

นิตยสารทางศิลปกรรม

จุดมตา

มกราคม 2017

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

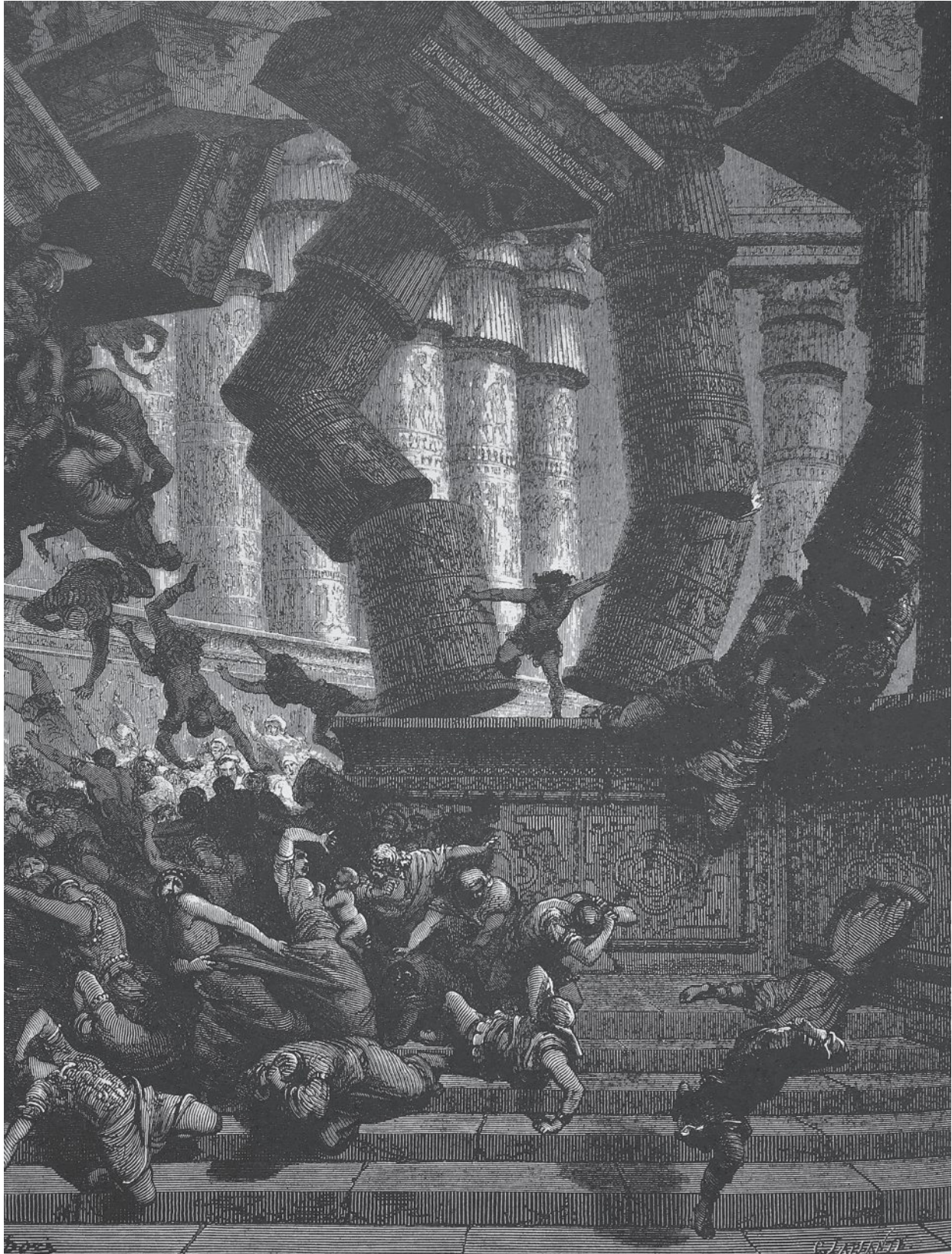
“...พ่ออยากให้ข้อคิดแก่ครอบครัวต่างๆ เพื่อให้ดำเนินชีวิตด้วยสันติและความชื่นชมยินดี นั่นคือ “อย่าลืมพูดคำว่า ‘ขอเรื่อง ชอบคุณ และขอโทษ (Please, Thank You and Sorry)’” นี่คือนามคำที่ฝังอยู่บนพื้นฐานของความรัก การให้อภัย ความอ่อนโยน และความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน”

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
วันที่ 29 ธันวาคม 2013

**บทภาวนา พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา
ค.ศ. 2017**

**เพื่อคริสตชนทุกคนจะได้ข้อสัตย์ต่อคำสอนของพระเจ้า
ด้วยความพยายามในการภาวนา และเมตตาธรรมอันพี่น้อง**

**เพื่อฟื้นฟูความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักร
และร่วมมือในการเผชิญข้อท้าทายของมนุษยชาติ**

แซมสันกับพลังครั้งสุดท้าย

วุด 16:1-31

ยุคสมัยที่ชาวอิสราเอลเข้าตั้งรกรากในดินแดนคานาอันยุคแรก อันเป็นดินแดนที่พระเป็นเจ้าประทานให้แก่พวกเขาตามพระสัญญา พวกเขาแยกย้ายกันอยู่เป็นเผ่าๆ ทั้ง 12 ตระกูลแห่งลูกหลานของยาโคบ แต่ละตระกูลก็จะมีเรื่องเล่าของผู้นำเผ่า ที่จัดเป็นวีรบุรุษหรือวีรสตรี หนังสือพระคัมภีร์ที่เล่าเรื่องวีรกรรมของผู้นำเผ่าเหล่านี้คือ หนังสือ “ผู้วินิจฉัย” และในจำนวนวีรบุรุษ - วีรสตรีมากมายเหล่านี้ “แซมสัน” นับเป็นวีรบุรุษที่ผู้คนจดจำกันได้มากที่สุดเมื่ออ่านพระคัมภีร์

พระเป็นเจ้าประทานแซมสันมาเป็นผู้นำเพื่อต่อสู้กับชาวฟิลิสเตีย ศัตรูของชาวอิสราเอล โดยเริ่มจากการกำเนิดที่พิเศษเพราะแม่ของท่านเป็นหมัน และเมื่อพระเป็นเจ้าทรงทำอัศจรรย์ประทานลูกให้แก่นางแล้วทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาปรากฏแก่นางกล่าวว่า “ท่านเป็นหมันไม่มีบุตร แต่บัดนี้ท่านจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย... อย่าให้ใครมาโกนศีรษะของเขา เพราะเด็กคนนี้จะจะเป็นพวกนาซีร์ (ผู้ที่ถวายตัวเป็นพิเศษแด่พระเจ้า กดว 6:1-5)

หนังสือผู้วินิจฉัยได้เล่าเรื่องพลกำลังมากมายอันมหัศจรรย์ในชีวิตของแซมสัน และสามารถช่วยเหลือชาวอิสราเอลให้รบชนะพวกศัตรูหลายต่อหลายครั้ง บางครั้งท่านก็เข้าไปรบด้วยเริ่มต้นจากเรื่องส่วนตัว แต่ในที่สุดก็จบลงด้วยการช่วยชาติอิสราเอลให้รอดพ้นจากศัตรูเสมอ แล้วศัตรูได้วางหมิ่นที่ชื่อ **เดลิลาห์** ซึ่งแซมสันหลงรัก เธอหลอกถามถึงความลับว่า ท่านเอากำลังมหาศาลมาจากไหน? ทำอย่างไรจึงจะจับท่านมัดได้? แซมสันจึงตอบไปว่า หากจะจับท่านต้องมัดท่านด้วยสายธนูไหมเจ็ดเส้นที่ยังไม่แห้ง แต่ก็นำไปผูกที่แท่งจริงไม่ นางหลอกถามอีก 2 ครั้งก็ยังไม่ได้รับความจริง จึงต่อว่าแซมสันหาว่าไม่รักนางจริง จนที่สุดแซมสันจึงเผยความจริงว่าต้องใช้ “มิดโกน” “ไม้มิดไม่เคยโกนศีรษะของข้าพเจ้าเลย เพราะข้าพเจ้าเป็นนาซีร์ถวายแด่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา ถ้าข้าพเจ้าถูกโกนผม พลกำลังของข้าพเจ้าจะถอยไปจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอ่อนแอเหมือนกับคนอื่น” อันเป็นสาเหตุให้ศัตรูโกนผมบนศีรษะแล้วก็จับแซมสันมัดและควักนัยน์ตาของท่านออก แล้วนำตัวท่านลงไปที่เมืองกาซา เอาโซ่ทองสัมฤทธิ์สองเส้นล่ามท่านไว้ และให้ท่านไม่แบ่งอยู่ในคุก แต่เส้นผมของท่านที่ถูกโกนก็เริ่มยาวขึ้นมาอีก

วันหนึ่ง บรรดาหัวหน้าชาวฟิลิสเตียมาชุมนุมกัน เมื่อทุกคนรู้สึกสนุกสนานก็พูดกันว่า จงเรียกแซมสันมาเล่นตลกให้เราดูเถิด เขาก็นำแซมสันออกจากคุกมาเล่นตลกต่อหน้าผู้ที่ชุมนุมกันอยู่นั้น แล้วสั่งให้ยืนระหว่างเสาสองต้น แซมสันบอกเด็กที่จูงเขาว่า “ปล่อยข้าพเจ้าให้คล้ำเสาที่ศาลาการไว้เถิด ข้าพเจ้าอยากจะทำสิ่ง” แล้วแซมสันได้ร้องทูลต่อพระเจ้า เพื่อขอพลังจากพระองค์อีกครั้งเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พระเจ้าทรงประทานตามคำทูลขอของท่าน ท่านจึงโน้มตัวดันเสาด้วยกำลังทั้งสิ้นของตนเป็นครั้งสุดท้าย อาคารนั้นก็พังลงมาทับบรรดาหัวหน้า และประชาชนชาวฟิลิสเตียเป็นจำนวนมากที่อยู่ในนั้นตายสิ้นพร้อมกับท่าน

บรรดาพี่น้องและครอบครัวของบิดาของท่านก็ลงมารับศพของท่านไปฝังไว้ระหว่างเมืองโสราห์กับเอชทาโอล ในหลุมฝังศพของมาโนอาห์บิดาของท่าน แซมสันได้เป็นผู้วินิจฉัยปกครองชาวอิสราเอลอยู่นานยี่สิบปี

...ข้าแต่พระเจ้า แซมสันทูลขอพลังจากพระองค์เป็นครั้งสุดท้ายและพระองค์ทรงสดับฟังท่าน เมื่อข้าพระองค์พลาดพลั้ง ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ในช่วงเวลาอันยากลำบาก และให้ข้าพระองค์รู้จักทูลขอจากพระองค์ด้วยความไว้วางใจ เพื่อจะได้รับพระเมตตาจากพระกรุณาอันไม่สิ้นสุดของพระองค์ต่อผู้รับใช้ผู้พลาดพลั้งด้วยเทอญ ❧

ปกหน้า

วันที่ 1 มกราคม ของทุกปีเป็นวันสมโภชพระนางมารีย์พระชนนีของพระเจ้า
อุดมศานต์นำรูปพระมารดาและพระบุตรมาขึ้นปกเอาฤกษ์เอาชัยเริ่มต้นปีใหม่ทุกปี
ปีนี้ขอนำรูปพระมารดาและพระบุตรแบบศิลปะไบแซนไทน์ หรือรูปแบบของพวกกรีก
ออร์โธดอกซ์ แต่ปรากฏว่ารูปนี้เป็นที่รู้จักกันในนามพระมารดานิจจานุเคราะห์
ไปเรียบร้อยแล้ว และศิลปะไบแซนไทน์ก็มักทำเป็นรูปวาดไอคอน คือวาดลงบน
แผ่นไม้ ปัจจุบันเมื่อวัสดุสังเคราะห์พัฒนาขึ้นจึงเริ่มทำรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์
ในรูปแบบปั้นหุ่นต่าและหล่อตามแบบด้วยเรซินเช่นในภาพนี้ บ้างก็ทำเป็น
ปฏิมากรรม สามมิติทั้งองค์ก็มี อย่างไรก็ตาม พระมารดาและพระบุตรยังคงเป็น
ความหวัง ความรักที่สื่อถึงว่าพวกเราทุกคนก็เป็นลูกของพระบิดาและมีพระมารดา
คอยเอาใจใส่ช่วยเหลือในการดำเนินชีวิตเหมือนพระมารดาทรงรักและเอาใจใส่
พระบุตรของพระนาง นับเป็นความคิดและกำลังใจที่งดงามในโอกาสขึ้นปีใหม่
อย่างยิ่ง อุดมศานต์ขอให้แนวคิดนี้เป็นจริงแก่ท่านผู้อ่านทุกท่าน

ปกหน้าใน

เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงกอบกู้สถานการณ์
วิกฤตศรัทธาของผู้คนต่อพระศาสนจักรกลับคืนมาได้อย่างรวดเร็วเพียงแค่ 3 ปีแห่ง
สมณสมัยของพระองค์ท่าน ด้วยภาพลักษณ์แห่งความสุภาพ อ่อนน้อม อารี
ล่าสุดก่อนจะสิ้นปี พระองค์ทรงเดินไปซื้อรองเท้าสำหรับผู้มีปัญหากระดูกที่ร้านค้า
ด้วยตัวของพระองค์เอง ทำให้เรารู้สึกเหมือนว่าการดำเนินชีวิตผูกพันซื่อสัตย์
ต่อพระเจ้าเป็นเรื่องที่ชีวิตมีอิสระเสรีและมีความสุขอย่างยิ่ง ชีวิตของพวกเรา
สามารถสัมผัสกับพระเจ้าได้ด้วยชีวิตในรูปแบบประจำวันของเราเช่นกัน ขอร่วม
ยินดีกับพระองค์ที่ทรงฉลองวันเกิดครบ 80 พรรษาอย่างเรียบง่ายไปเมื่อวันที่ 17
ธันวาคม ปีที่แล้ว มีข่าวน่ารักในวันนั้นมาแบ่งปันกันครับ

**พระสันตะปาปาทรงเข้าสู่พระชนมายุ 80 พรรษา : “ถ้าเรามองอายุมากขึ้น
เป็นเรื่องของการได้มอบความชื่นชมยินดีและปรีชาญาณออกไป เรากลับมีชีวิตใหม่
อีกครั้งหนึ่ง”** พระสันตะปาปาทรงเริ่มงานวันเกิดด้วยอาหารเข้าร่วมกับผู้รับ

อาศัย 8 คนที่เชิญมา ณ อาคารนักบุญมาร์ธา พวกเขามอบช่อดอกไม้ 3 ช่อแด่พระองค์ หลังจากนั้นพระสันตะปาปา
ทรงถวายพิธีมิสซาที่โบสถ์น้อยเปาสันในสันตะสำนักพร้อมพระคาร์ดินัลที่พักอาศัยอยู่แถบกรุงโรม ตรัสตอนหนึ่งว่า
“ช่วงสองสามวันมานี้ พ่อมีคำวนเวียนอยู่ในหัวสมอง เป็นคำไม่ค่อยโสภานัก : คือคำว่า คนแก่ มันน่าตกใจ
ที่จะเอ่ยคำนี้ แต่หากใครคิดได้ว่ามันเป็นขั้นตอนหนึ่งของชีวิตที่จะได้มอบความชื่นชมยินดี ปรีชาญาณ และความหวัง
คนนั้นก็เริ่มชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่ง” พระสันตะปาปาทรงงานตามกำหนดการประจำวัน ช่วงเช้าทรงพบกับ
ประธานาธิบดีประเทศมอลตา ผู้นำกระเช้าข้าวของถวายแด่พระองค์ หลังจากนั้นทรงพบกับคณะโนมาเดลเฟีย
ชาวเมืองที่รับเอาเด็กกำพร้ามาเลี้ยงเป็นลูกในครอบครัว พวกเขาดำเนินชีวิตเป็นหมู่คณะอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม กฎเกณฑ์
ของพวกเขาคือภราดรภาพเป็นพี่เป็นน้อง ไม่มีทรัพย์สินครอบครองส่วนตัว และแบ่งปันข้าวของร่วมกัน พวกเขาทูล
พระสันตะปาปาตอนหนึ่งว่า “พวกเราไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายอะไรในสิ่งที่ต้องไปทำธุระ แต่ละคนจะนำเอาความสามารถ
พิเศษที่แต่ละคนมีมาวางบนโต๊ะกองกลางและก็ได้รับเอาสิ่งที่พวกเราต้องการกลับไป ในการมีชีวิตแบบภราดรภาพ
ตัวเงินเป็นสิ่งที่ไม่ต้องนำมาบวกลบคูณหาร งานทุกอย่างเป็นการให้ความร่วมมือกับพระเจ้าและกับพี่น้องของเราเพื่อ

(อ่านต่อหน้า 6)

“ผมเติบโตในโบสถ์...”

“ผมเติบโตในโบสถ์ที่โอบล้อมตัวผมด้วยเสียงเพลง ทั้งเช้าและเย็น และจำได้ว่าแทบทุกครั้ง ที่ได้ยินเสียงเพลงผมจะแอบเอาไม้กวาดวิ่งไปในห้อง แล้วจินตนาการถึงการเล่นบนเวทีของผม จินตนาการที่มีความสุขในครั้งนั้น ส่งผลให้เริ่มฝึกฝนเรื่อยมา” คำโปรยของมือกีตาร์ที่เขียนไว้ในกระดาษที่สอดมาในแผ่นซีดีของชุด “Rasmee Isan Soul” (รัศมี อีสานโซล...ผู้เขียน) ผมพลิกไปมากับกระดาษแผ่นนั้นจนพบว่าเขาน่าจะชื่อ Satukan Tiya Tira ก็ดีไซ์โลในอัลบั้มชุดนี้ ผมผ่านตาว่าคอลัมนิสต์บางคนให้เป็นอัลบั้มแห่งปีทีเดียว สิ่งที่ผมสนใจคือวิถีชีวิตอันละเอียดอ่อนแบบในอดีตที่เราอยากฟังเพลงคุณภาพก็ไปหาแผ่นซีดีมาฟัง ได้อ่านได้เสพได้รู้จักศิลปินมากขึ้นจากรายละเอียดของข้อมูลในแผ่น ได้มีรสนิยมในการเสพงานศิลป์ที่ถ่อมมาได้ นอกจากนั้นก็คือ ได้อ่านความคิด ได้เห็นแรงบันดาลใจ ยุคสมัย วันเวลา หรือตัวเราแต่ละคนที่พาเราหนีห่างไปจากคำว่า “ละเอียดอ่อน”

บทเพลงในชุด “รัศมี อีสานโซล” รัยมนต์ด้วยเพลงเปิดอย่าง “มายา” ในปกซีดีเล่าให้ฟังว่า มายาพูดถึงเรื่องราวของผู้หญิงที่หลงไปในสิ่งหลอกลวงของรูปสกลีเสียง เป็นความทรมานมากกว่า ความสวยงามที่ฉกฉวยแบบนั้น ที่สุดบทเพลงได้สรุปว่า ผู้หญิงมีคุณค่าความงามที่แท้จริงแห่งจิตวิญญาณมากกว่า ภาพมายา หลัว สวยงาม มีเรื่องราว เราไม่สามารถรู้จักนักดนตรีได้มากไปกว่านี้ ถ้าเราฟังเพลงแบบโหลดมาจากแหล่งใดสักแห่ง เราแทบไม่รู้เลยว่า รัศมี เริ่มชีวิตที่อุบลราชธานี แม้ว่าครอบครัวที่แท้จริงเป็นชาวเขมรที่ย้ายมาอยู่เมืองไทย ทำงานด้านเสียงเพลง จากศรีสะเกษ สู่อำเภอขอนแก่น และปัจจุบันอยู่ที่เชียงใหม่ เธอใช้เสียงเพลงท้องถิ่นในแบบอีสานเพื่อนำเสนอเรื่องราวของเมืองไทย สู่นายตาของคนตะวันตก และอีกหลาย ๆ ชาติในโลก ได้ร่วมงานกับศิลปินเก่ง ๆ เดินสายร่วมกันกับวงต่าง ๆ อีกมากมาย ฯลฯ คำของมือกีตาร์คู่ใจในชุดนี้ของเธอยังก้องอยู่ในหัวผม “ผมเติบโตในโบสถ์ที่โอบล้อมตัวผมด้วยเสียงเพลง...”

โบสถ์คาทอลิกโอบล้อมเราด้วยอะไร หมู่บ้านคาทอลิกที่หายไปพร้อมกับความเจริญของราคาที่ดิน เสียงระฆังยามเช้าหรือในเวลาแห่งการสวดบทพุดสวรรค์ฯ เข้าเย็น พ่อแม่ ลุงป้า น้ายาย จุงเด็กเล็กๆ มาเรียนในโรงเรียนคาทอลิกแถวบ้าน ตอนเที่ยงมาส่งข้าว ส่งน้ำ ตอนเย็นมารับ บางเช้าฟังอบรมหน้าเสาธง จากคุณพ่อที่ดูแลโรงเรียนไปพร้อมกับเด็กนักเรียนของโรงเรียน รับรู้เรื่องราวและบทสอน วันอาทิตย์มาร่วมมิสซาเต็มวัด พร้อมกับกิจกรรมหลังมิสซาแล้วแต่กลุ่มแล้วแต่รุ่น เด็ก เยาวชน พลมารีย์ นักขับร้อง เด็กช่วยพิธี ผู้อาวุโส เมื่อมีงานบุญ ทุกคนพร้อมมาเอาบุญด้วยความร่วมมือ ขนของข้าววัด เชื่อมโยงทุกสิ่งด้วยความเสียสละ ไม่เรียกร้องถือสิทธิ์ กีดกันผู้คน เมื่อลูกหลานเติบโต จนสร้างครอบครัวรับศีลแต่งงานเรามาร่วมมือ ใช้หอประชุมของวัด เมื่อใครเจ็บป่วยหรือสิ้นใจ เราร่วมมือช่วยเหลือ ร่วมสวดเต็มศาลาวัด เทศกาลสำคัญเราไปมาหาสู่ ร้องเพลงอวยพรตามบ้าน สวดสายประคำตามครอบครัว มีชุมชนคริสตชนเป็นปึกแผ่นสร้างวิถีชุมชนวัด แบบลงภาคปฏิบัติ ...โบสถ์คาทอลิกโอบล้อมเราด้วยอะไร? หรือที่สุดแล้ว โบสถ์คาทอลิก ล้อมรั้วเข้มแข็ง เปิดปิดเป็นเวลา มีระเบียบเรียบร้อย สวยงามแต่ไร้หัวใจ ไร้สิ่งที่สร้างแรงบันดาลใจ ไร้บรรยากาศแห่งความรัก และรับใช้ซึ่งกันและกัน

เดือนเปิดแห่งปี 2017 ปีที่พระศาสนจักรไทยเริ่มปีแรกแห่งการเฉลิมฉลองโอกาสระลึกถึงการสถาปนามิสซังสยามครบ 350 ปี (ค.ศ. 1669-2019) ซึ่งหมายความว่าตลอด 3 ปีนี้ เราคาทอลิกไทย ต้องเข้มข้น ร่วมมือผนึกกำลังกาย ใจ และจิตวิญญาณ อาจไม่ต้องถึงขนาดคืนสู่รากเหง้า แต่ก้าวต่อไปอย่างเข้มแข็งมั่นคง เป็นแบบอย่างและนำคำสอนขององค์พระเยซูเจ้ามาใช้ให้บังเกิดผล ต่อยอดเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อที่บรรดามิชชันนารี และบรรพบุรุษได้หว่านไว้ ส่งผลเหล่านั้นให้เหมาะสมกับยุคสมัยของเรา ที่ความละเอียดละเมียดละไมในชีวิตอาจจะน้อยลง แต่โบสถ์คาทอลิก ชุมชนคริสตชน และชีวิตของเราแต่ละคนไม่เคยถูกกลืนเข้าไปในมายาแห่งยุคสมัยเลย

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนมกราคม

1 วันที่ 1 มกราคม สมโภชพระนางมารีย์ พระชนนีพระเจ้า / วันขึ้นปีใหม่	8 วันที่ 8 มกราคม สมโภชพระคริสต์เจ้า แสดงองค์	9 วันที่ 9 มกราคม ฉลองพระเยซูเจ้า ทรงรับพิธีล้าง	12 วันที่ 12 มกราคม ฉลองบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษำรุ่ง พระสงฆ์และมรณสักขี
14 วันที่ 14 มกราคม วันเด็กแห่งชาติ	21 วันที่ 21 มกราคม 200 ปีแห่งการก่อตั้งคณะรอยแผล ศักดิ์สิทธิ์แห่งพระเยซูคริสต์เจ้า (สติกมาติน) วันกองทุนบ้านเลข และ พิธีบวชพระสงฆ์ใหม่ เวลา 10.00 น. ที่วัดนักบุญเปโตร สามพราน / งานอริษฐานภาวนาเพื่อเอกภาพ คริสตชน จัดที่อาสนวิหารอัสสัมชัญ เวลา 14.00 น.		
24 วันที่ 24 มกราคม วันเกิด พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู	28 วันที่ 28 มกราคม สังฆมณฑลอุบลราชธานี ฉลองบ้านเลขคริสต์ประจักษ์ บวชพระสงฆ์ใหม่ ฉลองสังฆภาพ เวลา 10.00 น. / สังฆมณฑลเชียงใหม่ บวชพระสงฆ์ คณะอโณดตส เวลา 10.00 น. ที่อาสนวิหารพระหฤทัยเชียงใหม่		
30 วันที่ 30 มกราคม วันเกิด พระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา	31 วันที่ 31 มกราคม ฉลองศาสนนามยอห์น บอสโก พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ		

(ต่อจากหน้า 4)

ผลิตผลที่จำเป็นสำหรับทุกคน” เด็กทุกคนไปโรงเรียนครอบครัวของคณะโนมาเดลเฟียซึ่งเริ่มดำเนินชีวิตแบบนี้มาตั้งแต่ ค.ศ.1968 ในเมืองโนมาเดลเฟีย ผู้ปกครองคือชนทุกคนในเมืองที่อุทิศตนให้กับการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นจะมีการศึกษาอยู่อย่างต่อเนื่อง” พระสันตะปาปาตรัสชมพวกเขาว่า “พ่อมีความยินดีที่ได้พบกับพวกท่านและที่ได้รับฟังประสบการณ์ต่างๆ ของชีวิตในหมู่คณะ พ่อยังรู้สึกประทับใจในการดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานและพ่อขอขอบใจในน้ำใจของพวกท่าน” พวกเขายังได้นำของขวัญต่างๆ มาถวายพระสันตะปาปา : หนังสือที่เขียนด้วยลายมือของเด็กๆ ตะกร้าข้าวของที่ปลูกและผลิตเองในชุมชน พระสันตะปาปาทรงได้รับบัตรอวยพรวันเกิดและของขวัญจาก**สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16** ซึ่งทรงโทรศัพท์มาอวยพรแต่พระองค์อีกด้วย พระองค์ทรงได้รับอีเมลล์ 70,000 ข้อความจากทั่วโลก ซึ่งเป็นที่อยู่อีเมลล์พิเศษที่สำนักวาติกันทำขึ้นในโอกาสนี้ นำเลียดายเพราะพระองค์คงต้องใช้เวลามากกว่าจะตอบข้อความอีเมลล์ให้ครบแก่ทุกคน...(ฮา)

อุดมสารณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีตารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชกิตติคุณยอร์ช ยอด พิมพิสาร
ภราดาหลุยส์ ซาแนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรรค์ กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสารณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับปฐมฤกษ์ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เว็บ

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Contents

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 ไปเยือนบ้านพี่เมืองน้อง
ตามหาพยานแห่งความเชื่อ
ณ แดนดินถิ่นสปป. ลาว

ชีวิตคริสตชน

- 33 ข้างธรรมาสัน
34 ระหว่างเดือน
36 วันละก้าวกับพระเยซู
40 บ้านที่ภรรยาหลุด
43 บทความเดือนใจตนเอง
หนึ่งพันอาทิตย์อุทัย
46 สื่อศึกษา
48 บัญญัติศัพท์
49 ท่วงทำนองแห่งรัก
50 กว่าจะเป็นนักบุญ
52 พระพรที่ล้ำค่า 'วันเวลา'
54 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
56 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
62 ดูหนัง
65 ไต่ตามโค้งตะวัน
68 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 71 ชวนน้องคุย
74 ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย
76 มุมเด็กศิลป์
81 เกมสโมสร์
84 เงินหนึ่งทะลันต์

กวี-ศิลป์

- 77 พงศ์ ประมวล
86 จดหมายจากผู้อ่าน
88 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนาอันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

ไปเยือนบ้านพี่เมืองน้อง ตามหาพยานแห่งความเชื่อ ณ แดนดินถิ่นสปป. ลาว

สายลมเย็นริมโขง ช่วงเวลาเดือนท้าย ๆ ของปี ผมนั่งอยู่กับคุณพ่อรุ่นน้อง 3-4 คน บางคนเป็นคนลาว บางคนเป็นคนไทยที่มาร่วมงานในถิ่นแผ่นดินของสปป. ลาว หนึ่งในนั้นผมเคยได้ใช้ชีวิตกับเขาในช่วงเวลาหนึ่ง ประมาณ 6 เดือนที่ประเทศฟิลิปปินส์ จนเราแทบจะลืมกันไปแล้ว เพราะสายงาน หรือสายป่านชีวิตไม่ซึกใยระโยงระยางให้มาพบกัน มองไปทางด้านตรงข้าม ลีลันดูมีชีวิตชีวากว่าฝั่งที่เราอยู่ จ.นครพนม คือฝั่งตรงข้ามนั้น เสียงเพลงจากนักร้องพร้อมก็ดาร์คู่กาย ฝีมือพอไหว เอาคนอยู่ เพลงที่เปล่งคำร้องออกมา เนื้อหาคู่คนเคย มันพาผมย้อนกลับไปในช่วงเริ่มฟังเพลงจากวงคาราวาน

“ไอ้ดวงจำปา เวลาชมน้อง นึกเห็นบ้านช่อง มองเห็นหัวใจ เฮานึกขึ้นได้ ในกินเจ้าหอม เห็นสวนดอกไม้ บิดาปลูกไว้ตั้งแต่เนิ่นมา เวลาว่างเหงา ยังช่วยบันเทาเหาหายโลกา เจ้าดวงจำปา คู่เคียงเฮามา แต่ยามน้อยเอ๋ย

กินเจ้าลำนัน ดิดพันหัวใจ เป็นน้าฮักไค่ แพงไว้เซยชม ยามเหงาเฮาตม โอจำปาหอม เมื่อตมกินเจ้า ปานพบเพื่อนเก่าที่พัดพาจากไกล เจ้าเป็นดอกไม้ ที่งามวิไล ตั้งแต่ใดมา เจ้าดวงจำปามาลาขวัญฮักของเฮียมน้อยเอ๋ย

ไอ้ดวงจำปา บุปผาเมืองลาว งามดั่งดวงดาว ชาวลาวพึงใจ เกิดอยู่พายใน แดนดินลานช้าง มื้อใดพัดพา เมื่อไปไกลจาก บ้านเกิดเมืองนอน เฮียมจะเอาเจ้า เป็นเพื่อนร่วมเงา เทาสันชีวา เจ้าดวงจำปา มาलगามยิ่ง มิ่งเมืองลาวเอ๋ย”

(เพลงดวงจำปา หรือจำปาเมืองลาว แต่งคำร้องและทำนอง โดยท่านอุดตมะ จุลละมะณี อดีต รมช.กระทรวงศึกษาลาว เพลงนี้แต่งขึ้นตั้งแต่สมัยลาวยังถูกฝรั่งเศสยึด เป็นอาณานิคม)

ความอ่อนหวานของท่วงทำนอง และความอ่อนโยนของเนื้อหา บวกกับการได้มาฟังเพลงนี้บนแผ่นดินถิ่นที่ให้กำเนิดเรื่องราว ดอกไม้ประจำชาติ การพลัดพราก การจากลา การถวิลหาความเป็นปึกแผ่น การเดินทางของผมกำลังเริ่มต้นอีกครั้ง คราวนี้ในแดนถิ่นแผ่นดินลาว เป้าหมายนอกจากมาร่วมงาน การประกาศแต่งตั้ง “พยานแห่งความเชื่อหรือบุญราศี ทั้ง 17 แห่งเมืองลาว” แล้ว ผมอยากลองเดินทางสำรวจเส้นทางของความเชื่อ สำรวจชีวิตของผู้คน ความรู้สึกแห่งความเป็นพี่น้องของระหว่างเรา คนไทยกับคนลาว หรือในมุมหนึ่งอาจจะหมายถึงเพื่อนพี่น้องร่วมโลก

1. สบายดี สปป. ลาว

1.1 ภาพรวมต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศลาว

จากหนังสือได้เวลาเที่ยว เวียดนาม ลาว + นครวัด เขียนโดย **คุณเพชร ปฏิยุทธ์** ได้เล่าไว้ว่า

“ลาว ประเทศบ้านพี่เมืองน้องกับไทย เรา หากศึกษาประวัติศาสตร์จะทราบว่า แท้จริงแล้วบางส่วนของดินแดนลาวในปัจจุบันนั้น เคยเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทย มาตั้งแต่สมัยสุโขทัย แต่เพิ่งมาถูกแบ่งแยกและตั้งเป็นประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อไม่นานมานี้เอง

ประเทศลาวมีประชากรประมาณ 7 ล้านคน มีพื้นที่ 2,368,009 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเล็กกว่าไทยประมาณครึ่งหนึ่ง มีพรมแดนติดต่อกับทั้งพม่า ไทย จีน และกัมพูชา ปกครองด้วยระบอบสังคมนิยม มีเมืองหลวง คือ กรุงเวียงจันทน์ (Vientian) มี GDP \$ 11.676 พันล้านเหรียญโดยประชากรมีรายได้ต่อปี

ตกอยู่ที่คนละเฉลี่ย \$1692 เป็นประเทศที่มีรายได้ต่ำที่สุดในโลกคู่กับกัมพูชา มีประชากรเป็นชาวลาว 60% ส่วนอีก 40% เป็นชาวมอญ เขมร และชาวเขาเผ่าม้ง

โดยประเทศลาวในอดีต คืออาณาจักรล้านช้าง ต่อมาถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน คือ เวียงจันทน์ หลวงพระบาง และจำปาสัก และถูกปกครองโดยฝรั่งเศสมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1893 ได้รับอิสรภาพจากการเข้ามาของญี่ปุ่นใน ค.ศ. 1945 เมื่อญี่ปุ่นแพ้จึงตกไปอยู่ใต้การดูแลของฝรั่งเศสอีกใน ค.ศ. 1949 กระทั่งได้รับอิสรภาพในปี ค.ศ. 1953 โดยการปกครองของ **เจ้าศรีสว่างวงศ์** แต่เกิดสงครามกลางเมืองและถูกยึดอำนาจจากพรรคคอมมิวนิสต์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1975 ปกครองด้วยระบอบสังคมนิยม มีพรรคการเมืองเดียวมาจนถึงปัจจุบัน”

1.2 เราเข้าลาวทางไหน

จากประเทศไทย เราสามารถเดินทางเข้า สปป. ลาว ได้ไม่ยาก มีด่านพรมแดน 5 จังหวัด ดังนี้

1. จังหวัดเชียงราย (เชียงของ-ห้วยทราย)
2. จังหวัดหนองคาย (สะพานมิตรภาพไทย-ลาว-นครเวียงจันทน์)
3. จังหวัดนครพนม-ท่าแขก
4. จังหวัดมุกดาหาร-สะหวันนะเขต
5. จังหวัดอุบลราชธานี (ด่านช่องเม็ก-วังเต่า)

ผมเลือกเข้าทางจังหวัดนครพนมท่าแขก เพราะคุณพ่อที่จะมารับจากฝั่งลาวแนะนำแบบนั้น เมื่อเครื่องบินลงที่จังหวัดนครพนมตอนเกือบเที่ยงวัน โชคดีที่มี **คุณสุกัญญา** คริสตชนในพื้นที่ ที่เพิ่งร่วมทัวร์ไปเวียดนามทางตอนใต้กับสื่อมวลชนคาทอลิกมาให้การต้อนรับและดูแลมื้ออาหารริมโขงอย่างอบอุ่นที่สุด ผมและคุณพ่อชาวไทยที่ไปร่วมงานกับคณะกรรมการทูตไทยในสปป. ลาว แถมด้วยคุณพ่อจากลาวหนึ่งท่าน 4-5 ปีแล้วที่ไม่ได้พบกับ **คุณพ่อสมบัติ** เราเคยใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ที่ประเทศฟิลิปปินส์ ผมดีใจที่ได้พบคุณพ่ออีกครั้ง ยังจำเรื่องสนุก ๆ ที่เกิดขึ้น และความทุกข์ใจที่คุณพ่อต้องเผชิญ (ขณะนั้นยังเป็นเณร) เราใช้เวลาไม่นาน ผมและคุณพ่อก็คง 2 ท่านก็ผ่านด่านมาอย่างเรียบร้อย และเรียบร้อยนี่เราเดินทางมาต่างประเทศแล้ว ผมบอกตัวเอง เพราะไม่มีความรู้สึกถึงความต่างของที่นี่กับประเทศไทยเลย

2. มุ่งสู่ท่าแขก

บรรยากาศของเมืองท่าแขกดูสงบ ผู้คนไม่ดูแออัดวุ่นวาย ร้านรวงเต็มไปด้วยอาหารหรือขนมจากฝั่งไทย ผมได้ที่

พักริมแม่น้ำโขง มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินเล่นอยู่ริมถนนแต่ไม่มาก มองไปทางฝั่งตรงข้ามก็เห็นฝั่งไทยแล้ว

2.1 จุดตั้งต้นของพระศาสนจักรที่นี่

จากข้อมูลของหนังสือประวัติการประกาศพระวรสาร ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสานปัจจุบัน) ของประเทศไทยและในประเทศลาว ในบทที่ 5 ได้พูดถึงเรื่องราวในช่วงปี 1899 การสถาปนาเขตปกครองเทียบเท่าสังฆมณฑล (Apostolic Vicariate) ของประเทศลาว ความว่า “ได้มีการพูดถึงการแบ่งเขตแพรรธรรม/เขตบุกเบิกของสยามมาแล้วที่สำนักพระสังฆราชที่กรุงเทพฯ ในปี 1895 ความยากลำบากในการสื่อสารติดต่อกันศูนย์คริสตศาสนิกมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เงินช่วยเหลือประจำปีเพียงพอต่อความต้องการสำหรับงานแพรรธรรมและเขตตะวันออกเฉียงเหนือได้รับน้อยมากเหตุผลเหล่านี้ก่อให้เกิดความปรารถนาของเขตตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นเอกเทศในเวลานี้จึงส่ง **พระสังฆราชเวย์** ณ สำนักพระสังฆราชในปี 1895 มีธรรมทูตมาร่วมงานจำนวนหนึ่ง **พระสังฆราชเวย์** ได้หันมาทาง **คุณพ่อโปรดอม** และกล่าวว่า “ขอคารวะเขตแพรรธรรมลูกสาวที่กำลังจะเป็นเขตแพรรธรรมพี่/น้องสาวในไม่ช้า”

ในช่วงเดือนธันวาคม 1897 พระสังฆราช
เวย์ ได้นำจดหมายจากสามเณรลัยต่างประเทศ
แห่งกรุงปารีสมาให้บรรดาธรรมทูต และส่ง
ข่าวว่าสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อ
เห็นด้วยกับการแยกเขตตะวันออกเฉียงเหนือ
จากเขตแพร่ธรรมกรุงเทพฯ

วันที่ 17 มกราคม 1898 หลังวันเสก
วัดอุบลฯ หนึ่งวัน ธรรมทูตของเขตแพร่ธรรม
ตะวันออกเฉียงเหนือได้รับเชิญให้ลงคะแนน
แบบลับ ๆ โดยออกชื่อ 3 ชื่อ ลำดับความพอใจ
ที่คิดว่าท่านนั้นจะช่วยนำเขตแพร่ธรรมเพื่อจะได้
เสนอชื่อให้เป็นพระสังฆราชต่อสมณกระทรวงใน

เดือนสิงหาคม 1898 ผลปรากฏว่าการลงคะแนน
ครั้งแรกยังชี้ชัดไม่ได้ จึงขอให้ลงคะแนนใหม่
และส่งกลับไปยังสามเณรลัยของคณะมิสซัง
ต่างประเทศแห่งกรุงปารีส วันที่ 24 พฤษภาคม
1898 **องค์สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13**
ได้ทรงสมณลิขิตสถาปนาเขตปกครองเทียบ
เท่าสังฆมณฑลแห่งประเทศไทย และแต่งตั้ง
คุณพ่อโยเซฟ - มารีย์ กืออาซ (Joseph -
Marie CUAZ) เป็นมุขนายกท่านแรก

เขตปกครองเทียบเท่าสังฆมณฑล
ใหม่ที่แยกออกจากเขตปกครองของสยามนี้รวม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด 15 จังหวัด

รวมทั้งประเทศลาวยกเว้นแขวงจำพูนส่วนหนึ่ง
แขวงตรันนิงห์ ไปจนถึงตอนใต้ของสามัคคีไชย
มีคริสตศาสนิกชน 9262 คน และผู้สมัครเรียน
หลักความเชื่อ 1791 คน สำนักพระสังฆราชอยู่
ที่หนองแสง”

2.2 ทำแซกนั้นสำคัญไฉน

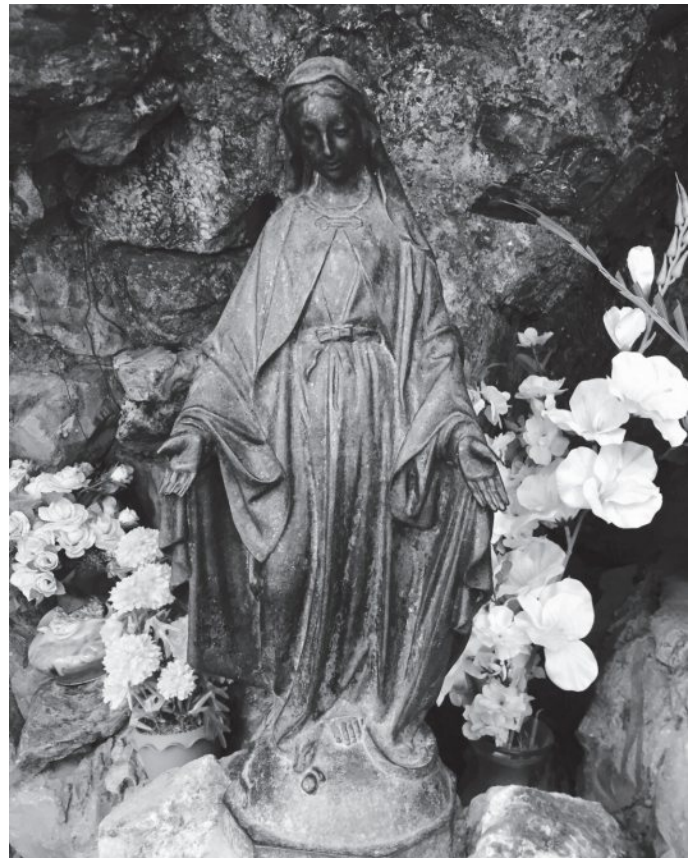
เมืองท่าแซกในปัจจุบันเป็นที่ตั้งที่
สำคัญของหน่วยงานหลายอย่าง แนนอนมีบ้าน
พระสังฆราช อาสนวิหาร โรงเรียน และที่สำคัญ
ในเขตพื้นที่ท่าแซกนี้เป็นที่เดียวที่มีบ้านเณร คือ
บ้านเณรยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ มีเณรอยู่ประมาณ
14 คน ในปี 1932 มีบันทึกที่น่าสนใจว่า
“ท่าแซกเป็นแหล่งสำคัญของแขวง มีกลุ่มคริสต-
ศาสนิกชนชาวเวียดนามใหญ่พอควร มาทำงาน
ต่าง ๆ ในเหมืองแร่ ถนน ทางรถไฟ..**คุณพ่อ
บาร์บิเอร์** ได้ออกจากสถานที่ทำงานอันรุกรมย์
ที่เวียดนามเพื่อมาดูแลคนเหล่านี้ที่ดูยากจนและ
ถูกทอดทิ้ง และได้สร้างกลุ่มคริสตศาสนิกชน
ท่าแซกขึ้น ชาวฝรั่งเศสและชาวเวียดนามได้
ต้อนรับท่านด้วยความยินดีตั้งแต่เวลาที่มา

ถึงพร้อมกับครูคำสอนหลักความเชื่อสองคน
คุณพ่อพยายามหาเกาะและรวมกลุ่มพวกเขา”

ต่อมาไม่นานประมาณปี 1935 เขตวัด
ท่าแซกได้รับของกำนัล คือวัดอันสุดสวยสร้าง
ตามแบบของพลับพลาธรรมทูตจากนิทรรศการ
แบบอาณานิคม ณ กรุงปารีส 30 ปีต่อมา **คุณพ่อ
อับดุลเล** ได้ซ่อมและเสริมด้วยสถาปัตยกรรม
ท้องถิ่น เพื่อปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของ
ประเทศไซนร้อน

2.3 เรื่องราวความเชื่อแบบชาวบ้าน

ถ้าเรามีโอกาสได้มาในอาณานิคม
บ้านพักพระสังฆราช บ้านเณร และอาสนวิหาร
เราจะพบถ้ำที่มีถึง 2 ถ้ำ ถ้ำหนึ่งเป็นที่ไว้
แม่พระองค์ดำ (เหล็ก)

แม่พระนี้มีเรื่องราวความเป็นมาคือ หญิงชราคนหนึ่งฝันว่า มีผู้หญิงคนหนึ่งมา บอกเธอว่าให้ชุดเอาเขาขึ้นไปหน่อย และบอก จุดที่เธอถูกฝัง หญิงชราเชื่อและเริ่มมาชุดตรง จุดที่หญิงสาวในฝันบอกเธอ ในที่สุดรูปปั้นรูปนี้ ก็ถูกค้นพบ สันนิษฐานว่า อาจมีการฝังรูปนี้ ในช่วงสงครามด้วยเหตุผลอะไรสักอย่างหนึ่ง หลังจากหญิงชราได้ชุดและเจอรูปนี้ก็มอบให้ คุณพ่อเจ้าวัดในสมัยนั้นคือ**คุณพ่อพรสวรรค์** (เสียชีวิตแล้ว) คุณพ่อจึงได้สร้างถ้ำแม่พระ องค์ดำเนินอนุสรณ์จุดที่เธอชุดจนพบรูปพระนี้ มีคนมาสดภาวนา วอนขอพรบ่อยๆ เป็นต้น คนไทยที่มาแสวงบุญ หรือบางทีมาที่สองคอน และแวะข้ามฝั่งมาที่นี้ น้ำหนักของพระรูป ประมาณ 12 กิโลกรัม น้ำหนักที่บางคน ยกแม่พระรูปนี้ไม่ขึ้น เขาเล่าว่านอกจากน้ำหนัก ที่อาจจะหนักเกินกำลังแล้ว คนที่มีบาปมากอาจจะ ยกไม่ขึ้น โชคดีผมยกขึ้น (ฮา)

สายลมเย็นในปลายปี 2016 ริมโขง บทเพลงภาษาไทยในดินแดนลาว บอกเล่าเรื่องราว ของการพลัดบ้าน ท่างเมือง เพลงแล้วเพลงเล่า ไม่ว่าจะเป็นดวงจำปา หรือคนลาวจะรู้จักในชื่อ เพลง จำปาเมืองลาว เพลงไทยดัลล้าพัน เพลง สูดงามยามแลหรือคนลาวจะรู้จักในชื่อเพลงแดน แห่งอีสระ หรือเพลงอย่างกุหลาบปากซัน และ หอมกุหลาบปักเซ ฯลฯ ความเย็นทั้งอากาศ บรรยากาศและบทเพลง แผ่ซ่านเข้าไปในร่างกาย และหัวใจของผม พระเจ้าให้ความชุ่มเย็น มนุษย์ ต่างหากที่ทำให้มันลึกร้อนเป็นไฟ

3. ตามหา “รูปมา” ที่สะหวันนะเขต

ผมตามหาเมืองสะหวันนะเขต ก่อนที่จะข้ามมาที่ฝั่งลาวหลายรอบ เพราะติดใจงานเขียนของ **คุณเล็ก ใบเมี่ยง** กับหนังสือที่ชื่อ **โรงรูปมา** (ลาวเจริญรามา) แค่ว่าที่หนึ่ง ก็วางไม่ลงซะแล้ว เขาเขียนชื่อตอนว่า “จันทร์เพ็ญเป็นสื่อ” เข้าวันหนึ่งปลายฤดูหนาวปี ค.ศ. 1974 ซึ่งตรงกับ พ.ศ. 2517 เมืองสะหวันนะเขต ประเทศลาว ผมอยู่ในชุดทางเกวซาลันสีด้า เชื้อตแซนลันสีขาว แล้วทับด้วยเสื้อสเวตเตอร์แขนยาวสีเทา ถูงเท้า สีขาวมอและรองเท้าผ้าใบสีดำ มือซ้ายหิ้วกระเป๋า นักเรียนเดินออกจากบ้าน เพื่อจะไปยังโรงเรียน จินฉงเตอะ เหมือนเช่นทุกวัน ท้องฟ้าด้านบนเป็นสีเทาหม่น พระอาทิตย์เร็นลับหายไปหลังแพรเมฆ ลมหนาวโรยตัวมาอ่อนๆ รู้สึกได้ว่าเป็นวันที่อากาศดีวันหนึ่ง ระหว่างทางผมส่งยิ้มทักทายเพื่อนนักเรียนที่เดินร่วมทาง อีกมือถือข้าวจีปาเต-ขนมปังฝรั่งที่สอดดัดบดและผักเป็นอาหารเช้า เดินไปด้วยกินไปด้วย ผ่านโรงหนังนางลิดซึ่งเป็นโรงหนังใหญ่อันดับสองของเมือง เลี้ยวขวาเข้าจัตุรัสลานอเนกประสงค์หรือที่ชาวบ้านเรียกตลาดเย็น จากหลังมีโบสถ์คาทอลิก เซนต์เทเรซา ตั้งเด่นเป็นสง่าคล้ายแลนด์มาร์คของเมือง จัตุรัสนั้นล้อมรอบไปด้วยตึกแถวทรงโคโลเนียลยุคอาณานิคมฝรั่งเศส...” นั่นแหละโบสถ์หลังนั้น ในหนังสือเล่มนี้ที่ผมจะออกตามหา

เช้าวันที่สองของการอยู่ที่ประเทศลาว เราจึงรีบขึ้นรถมายังเมืองสะหวันนะเขต

3.1 สะหวันนะเขต เมืองสงบที่ เสี่ยงได้

เขาบอกกันว่า “ถ้าจะดูพระอาทิตย์ขึ้นให้สวยต้องดูที่ฝั่งไทย แล้วข้ามมาดูพระอาทิตย์ตกที่ฝั่งลาว” เข้ามาชมเมืองสะหวันนะเขตกันว่าเงียบสงบแต่เสี่ยงอย่างไร

มีหนังสือฟรีเกือบปีเล่มหนึ่ง ผมพบที่ร้านกาแฟ มันบอกเล่าเรื่องราวของสะหวันนะเขตได้ดีทีเดียว” วามปสะหวันนะเขตต้น ไม่ใช่ชื่อเมืองตามหลักการเรียกพื้นที่ปกครองของลาวเลยสักนิด แต่เพราะเป็นชุมชนเมืองที่มีผู้คนอาศัยอยู่มาก เราเลยถนัดเรียกแบบไทยๆ ว่าเมืองสะหวันนะเขต จนติดปาก แต่จริง ๆ แล้ว ตรงข้ามจังหวัดมุกดาหารของไทยพอดิบพอดี เป็นเมืองที่เมืองน้องที่กันเขตแดนด้วยสายน้ำโขง ซึ่งเชื่อมถึงกันด้วยสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2

ห่างจากท่าเรือที่ข้ามจากมุกดาหาร

เข้ามา เราจะเริ่มเห็นสภาพอาคารเก่าแก่แบบเฟรนช์โคโลเนียล เป็นลักษณะอาคารในยุคที่ฝรั่งเศสแผ่อาณานิคมมาที่นี้ การวางผังเมืองและรูปแบบการก่อสร้างจึงได้อิทธิพลจากนายช่างชาวฝรั่งเศสมาก่อนข้างมาก เราอาจจะตั้งหลักจากวัดนักบุญเทเรซา เป็นโบสถ์คริสต์เก่าแก่ที่สร้างมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1920 ผ่านกาลเวลามานานพอสมควรแม้จะมีการทรุดโทรมไป แต่ก็ได้รับการบูรณะให้คงสภาพเดิม พร้อมปรับปรุงทัศนียภาพบริเวณให้ดูสวยงาม ซึ่งโบสถ์นี้จะอยู่ใกล้ลานกว้างที่มีตึกเก่ารายล้อมอยู่ ซึ่งตึกเย็นจะกลายเป็นตลาดราตรีที่ครึกครื้นดูต่างจากช่วงเวลาระหว่างวันจนนึกว่าเป็นคนละสถานที่กันเลย ...แถวนี้ยังมีสิ่งก่อสร้างที่เป็นโรงหนังเก่า ลาวเจริญ ซึ่งยังคงมาด้วยรูปแบบศิลปะสถาปัตยกรรมในยุคอาร์ต เดโค ซึ่งนิยมแพร่หลายในช่วงปี 1910-1930 ที่นี้อาจจะถือเป็นแหล่งรวมสิ่งบันเทิงใจของเด็ก ๆ รุ่นก่อนเลยก็ได้ หลายคนได้เดินทางผ่านเรื่องราวในภาพยนตร์ ได้เปิดมุมมองใหม่ ๆ ให้กับตัว

เอง แม้สภาพตอนนี้จะถูกทิ้งร้างเหลือแต่ความทรงจำหอมกรุ่น แต่ผู้คนในรุ่นนั้นก็รู้สึกอบอุ่นใจทุกครั้งที่นี่ถึง ซึ่งความน่าสนใจของการมาเมืองนี้คือ การได้เรียนรู้วัฒนธรรมต่างบ้านต่างเมือง

และสิ่งทีพลาดไม่ได้ในการมาที่นี้คือการได้ชื่นชมบรรยากาศยามเย็นริมน้ำโขง เพราะเป็นที่รู้กันว่า ถ้าจะดูพระอาทิตย์ขึ้นให้สวยต้องดูที่ฝั่งไทย แล้วข้ามมาดูพระอาทิตย์ตกที่ฝั่งลาว...”

3.2 วัดนักบุญเทเรซาที่สะพานนะเขตสวยงาม มีตำนาน มีความทรงจำ

วัดนักบุญเทเรซาแห่งพระเยซูกุมารสะพานนะเขต มีสซังปักเซ เริ่มสร้างเมื่อปี ค.ศ. 1928 (88 ปี) โดยมิชชันนารีคณะ MEP (น่าจะหมายถึงคุณพ่อฟิเกย์) แต่ก่อนวัดนี้เป็นอาสนวิหารของมิสซังท่าแขก แต่เมื่อมีการแยกมิสซังปักเซออกมา วัดนี้จึงถือเป็นรองอาสนวิหาร

แพคเกจวัคซีนป้องกันโรค ไขหวัดใหญ่

วัคซีนป้องกันโรคไขหวัดใหญ่ 4 สายพันธุ์
(สายพันธุ์ A/HINI , A/H3N2 สายพันธุ์ B/Yamagata , B/Victoria)

• อายุน้อยกว่า 9 ปี (ฉีด 2 เข็ม)

ราคา 1,200.- บาท (ไม่รวมค่าแพทย์และค่าบริการ)

• อายุมากกว่า 9 ปี ถึง 15 ปี (ฉีด 1 เข็ม)

ราคา 600.- บาท (ไม่รวมค่าแพทย์และค่าบริการ)

• สำหรับผู้ใหญ่ อายุ 15 ปี ขึ้นไป (ฉีด 1 เข็ม)

ราคา 890.- บาท (รวมค่าแพทย์และค่าบริการแล้ว)

วัคซีนป้องกันโรคไขหวัดใหญ่ 3 สายพันธุ์
(สายพันธุ์ A/HINI , A/H3N2 สายพันธุ์ B/Yamagata)

• สำหรับผู้ใหญ่ อายุ 15 ปี ขึ้นไป (ฉีด 1 เข็ม)

ราคา 790.- บาท (รวมค่าแพทย์และค่าบริการแล้ว)

ตั้งแต่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560

โรงพยาบาล
เซนต์หลุยส์
SAINT LOUIS HOSPITAL
www.saintlouis.or.th

โทรศัพท์ 0-2675-5000

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ : แผนกการตลาด ต่อ 51306 - 07

ศูนย์ตรวจสุขภาพ ต่อ 30298 - 99

แผนกกุมารเวชกรรม ต่อ 10225 - 6 , 10242 - 45

3.3 เดินตามตัวอักษร จมมาเจอ ภาพจริง

งานนี้ไม่ผิดหวัง ผมตามหาโรงภาพยนตร์ในอดีตแบบลาวเจริญรามา ที่ถูกเขียนไว้ในหนังสือ โรงรูปเงาจนได้ มากไปกว่านั้น ฉากในหนังสือที่เกี่ยวกับวัดคาทอลิก และความจริงที่ปรากฏ แม้ผิดเพี้ยนไปบ้าง ตามกาลเวลา หรือตามเจตนาของเรื่องราว แต่เราก็พบว่า วัดคาทอลิกยังเป็นศูนย์กลาง ของหลายสิ่งหลายอย่าง มรดกทางประวัติศาสตร์ที่ไม่ถูกทำลายยังบอกเล่าตัวมันเอง แม้ว่าการบันทึกจะถูกทำให้รางเลือน หรือเลือนลบกลบหายไป

คุณพ่อพาผมแวะอีกหลายวัด ทั้งอยู่ริมทางหรือตามตรอกซอกซอยบ้าง หลาย ๆ วัดมีสิ่งปลูกสร้างใหม่ เป็นถ้ำแม่พระบ้าง เป็นบ้านพักหรือหอประชุมเล็ก ๆ บ้าง แต่ที่น่าสังเกตคือการดูแลช่วยเหลือจากพระสงฆ์ชาวเวียดนามที่มาร่วมงานรับใช้ประชาชนที่นี่ เมล็ดพันธุ์ตกลงบนดินแล้ว ถ้าไม่เปียกน้ำก็ไม่เกิดผลจริง ๆ

4. มุ่งสู่เวียงจันทน์ เมืองหลวงของสปป. ลาว เพื่อร่วมงานสถาปนาบุญราศี

4.1 ธงทั่วเมืองครบรอบการแต่งตั้งเมืองเวียงจันทน์ เป็นเมืองหลวง 500 ปี นี้เอง

ບຸນຣາສີ ຫົງ 17 ອົງຂອງຊາວລາວ

นครหลวงเวียงจันทน์ เมืองหลวงของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขงทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตรงข้ามกับอำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคายของประเทศไทย

ส่วนประวัติของนครหลวงเวียงจันทน์ คือ เดิมทีเมืองหลวงของอาณาจักรล้านช้าง คือ นครเชียงใหม่ (หรือ หลวงพระบางในเวลาต่อมา) จนเมื่อปี พ.ศ. 2130 **เจ้าไชยเชษฐาธิราช** เห็นว่าหลวงพระบางอยู่บนเส้นทางผ่านไปมาของพม่าและเป็นดินแดนที่ไม่สามารถขยายได้ จึงได้ย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่นครเวียงจันทน์และตั้งชื่อว่า จันทะบุลี ลีลัตตพนาคพนพพุต แดตตพมพระราชธานี

มีเรื่องราวเกิดขึ้นมากมาย แต่ช่วงที่ผมเดินทางมาทิวธงประดับรอบเมืองทุกเมืองในประเทศไทย มีธงชาติและธงพรรคที่ปกครองทราบมาว่า เป็นปีครบ 500 ปี ที่นครหลวงเวียงจันทน์ได้เป็นเมืองหลวง

4.2 บุญราศี-พยานแห่งความเชื่อ

- ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแบ่งสังฆมณฑลในสปป. ลาว

เกี่ยวกับพระศาสนจักร ในประเทศลาว (ในลาวใช้คำว่า พระคริสตจักรแห่งเมืองลาว) มี 4 สังฆมณฑล คือ

1. สังฆมณฑลหลวงพระบาง ปกครองโดย**พระคุณเจ้าตีโต้ บรรจง ทอประยงค์** เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง

2. สัมมณฑลเวียงจันทน์ ปกครอง
โดย**พระคุณเจ้ายอห์น คำเส วิทวงศ์** คณะ OMI

3. สัมมณฑลสะหวันนะเขต-ท่าแขก
ปกครองโดย**พระคุณเจ้ายอห์น มารีวีอันเนย์
ปรีดา อินทิลาด** เป็นคนพื้นเมือง

4. สัมมณฑลปากเซ ปกครองโดย
พระคุณเจ้าหลุยส์มารีย์ หลิง นักบวช เป็นกลุ่ม
ชาติพันธุ์เผ่าขมุ
- เกี่ยวกับบุญราศีทั้ง 17 ของ
สปป. ลาว

พิธีสถาปนาบุญราศี ทั้ง 17 ของสปป.
ลาว ส่วนงานนี้พระศาสนจักรของลาว ใช้คำว่า
เฉลิมฉลองบรรพบุรุษแห่งความเชื่อ

แยกตามสัมมณฑล สัมมณฑล
หลวงพระบาง 2 องค์ สัมมณฑลเวียงจันทน์ 8
องค์ สัมมณฑลสะหวันนะเขต-ท่าแขก 4 องค์
สัมมณฑลปากเซ 3 องค์

4.3 เปิดรายชื่อบุญราศีทั้ง 17 ของ ประเทศลาว

1. คุณพ่อยอแซฟ เตียน เมืองชอย
ข้าเหนือ 1918/2461 - 1954/2497
2. คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ มาโล
ท่าแขก MEP 1899/2442 -
1954/2497
3. คุณพ่อเรอเน ด็อบรู ปาโล
จำปาสัก MEP 1914/2457 -
1950/2493
4. คุณพ่อเปาโล โทซียง กิวกะจำ
หลวงพระบาง 1914/2484 -
1960/2503

5. คุณพ่อมารีโอ บอร์ซาก้า กิวกะจำ
หลวงพระบาง OMI 1932/2475 -
1960/2503
6. คุณพ่อหลุยส์ เลอรัว บ่านผ่า
เชียงขวาง OMI 1923/2466 -
1961/2504
7. คุณพ่อมิแชล กีกเกอเลต์ ชบเซียง
เชียงขวาง OMI 1931/25042474 -
1961/2504
8. ครูคำสอน ยอแซฟ อุทัย
สะหวันนะเขต 1933/2476 -
1961/2504
9. คุณพ่อโนแอล เตอะโน สะหวัน
นะเขต MEP 1904/2459 -
1961/2504
10. คุณพ่อวินเซนต์ เลโนแรตต์
บ้านนา เชียงขวาง OMI 1921/
2464 - 1961/2504
11. คุณพ่อมาร์แซล เตอะนี
คำม่วน MEP 1919/2462 -
1961/2504
12. คุณพ่อยอห์น โวลีเอ บ้านนา
เชียงขวาง OMI 1929/2472 -
1967/2510
13. ท้าวโทะมา คำเพื่อน ปากช่อง
จำปาสัก 1952/2495 - 1968/2511
14. คุณพ่อลูเซีย กาลัง ปากช่อง
จำปาสัก MEP 1921/2464 -
1968/2511

15. คุณพ่อโยแซฟ บัวเซล หาดอีแอต
บอริคำใส OMI 1909/2452 -
1969/2512

16. ครูคำสอนลูกา ลี แตนดิน
แขวงเวียงจันทน์ 1938/2481-
1970/2513

17. สารวัตรไปซำ (แก้ว) หรือพ่อ
อินแปง แตนดิน 1934/2477 -
1970/2513

4.4 เปิดประวัติ (บางคน)

โยแซฟ เตียน เกิดเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 1918/2461 ที่เมืองซอย แขวงห้วยพัน จากครอบครัวไทยแดงคริสต์ เมื่ออายุ 11 ขวบ โยแซฟได้ลงจากเขาเพื่อเข้าในโรงเรียน ครูคำสอนไทยในประเทศเวียดนาม ด้วยเป็น นักเรียนดีจึงได้เข้าบ้านเณรเล็ก ได้เรียนภาษา เวียดนาม ภาษาละติน และภาษาฝรั่งเศส โยแซฟเป็นนักเรียนคนเดียวไปได้รอต่ง ได้ไป อยู่บ้านเณรใหญ่ที่ฮานอย ระหว่างปี 1942/2486 ถึง 1846/2489 มุ่งมั่นอย่างเด็ดเดี่ยวในการ ภาวนาและในการเรียน โยแซฟวางตัวห่างจาก ความวุ่นวายทางการเมือง บ้านเณรถูกสั่งให้ ปิดในคริสต์สมภพ 1946/2489 และให้แยก ย้ายนักศึกษาออกไป โยแซฟ เตียน เดินทาง กลับประเทศลาวเท้าเปล่า แต่ที่นั่นก็มีสงคราม เช่นกัน โยแซฟจึงจบการศึกษาที่ไซ่ง่อน และเตรียมตัวอย่างเข้มข้นเพื่อกลับไป ประกาศข่าวดีแก่ชนเผ่าของตนในประเทศ ของตน คือประเทศลาว

โยแซฟ เตียนได้รับศีลบวชในวันที่ 6 มิถุนายน 1949/2492 ที่อาสนวิหารของ

กรุงชานอย คุณพ่อได้กลับไปทำงานแพร่ธรรม อันที่รักของตนที่ซาเหนือในวันที่ 1 ตุลาคม 1989/2492 คุณพ่อต้องปฏิบัติหน้าที่ในเขต แนวหน้า อันเป็นบริเวณที่มีการรบกวนกัน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน คุณพ่อได้พยายาม จัดระเบียบโรงเรียนของเมืองชอย มีคนมาร่วม บูชาขอบพระคุณและฟังคำสอนที่คุณพ่อสอน คุณพ่อเป็นคนมีวิสัยทัศน์แห่งความหวังไว้ใจ เป็นเพื่อนของคนยากจน คุณพ่อเป็นที่รักของ ทุกๆ คน

การต่อสู้รบกวนตัวขึ้นอีกในคริสต์- สมภพ 1952/2495 บุคลากรที่ทำงานแพร่ธรรม ต้องย้ายออกจากถิ่น แต่คุณพ่อผู้เดียวอยู่ทำงาน กับที่ต่อไป ท่านได้กล่าวว่า “พร้อมที่จะมอบชีวิต เพื่อเพื่อนพี่น้องชาวลาว” คุณพ่อถูกจับหลังปีสกา ถูกตัดสิน ถูกจำคุกและถูกนำไปสัมมนา (คือถูกเกณฑ์ไปรับการอบรมแบบคอมมิวนิสต์ ที่บ้านตาลาง) แต่จะอยู่โดดเดี่ยว คุณพ่อได้ ยืนหยัดต่อสู้กับการบังคับให้ทั้งศาสนาและ ความเป็นสงฆ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ละศีลแห่ง ความเป็นสงฆ์ ในความเป็นหนึ่งเดียวกับ องค์พระคริสต์ผู้ทรงรับทรมานทุกข์และได้พระสิริ รุ่งโรจน์ คุณพ่อเป็นเครื่องหมายแห่งความหวัง สำหรับทุกคน

ในวันที่ 2 มิถุนายน 1954/2497 ผู้คุม 4 ท่านได้พาคุณพ่อออกจากค่าย พวกเขา ได้มัดคุณพอกับต้นไม้และฆ่าคุณพ่อด้วยกระสุน ไล่ 5 นัด

ทุกวันนี้ คริสตศาสนิกชนไทยแดงและ ชาวลาว ทั้งในและนอกประเทศ เอย่นามของ

คุณพ่อเตียน ด้วยความเคารพและอ่อนน้อมด้วย วางใจ คุณพ่อเป็นผลแรกที่ถูกถวายแด่พระเจ้า จากพระศาสนจักรที่กำลังเจริญวัย

ยอแซฟ อุทัย พรภูมิ เกิดที่คำม่วน นครพนม ในวันคริสต์สมภพปี 1938/2476 เป็น ลูกคนที่ 10 ของครอบครัวคาทอลิกที่ศรัทธา บิดาเป็นครูคำสอนชื่อ **เปาโล ครัว** เมื่อเกิดการ เบียดเบียนศาสนาในปี 1940/2493 อุทัยอายุ 7 ขวบ ไม่มีพระสงฆ์ประจำในเขตท้องถิ่นที่อุทัยอยู่ แต่ เขาไม่ยอมให้ความเชื่อคริสตชนของเขาเสียไป เมื่ออายุ 12 ขวบ การเบียดเบียนได้ยุติลง อุทัย ถูกส่งไปบ้านเนรเล็กที่ราชบุรี หลังจากศึกษาได้ 6 ปี อุทัยได้กลับมาอยู่บ้านของตน เพราะ เหตุผลทางครอบครัวที่ต้องการตัวเขา พี่สาว และพี่ชายรวมทั้งมารดาได้สิ้นชีวิตหมดทุกคน ยังเหลือเพียงบิดาและน้องสาวเล็กๆ สองคน

อุทัยได้แต่งงาน หนึ่งปีต่อมา ภรรยา ของเขาเสียชีวิตขณะคลอดลูก หลังจากนั้น สามเดือนลูกได้ตามแม่ไป ณ สุสาน

อุทัยมิได้มีปฏิกิริยาประหลาดต่อ เหตุการณ์เหล่านี้ เขามองเห็นตรงนั้นว่าเป็นเสียง ของพระเจ้า เขาได้เป็นครูสอนคำสอนที่ทำแล้ว หลัง จากนั้นเขาน้อมรับคำเชิญของพ่อเจ้าอาวาสเก่า ของเขา คือคุณพ่อโนแอล เตอะโน MEP เพื่อจะได้ เป็นธรรมทูตฆราวาส เขาเป็นคนที่มิชอบการณ์ สูงก่อนอายุอันควร เขาเป็นครูคำสอน อันเป็นที่รักและชื่นชอบที่ปักกิ่ง ไกลท่าแขก อันเป็นศูนย์คริสตชนสำหรับชนกลุ่มน้อยต่าง ศาสนา (ไม่ใช่พุทธศาสนิกชน) เขาได้กลายเป็น คนที่คุณพ่อเตอะโนไว้วางใจที่สุด

อุทัยอยู่กับคุณพ่อเตอะโน จากปี 1959/2502 ถึง 1961/2504 ที่เมืองเซพอน ในถิ่นอันกว้างใหญ่ที่ยังไม่รู้จักรบวรสาร เขาได้ไปเยี่ยมหมู่บ้านต่างๆ กับคุณพ่อเตอะโน สอน และให้กำลังใจคนที่เตรียมตัวรับศีลล้างบาป

อันตรายนั้นมีแน่นอน และการสู้รบ เขียวใกล้เข้ามาทุกที บรรดาผู้ต่อต้านรัฐบาล ทางการที่ได้รับการฝึกจากเวียดนาม เกลียด ศาสนาคริสต์และต้องการล้างความเชื่อคริสตชน ให้หมดไปจากชาวลาว แต่ด้วยดวงใจธรรมทูต จะทิ้งบรรดาผู้เตรียมตัวรับศีลล้างบาป ผู้ปรารถนาแสงแห่งพระวรสารไปได้อย่างไร? อุทัยจึงตัดสินใจอยู่กับพระสงฆ์ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม ต่อหน้าหลายๆ คน เขาบอกว่า ถ้าจำเป็นเขาพร้อมยอมตาย ในเดือนเมษายน 1961/2504 ขณะไปเยี่ยมเยียนสัตบุรุษ ธรรมทูต

ทั้งสองได้ถูกดักรับทำร้าย อุทัยได้รับบาดเจ็บ และถูกสังหารในเวลาไม่นานต่อมา เขาเลือก ติดตามองค์พระเยซูคริสต์และเลือกรับใช้ ประชากรของพระเจ้าโดยไม่หันเหหนีไปจาก อุดมการณ์ของเขา เขาได้สัตย์ซื่อจนถึงความตาย แบบอย่างของเขาเป็นแรงจูงใจสำหรับทุกคน

ยังมีผู้สละชีวิตเพื่อองค์พระคริสต์อีก 15 คนในประเทศลาว เหมือนยอแซฟ เตียน และยอแซฟ อุทัย เป็นคุณพ่อธรรมทูต 11 ท่าน ฆราวาสอีก 4 ท่าน ได้ทุ่มเทตนเพื่องานประกาศ พระวรสารอย่างกล้าหาญและประสบผลสำเร็จ ฆราวาส 2 ท่านเป็นหัวหน้าครอบครัว **โทมัส คำเผื่อน** ผู้มีอายุเพียง 16 ปี ต้องการอยู่กับ คุณพ่อธรรมทูตเพื่อเผชิญกับอันตราย และได้ ตายพร้อมกับท่าน

ทั้ง 17 ท่านได้มอบพยานชีวิตอันสูงสุด
ต่อพระวรสาร พระศาสนจักรของประเทศไทย
น้อมรับพวкт่านว่าเป็นบิดผู้ก่อตั้งพระศาสนจักร
แรกรุ่น

“ถ้าเมล็ดข้าวสาลีไม่ตกในดินเปื่อยยุ่ย
ไป มันก็คงเหลือเป็นเมล็ดเดียว แต่ถ้ามันยอม
เปื่อยยุ่ย มันก็จะเกิดผลมากมาย”

4.5 วันก่อนงาน ตรีวาร และการสวด ภาวนาเทเซ่

การสถาปนาบุญราศีทั้ง 17 แห่ง
ประเทศไทย ที่จะมีขึ้นในวันที่ 11 ธันวาคม
2016 ณ อาสนวิหารพระหฤทัย นครเวียงจันทน์
ก่อนจะถึงวันงานสถาปนาบุญราศี ทั้ง
17 แห่งประเทศไทย พระศาสนจักรในประเทศไทย
ลาวได้จัดเตรียมจิตใจ 3 คีน เริ่มตั้งแต่วันที่

พฤหัสบดีที่ 8 ธันวาคม จนถึงวันเสาร์ที่ 10
ธันวาคม โดยแต่ละวันจะให้มีผู้รับผิดชอบ
ตามสังฆมณฑลและมี Theme มีสดาดังนี้
วันที่ 8 ธันวาคม สังฆมณฑลเวียงจันทน์ โดย
ใช้หัวข้อในวันนี้ว่า “ความไว้วางใจของพระนางมารีย์
ต่อหน้าสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตและในการ
ตอบรับ” วันที่ 9 ธันวาคม สังฆมณฑลท่าแขก
โดยใช้หัวข้อ “ความปรองดอง: การเปลี่ยนแปลง
หัวใจ” วันที่ 10 ธันวาคม สังฆมณฑลปากเซ โดย
ใช้หัวข้อ “รักและเมตตา”

หนึ่งในแต่ละคีนสำหรับสองคีนแรกจะ
มีการสวดภาวนา และมีสวดเทเซ่ด้วย แต่ในวันที่
สามของการเตรียมจิตใจ จะมีแขกผู้ใหญ่มากจาก
ที่ต่างๆ หลายท่าน พระศาสนจักรในประเทศไทย
จึงได้จัดพิธีพิเศษในเวลา 18.30 น. เป็นต้นไป

เอาไว้ดังนี้

- การต้อนรับอย่างเป็นทางการต่อ
บรรดาพระคาร์ดินัล พระสมณทูต
พระอัครสังฆราช พระสังฆราช
บรรดาพระสงฆ์ โดยพระสังฆราช
คำเส
- การพื่อนำพื้นเมืองของสปป. ลาว
เพื่อเป็นการต้อนรับ โดยเยาวชน
- อาหารเย็น จัดโดยอุปสังฆราช
บริเวณศาลาข้างอาสนวิหาร
- ในขณะที่รับประทานจะมีการ
ขับร้องบทเพลงและการแสดง ไป
ด้วย
- ไฮไลท์ ด้วยการนำเสนอชีวิตของ
บรรดามรณสักขีของเรา (เป็นการ
แสดงลักษณะละคร)
- สวดปิต และนำบรรดาแขกต่าง ๆ
กลับที่พัก

4.6 ตารางงาน

พิธีสถาปนาบุญราศีทั้ง 17 องค์
แห่งสปป. ลาว วันที่ 11 ธันวาคม 2016

ณ นครเวียงจันทน์ สปป. ลาว

08.00 น. สัตบุรุษตั้งแถวต้อนรับ
บรรดาพระคาร์ดินัล พระอัครสังฆราช พระ
สังฆราช พระสงฆ์ ยังประตูหลัก

08.30 น. บรรดาสัตบุรุษเตรียมร่วมพิธี
รอบ ๆ บริเวณที่จัดไว้รอบอาสนวิหาร

09.00 น. เริ่มมิสซา สถาปนาบุญราศี
ทั้ง 17 องค์ แห่งสปป. ลาว

(หลังพิธีจะมีการเปิดงานฉลองทาง
วัฒนธรรม ที่ VIP ฮอลล์)

4.7 การพูดคุยกับเจ้าอาวาส

ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับคุณพ่อ
เจ้าอาวาส ข้อมูลที่เขียนนี้ไม่ได้แกะจากเทป
ที่บันทึก แต่เป็นการจดจำบทสนทนาและ
มาบอกเล่าต่อ เพื่อเป็นประโยชน์และข้อมูล
พื้นฐานในการทำความเข้าใจ เรื่องราวของการ
สถาปนาบุญราศีแห่งประเทศไทยลาว

- การเก็บภาพเหตุการณ์สำคัญใน
ครั้งนี้

(ตอบ) จะมีการบันทึกแบบหลายกล้อง
เก็บภาพของงานไว้อย่างพิถีพิถัน

- ใครเป็นประธานในพิธีสถาปนา และมีตัวแทนจากวัดกันหรือไม่อย่างไร

(ตอบ) มีพระคาร์ดินัลจากประเทศฟิลิปปินส์ เป็นตัวแทนพระสันตะปาปามาเป็นประธาน

- และมีคาร์ดินัลจากที่ไหนมาอีกบ้าง?

(ตอบ) มีพระคาร์ดินัลเกรียงศักดิ์ จากประเทศไทย และพระคาร์ดินัลจากเวียดนาม ฮานอย อีก 1 องค์ แยกผู้ใหญ่อีกท่านก็คือพระสมณทูต ซึ่งจะมาถึงในวันที่ 10 ธันวาคม ช่วงเที่ยง ๆ เมื่อการสถาปนาบุญราศีทั้ง 17 องค์

- จบลงแล้ว จะมีสักการสถานที่ไหนอย่างไร?

(ตอบ) ทางสภาพระสังฆราชของประเทศลาวกำลังคุยปรึกษากันอยู่ ด้วยเหตุผลที่ว่าบุญราศีมาจากหลากหลายสังฆมณฑล จะไว้ที่ใดที่หนึ่ง อาจจะไม่ลงตัวนัก แต่เบื้องต้นในพิธีวันงาน จะมีแผ่นผ้ารูปบุญราศีเหล่านี้ ถูกเปิดลงมาที่อาสนวิหาร ตรงหอระฆัง ตอนที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้ ก็ทำแบบนี้ไปก่อน

- เรื่องที่ละเอียดอ่อน เกี่ยวกับการเผยแพร่เรื่องนี้ ในสื่อต่าง ๆ มีข้อเสนอแนะอย่างไร?

(ตอบ) ในส่วนของสื่อออนไลน์ แบบส่วนบุคคลก็คงควบคุมยาก ถ้ารัฐบาลให้จัดแล้วก็คงเล็งเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้น แต่ส่วนที่เป็นทางการ ก็ต้องตรวจเช็คความเหมาะสม

4.8 ข้อคิดที่ได้รับจากงาน

ผมมีโอกาสร่วมในตรีวารวันที่สอง เพื่อเตรียมจิตใจและได้ข้อไตร่ตรองขณะร่วมพิธีมิสซา คุณพ่อวอไฮเตียน ชาวเวียดนาม (ชื่อลาว เพชรสวรรค์) เป็นประธาน คุณพ่อเพ็งบวชเป็น

พระสงฆ์ คุณพ่อเป็นชาวเวียดนาม มาทำงานที่สปป. ลาว งานอภิบาลที่ทำอยู่ทางสะพานหะเซต - ท่าแขก ข้อค้นพบมิสซาของพระศาสนจักรในประเทศลาว คือ ในพิธีกรรมที่ประเทศไทยเราสวดที่นี้เป็นการขับร้องหลาย ๆ ช่วงทีเดียว การนั่งการยืนผิดกับเราในบางช่วง วันนี้มีพระสงฆ์มาร่วมกันทั้งสิ้น 18 องค์ 2 องค์ในนี้คือพระสังฆราชแต่ท่านไม่สวมชุดอะไรเป็นพิเศษร่วมไปกับพิธีเหมือนพระสงฆ์ปกติ บทเพลงที่ใช้มีท่วงทำนองง่าย ดัดหู ไม่นั่นการโสรเสียงร้องอันทรงพลัง ให้พลังไปอยู่ที่พิธีกรรม บทสวดการแบ่งปันในบทเทศน์ ตอนจบพิธีเมื่อคุณพ่อที่มาร่วมพิธีทราบบว่าคุณพ่อที่เป็นประธานเพ็งบวชมีการคุกเข่าลงขอพร เป็นภาพที่น่ารักมาก อีกเรื่องหนึ่งที่ผมชอบคือ เวลามีบทสนทนา แต่ละคนจะเรียกตัวเองว่า “ข้าฯ น้อย” ผมเคยได้ยินคำนี้มาบ้าง แต่ไม่รู้ลึกถึงความถ่อมตนได้เท่ากับฟังจากปากพี่น้องผิงลาวเหมือนที่นี้เลย “ข้าฯ น้อย พุดจริงนะ” (ฮา)

4.9 ช่วงไฮไลท์ของพิธีสถาปนาบุญราศี

ถ้าถามว่าในพิธีสถาปนาช่วงไหนไฮไลท์สุด ผมว่าน่าจะเป็นช่วงคำประกาศแต่งตั้งบุญราศีแห่งเมืองลาว ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ที่ทรงสถาปนาผู้รับใช้ของพระเจ้าคือ ยอแซฟ เตียน พระสงฆ์พื้นเมืองชาวลาวและเพื่อนมรณสักขีอีก 16 องค์ เป็น “บุญราศี” และกำหนดให้มีวันฉลองตรงกับวันที่ 16 ธันวาคมของทุกปี ประกาศ ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม ประเทศอิตาลี 3 ธันวาคม 2016 วันระลึกถึงนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ องค์อุปถัมภ์ของมิสซัง ซึ่งพระคาร์ดินัลเกาโด โอแลนโด แบลทริม (OMI) ผู้แทนสมเด็จพระสันตะปาปา ได้อ่านจดหมายฉบับนี้ในพิธีสมโภชการแต่งตั้งบุญราศีแห่งเมืองลาว แปลเป็นภาษาลาว โดย

พระสังฆราชหลุยส์ มารี หลิง มังคะเนกุล ประมุขสังฆมณฑลปักเซ หลังจากพระคาร์ดินัลเกเวโตอ่านจดหมายของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสจบ เพลงบุญราศีเมืองลาวก็ถูกขับร้องขึ้น **พระสังฆราชยอห์น คำเส วิทวงศ์** ประมุขสังฆมณฑลเวียงจันทน์นำขับร้องบทเพลง “บุญราศีเมืองลาว” ซึ่งพระคุณเจ้าเป็นผู้ประพันธ์หลังการประกาศแต่งตั้งบุญราศีแห่งเมืองลาวทั้ง 17 องค์

“บุญราศี บุญราศี มีความสุขนิรันดร์ บุญราศีเมืองลาว ขวอนพ่อ แสนแพง ช่วยลูกลาวเทอญ”

4.10 ทำไมไม่สถาปนาที่กรุงโรม

เรื่องนี้ผมได้สอบถามไปยังคุณพ่อที่ทำงานที่สปป. ลาว คุณพ่อได้เรียนถาม **พระคุณเจ้าปรีดา**แล้วท่านบอกว่า เป็นคำร้องขอจากทางประเทศลาวเองที่จะให้มีการสถาปนาบุญราศีที่ประเทศลาว เนื่องจากความสะดวกในการมาร่วมงานของสัตบุรุษในประเทศลาว เพราะถ้าจัดที่วาติกัน สัตบุรุษคงไม่สามารถไปร่วมงานได้ นอกจากบรรดาพระสังฆราช หรือฆราวาสที่มีเงินสำหรับซื้อตั๋วเครื่องบินเท่านั้น สุดท้ายวาติกันก็อนุญาต ขอเพียงแต่ทางรัฐบาลอนุญาตให้ประเทศลาวจัดงานนี้ได้ ที่สำคัญอยากเห็นการมีส่วนร่วมและการมาร่วมงานของสัตบุรุษในประเทศลาวให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ครับ

ปัจจุบันทางวาติกันให้มีการทำพิธีสถาปนาบุญราศีในพื้นที่ โดยพระสังฆราชท้องถิ่นหรือผู้แทนจากวาติกัน

4.11 อีกคำถามหนึ่งคือ ได้ยินว่าใน

บรรดาบุญราศีทั้ง 17 หนึ่งในนั้นเป็นคนไทย

ผมได้พบเรื่องราวนี้ในเฟซบุ๊กของคุณพ่อขวัญ ถิ่นวัลย์ นักประวัติศาสตร์คาทอลิก

อีกท่านหนึ่งคุณพ่อได้เขียนเล่าไว้ว่า “บุญราศีลาวชาวไทย อุทัย พองพุม: เป็นที่น่ายินดีไว้ในบรรดาบุญราศีแห่งเมืองลาว 17 องค์นั้นมีคนไทยอยู่ด้วยหนึ่งคนคือ **บุญราศียอแซฟ อุทัย พองพุม** ซึ่งเป็นชาวคำแก้ม จากวัดนักบุญยอแซฟคำแก้ม ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ยอแซฟ อุทัย พองพุม เป็นครูคำสอนและเป็นผู้ช่วยคนสำคัญของคุณพ่อโนแอล เตอะโน ในการสอนคำสอน เยี่ยมเยียนให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือคริสตชนตามหมู่บ้านต่างๆ ที่คุณพ่อมอบหมายให้ดูแล อีกทั้ง ได้ช่วยเตรียมครูคำสอนที่ท่าแซก ก่อนที่จะพลีชีพเป็นมรณสักขีด้วยกันใกล้เมืองพะลานในการไปเยี่ยมเยียนกลุ่มคริสตชนเขตเซโปน แขวงสะหวันนะเขต และได้รับการแต่งตั้งเป็นบุญราศีในคราวเดียวกันนี้”

5. ชื่นชอบสองข้างทาง

ไหน ๆ มีโอกาสมาประเทศลาวทั้งที่ ผมจะใช้ช่วงเวลาอีก 2-3 วันเพื่อค่อยๆ ล่องขึ้นไปทางเหนือของสปป. ลาว เพื่อเยี่ยมเยียนความสวยงามของเมือง เก็บเกี่ยวเรื่องราวสองข้างทาง และสัมผัสเส้นทางเดินทางที่ยาวนาน และไกลทีเดียว แต่ก็ได้บอราฟถึงการเดินทางแพร่ธรรมของบรรดามิชชันนารี

ที่คงยากลำบากกว่าปัจจุบันมาก ต้องใช้เวลานาน เส้นทางไม่ใช่เพียงแต่เป็นพื้นราบเท่านั้น บางเส้นทางมีความเสี่ยงอยู่ด้วยซ้ำไป สองเมืองที่ผมแวะไปคือวังเวียง และหลวงพระบาง โดยมีไกด์เยาวชนหนุ่มจากท่าแขก มาร่วมเดินทางไปด้วยอีก 2 ท่าน

5.1 วังเวียง เมืองซ่อนความงามทางธรรมชาติ และการท่องเที่ยวแบบชาลุย

เมืองวังเวียงตั้งอยู่ริมแม่น้ำซอง ห่างจากเมืองหลวงกรุงเวียงจันทน์ประมาณ 100 กิโลเมตร วันนั้นเราเลือกเดินทางโดยรถตู้ประจำทาง แพคเกจหนึ่งครั้งสุดยอดในเรื่องของความเมื่อย แต่ก็ไหน ๆ ก็ไหนแล้ว ต้องลอง เมืองนี้ห่างจากเมืองหลวงพระบาง 210 กิโลเมตร ปัจจุบันมีทางให้เลือก 2 เส้นทางเอง วังเวียงล้อมรอบด้วยเทือกเขาหินปูนสูงใหญ่ได้ฉายาว่าเป็นกุ้ยหลินแห่งเมืองลาว”

เมืองวังเวียงเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยธรรมชาติเหมาะทั้งสำหรับการมาพักผ่อนและการมาผจญภัย บางคนชอบคิดว่าเมืองนี้เป็นเมือง

ผ่าน แต่จริง ๆ แล้วมีความน่าสนใจอยู่มาก ในหนังสือท่องเที่ยวพูดถึงเมืองนี้ไว้ว่า หากมาถึงที่นี่ในตอนเช้า คุณจะได้เห็นหมอกกระเืออยู่ตามยอดเขาหินปูนสูงใหญ่ คู่กับสายน้ำของที่ไหลคดโค้ง หลังจากนั้น ก็อาจจะซื้อทัวร์ครึ่งวันหรือหนึ่งวันไปเที่ยว หรือแม้แต่เช่ารถมอเตอร์ไซด์ ไปเที่ยวตามถ้ำ ชมนาขั้นบันได หรือเดินเล่นสบายชมวิวจนฟ้าเปลี่ยนสีในยามเย็นอันงดงาม ก็ไม่เลวทีเดียว

สิ่งหนึ่งที่พระเป็นเจ้าให้มาสำหรับทุกประเทศด้วยความรัก คือความงามตามธรรมชาติที่พระได้เนรมิตจัดวางไว้ในทุกที่ทุกทางบนโลกนี้

5.2 หลวงพระบาง ถามหา

เมืองหลวงพระบางเป็นเมืองหลวงเก่าของอาณาจักรล้านช้าง อันรุ่งเรืองในอดีต ตั้งอยู่ทางทิศเหนือห่างจากนครหลวงเวียงจันทน์ เมืองหลวงในปัจจุบันของประเทศลาวประมาณ 400 กิโลเมตร เมืองหลวงพระบางตั้งอยู่บนบริเวณที่แม่น้ำโขงและแม่น้ำคานไหลมาบรรจบกันพอดี

เส้นทางสู่เมืองมรดกโลก

เมืองหลวงพระบางได้รับการขึ้นบัญชีเป็นมรดกโลกจากองค์การยูเนสโกที่ยังคงความงดงามด้วยวัฒนธรรมวิถีชีวิตสถาปัตยกรรมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ(พระราชวังเก่า) วัดเชียงทองที่เป็นเอกลักษณ์โบราณสถานและโบราณวัตถุเก่าแก่ทรงคุณค่าหาดูได้ยากและเป็นเมืองยอดนิยมของการท่องเที่ยวพื้นที่ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยภูเขาที่มีความลาดชัน ที่ราบสูง แม่น้ำคดเคี้ยว สำหรับผมที่นี่เป็นเมืองที่สวยงาม ทั้งอากาศ สิ่งปลูกสร้าง ผู้คน เนื่องจากเป็นเมืองมรดกโลกด้วยทางภาครัฐจึงพยายามที่จะดูแลและเอาใจใส่สถานที่ต่าง ๆ อย่างดี

เมืองนี้มีนักท่องเที่ยวจากหลากหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางยุโรป อเมริกา หรือทางฝั่งเอเชียเอง ทุกๆ เช้าเราจะเห็นพระภิกษุมามากมายเดินออกมาบิณฑบาตจนเป็นภาคชินตาตรอกซอกซอยล้วนงดงามด้วยร่องรอยทางประวัติศาสตร์ มีร้านเก่าๆ ที่เราถามก็พบว่าชาวต่างชาติเป็นเจ้าของ ผมถามหาในมุมของศาสนาบ้าง ที่นี้ไม่มีวัดคาทอลิก ปกติแล้วถ้าจะไปร่วมต้องไปร่วมมิสซาที่วัดน้อยที่เป็นบ้านพักของพระคุณเจ้า

พระสังฆราชที่ปกครองดูแลสังฆมณฑลหลวงพระบางคือ พระคุณเจ้าบรรจง ในเดือนพฤษภาคม 1999

พระคุณเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระสังฆราชชื่อเดิมของท่านคือ**คุณพ่อติโต้** คุณพ่อได้รับการอบรมจากบ้านเณรของคณะธรรมทูตพระมารดานิรมลที่ Vermicino ประเทศอิตาลี คุณพ่อได้บวชเป็นพระสงฆ์สังกัดสังฆมณฑลหลวงพระบางในปลายปี 1975 และถูกจับจำคุกถึง 3 ครั้ง รวมเวลาทั้งสิ้น 9 ปี 5 เดือน

พระคุณเจ้าเป็นผู้สืบทอดตำแหน่งจากพระสังฆราชคำเส วิทวงศ์ ตั้งแต่ปี 1984 และพระคุณเจ้าคำเส ต่อจากพระคุณเจ้านันทา ซึ่งได้รับการบวชที่กรุงโรม โดย**บุญราศีสมเด็จ**
พระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ปี 1975

อย่างไรก็แล้วแต่ ศาสนาก็ดำเนินไปภายใต้นโยบายและความพร้อมของประเทศ บุคลากรทางศาสนาทุกคนไม่ว่าใคร ไม่ว่าจะเป็นบราเดอร์ซิสเตอร์ พระสงฆ์พื้นเมือง พระสงฆ์มิชชันนารี พระสังฆราช ล้วนแล้วแต่มีเจตนาที่ดีในการรับใช้เพื่อนพี่น้องในชาติ ผ่านทางคำสอนทางศาสนาในการปรารถนาให้คนเป็นคนดี และยกระดับความเป็นอยู่ในการเกื้อกูลช่วยเหลือและส่งเสริมกัน ในความพร้อมหรือการเคลื่อนไหวของประเทศของตน

ผมโบกมือลา เมืองหลวงพระบางในบ่ายวันกลับ พลางคิดในใจว่าการเดินทางไม่เพียงทำให้เราเข้าใจอะไรมากขึ้นเท่านั้น หรือทำให้งานที่เราวางไว้ได้ถูกสรุปและสานต่อเท่านั้น เรายังได้พบการประทับอยู่ของพระในทุกพื้นที่ ร่องรอยที่ผ่านมาในอดีตตราบจนปัจจุบัน เราไม่ถามว่าพร้อมแค่ไหนถึงจะเริ่มเผยแพร่คำสอนของพระองค์ เราแค่พบว่าทำวันแต่ละวันให้ดี เห็นคุณค่าของกันและกัน เข้าใจข้อจำกัดกรณีแวดล้อม เราก็สามารถเปลี่ยนทุกที่ ที่สวยงามด้วยธรรมชาติของสิ่งสร้างของพระองค์อยู่แล้ว ให้กลายเป็นสวรรค์บนดิน

6. พบกันใหม่สปป. ลาว

ผมใส่ดีวีดีภาพยนตร์ลาวที่หนีบมาจากการได้ไปเยือน ภาพยนตร์มีชื่อว่า Vientian in Love หรือแปล

เป็นไทยว่า รักนี้ที่เวียงจันทน์ เป็นภาพยนตร์ที่ประกอบไปด้วยเรื่องราวย่อย ๆ 5 เรื่อง เป็นเรื่องความรักหลากหลายมุมมอง รักของวัยรุ่น รักของคนต่างถิ่นทั้งหน้าตาและฐานะ รักหลวงรักที่ผ่านเลย รักของพ่อแม่ ฯลฯ คนลาวยังชอบสนุก มีมุขให้ขำอยู่เรื่อย ๆ ขำแรงบ้าง ขำผืดบ้าง แต่สิ่งที่เราเห็นคือ ค่านิยมที่เงิน และฐานะ หน้าตาเลยมามีบทบาทมากขึ้นในชีวิต ผมขอให้มันเป็นภาพที่พบเห็นแต่เพียงภาพยนตร์เท่านั้น อยากให้ลาวเป็นอย่างที่ลาวเป็น อยากให้ความเจริญทางวัตถุไม่สามารถครอบงำชีวิต จนปิดหูปิดตาพาไปลงเหวของมายาในชีวิต ผมเชื่อว่าภาพยนตร์ของประเทศไหนก็ฉายภาพความเป็นจริงของประเทศนั้น แต่ก็ได้แต่หวังว่าการนำประเทศในแบบของลาว จะพาชาติให้ “สบายดี” ในความหมายของประเทศไทย แม้ประเทศลาวจะเป็นคำที่หักทลายในความหมายว่าสวัสดิ์เท่านั้น

เสน่ห์อันหนึ่งของสปป. ลาว คือภาษา ผมขอจบสัปดาห์นี้ด้วยบทภาวนาเพื่อขอการแต่งตั้งเป็นอนุราชีของมรดกโลกของประเทศไทย แม้พวกเขาจะได้อนุราชีตามที่ขอแล้ว แต่เราและพวกเขาก็คงต้องสวดภาวนาต่อไป ไม่ใช่เพื่อได้พยานแห่งความเชื่อเพิ่มเติม แต่เพื่อเราแต่ละคนจะได้เป็นพยานแห่งความเชื่อนั้น ด้วยตัวของพวกเราแต่ละคนเอง

บทภาวนาเพื่อการสถาปนา

ข้าแต่องค์เจ้าเหนือหัว พระเจ้าของพวกลูกทั้งหลาย

พระองค์ได้ทรงประทานความอาชญาถ่ายทอดความเชื่อคริสตชนในทุกสถานการณ์แก่

คุณพ่อเยอแซฟ เตียน แกยอแซฟ อุทัย และแกเพื่อน ๆ ผู้เป็นฆราวาส ครูคำสอนและสงฆ์ธรรมทูต พวกเขาได้นอบน้อมด้วยความสัตย์ซื่ออันไม่สั่นคลอน นอบน้อมต่อคำสั่งที่ได้รับจากผู้สืบทอดอำนาจหน้าที่ของนักบุญเปโตร พวกเขาได้รักคนยากจน คนเจ็บป่วยและเด็กๆ ที่อยู่ในความเสี่ยงต่อชีวิต เพื่อให้ประชากรผู้มีความเชื่อ แต่ยืนดีท่ามกลางความทุกข์ยากได้เกิดและเจริญเติบโต

พวกเขาได้พร้อมใจ มอบชีวิตให้เป็นหนึ่งเดียวกับองค์พระเยซูผู้ถวายองค์ตน ไม่กางเขน เพื่อพวกเรา

พวกเราปรารถนาติดตามแบบฉบับของพวกเรา และนำเสนอให้คนรุ่นหนุ่มๆ ได้รู้จักแบบฉบับที่พวกเขาได้ให้ไว้ พวกลูกวิงวอนพระองค์ พระเจ้าข้า ขอให้ความเที่ยงแท้แห่งกระแสเรียกความศักดิ์สิทธิ์ และความเป็นมรดกโลกของพวกเขา เป็นที่ยอมรับในไม่ช้า และผ่านทางคำแนะนำของพวกเรา โปรดประทานพระพรที่พวกลูก ผู้วอนขอเวลานี้ด้วยความไว้วางใจ

ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีขององค์พระคริสต์ องค์เจ้าเหนือหัวของพวกลูกทั้งหลาย

ขอบใจหลาย ขอให้เข้มแข็ง ขอให้มันยืน ไชยดี

(แปลเป็นความเข้าใจแบบไทย
ขอบคุณมาก ขอให้แข็งแรง ขอให้อายุยืน
ลาก่อน (ในกรณีที่ยังอยู่ใกล้)) ❧

สุขสันต์ปีใหม่ 2560

“ปีเก่า จากไป ปีใหม่ แทนที่ ลืมเก่าเสียที ตั้งต้น กันใหม่...” เพลงต้อนรับปีใหม่นานแล้ว มีความหมายดีเหมือนกัน อะไรเก่าๆ ที่ไม่ดี ทิ้งไปลืมไป แต่อะไรเก่าๆ ที่ดี ก็สานต่อให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ชีวิตปีใหม่ เริ่มต้นใหม่ ให้สดใส เบิกบาน สบายกายใจ ตลอดไป

ทุกคนอวยพร ให้ศิริมงคล มอบของขวัญ ที่ระลึกให้กันและกัน ตามมีตามเกิด ทั้งญาติผู้ใหญ่ ผู้ nhỏย มิตรสหาย แม้ศัตรูด้วยยิ่งดีใหญ่เลย ในชีวิตเราจะได้ไม่ต้องเป็นศัตรูกันเลย ดีไหม? ดีไหม?

พรพระประเสริฐ ขอให้มีความสุขภาพดี ทั้งใจกาย เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าและที่รักของทุกคน มีเงินพอใช้พอจ่าย ไม่ฟุ่มเฟือย หนุน สาว สวยไม่แก่ จนได้ไปสวรรค์ทุกท่านด้วยเทอญ

อยู่เย็นๆ อยู่เฉยๆ ไม่ทำอะไรดีๆ พระเจ้าคงไม่อวยพรให้ท่านแน่ๆ ครับ ฉะนั้น ขอให้ทุกท่านมีกำลังกายกำลังใจทำดีตามหน้าที่ทุกวัน มีความเพียร อดทน และอภัย ความผิตหวัง ความยากลำบากทุกอย่าง แม้ถูกตำหนิว่า ฐุรงแก็ ทั้งๆ ที่ทำดี แม้จากญาติมิตรและคนรักด้วย

ท่านจึงจะได้รับพรทุกอย่างที่ท่านปรารถนา พร้อมทั้งความยินดี สุขใจสุขกาย ทั้งในโลกนี้ และรางวัลนิรันดร์ในสวรรค์ด้วยครับ

ทำไม โลกเรา นี้ จึงมีความเดือดร้อน วุ่นวาย เช่นฉ่ากัน ทำสงครามกันทั่วไปทุกยุคทุกสมัย? – ทำไม เราจะรักกัน อภัยกัน ช่วยเหลือกันอย่างจริงใจจริงจัง จะได้มีแต่ความสงบสุขสันติแท้จริงไม่ได้หรือ? มันก็น่าจะได้ แต่ทำไม? ทำไม? มันจึงไม่ได้?

เมื่อเราไม่สามารถนำความสุข สงบ และสันติมาสู่โลกใบนี้ได้ อย่างน้อยที่เราทุกคนทำได้ คือ ทำให้ใจของเราแต่ละคนมีความสุขกับพระเจ้า และเพื่อนรอบข้างตัวเรา ในครอบครัว บ้านใกล้เรือนเคียง หมู่บ้าน ตำบล ฯลฯ นั่นคือ เรรักกันจริงๆ ไม่มีศัตรู ช่วยเหลือกันอย่างจริงจังและจริงใจ เท่านี้ก็พอจะทำให้สังคมน้อยๆ ของเราพอเป็นสวรรค์ในโลกนี้ได้เนครับ

เครื่องมือที่ช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายนี้ก็มีเยอะครับ ความศรัทธาในหลักธรรมทุกศาสนา กลุ่ม ชมรม หมู่คณะต่างๆ มากมาย และเป็นต้น เกรติตยูเนี่ยน ครับ

ขอให้ทุกท่านได้รับพรปีใหม่อย่างเต็มเปี่ยม และสมบุญแบบทุกประการด้วยครับ สวัสดิ์ปีใหม่ และ สุขสันต์ปีใหม่ ครับ ๕

จิตใจ

ขณะที่เรากำลังก้าวเดินอยู่บนพื้นที่ของ “ยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบัน” (โลก+อภิ=ยิ่งใหญ่, ใหญ่หลวง+วัตน์=เปลี่ยน) “ท่ามกลางกระแสวัตถุ-ทุน-สื่อนิยม” ที่ถาโถมโหมกระหน่ำครอบงำเรา นั่น เราคิดใหม่ว่าสิ่งที่เราต้องนำมาพิจารณาประพจน์ปฏิบัติโดยจำเป็นเร่งด่วน เพื่อถ่วงดุลให้เกิดความสมดุลและสมบูรณ์ ก็คือ **เรื่องความเชื่อศรัทธาและธรรมะ** ทั้งด้านศาสนธรรมและศีลธรรม (บนพื้นฐานของธรรมาธิษฐาน) และ **เรื่องจิตใจ-จิตวิญญาณ** ซึ่งมาจากพระเจ้าผู้ทรงเป็นจิตเทวภาพบ่อเกิดของสรรพสิ่งทั้งหลาย (บนพื้นฐานของบุคลาธิษฐาน)

เรื่องธรรมะถ้าไม่ปฏิบัติ ให้แสดงออกมาปรากฏในวิถีชีวิตประจำวัน มันก็มองไม่เห็น หรือแม้ใน **เรื่องพระเจ้า** ก็เป็นจิตล้วนที่มองไม่เห็นเช่นกัน มันเป็น **ประสบการณ์ด้านจิตใจกับพระ** ซึ่งต้องการคำอธิบายให้เห็นเป็นภาพพจน์ โดยใช้ **ภาษาคนเป็นสื่อ**

ในเรื่องจิตใจทุกวันนี้ ก็มักเป็นเรื่องของการ “ตามใจ” เต็มไปหมด แทนที่จะเป็น เรื่องของการ “ตามน้ำพระทัยของพระ” ที่ไข แสดงออกในพระวาจาหรือพุทธโอวาทที่บรรจไว้ ในพระคัมภีร์ของแต่ละศาสนาที่เรียกอีกนัยหนึ่งว่า **คริสตธรรมและพุทธธรรม** อย่างนี้เป็นต้น

ผลที่ตามมา จึงเกิด **กระแสที่เอาแต่วัตถุและผลประโยชน์** สมองความเห็นแก่ตัวใน

รูปแบบต่างๆ สารพัด ยิ่งปล่อยตัวปล่อยใจในเรื่องนี้มากไปเท่าไร ก็ยิ่งไปกันใหญ่ชนิดหลงทิศหลงทางกันเลย แทบจะหาทางกลับไม่ได้ หรือแม้จนกระทั่งกู้ก็ไม่กลับเข้าทำนองนั้น

เรากำลังอยู่ในเทศกาล **พระคริสตาคม** (คริสต์+าคม=มาถึง) เราสังเกตไหมครับว่า **ความเชื่อของเราที่ว่าพระบิดาเจ้าทรงรักและสร้างเรา** มา แต่มนุษย์กลับไปทำบาป พระองค์ก็ยังทรงรักต่อไปและพร้อมที่จะให้อภัย โดยการ **ส่งพระบุตร** พระเยซู ผู้กอบกู้เสด็จมาไถ่บาปต่อมายังส่ง **พระจิต** มาสถิตในใจมนุษย์เพื่อร่วมทางนำพาเรากลับเข้าสู่ **พระอาณาจักรแห่งความรักและความรอดนิรันดร์** คือ **พระอาณาจักรสวรรค์** ของพระเจ้านั่นเอง

หมายความว่า พระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ชีพและดำเนินพันธกิจร่วมทั้งสามพระบุคคลในพระตรีเอกภาพท่ามกลางมนุษยชาติ โดยผ่านกระบวนการภาคปฏิบัติตามแผนการสร้างแผนการไถ่บาปและแผนการแห่งความรอด อันเป็นเป้าหมายในการช่วยมนุษย์ให้สามารถมีชีวิตอมตะนิรันดร์ร่วมกับพระเจ้าตามพระสัญญา

คราวนี้ย้อนมามองดูอย่างพิถีพิถันถึงชีวิตของเรา ซึ่งกำลังอยู่ใน “ยุคสื่อสาร” ซึ่งน่าจะสื่อสิ่งที่เป็นสาระหรือแก่นสารที่เป็น **สาระธรรมสาระใจ** แต่มักกลับไปสื่อสิ่งที่ไร้สาระ **ไม่รู้กาลเทศะ** และ **ปนเปื้อนด้วยสารพัดพิษ** แล้วมีหน้าซำยังพากันเฮโลซื้อเครื่องมือสื่อสารให้ทันรุ่นทันสมัยอย่างไม่ยั้งต่อการแลกเปลี่ยนให้

มาด้วยเงินตรา หรือใช้คุณค่าอย่างอื่นมาต่อรอง
ราวกับว่าคนเรากำลังถูกมอมเมา ถูกล้างสมอง
ถูกรวบงำและทำลายคุณค่าทางจิตใจให้
เสียหายอย่างเห็นกันได้ชัดๆ

ในช่วงเทศกาลพระคริสตาคมดังกล่าว
มาข้างต้น เราคริสตชนจึงพึงใคร่ครวญรำพึง
ถึง**ทศธรรมความรักอันยิ่งใหญ่**ของพระบิดา
การรับเอากายมาเป็นมนุษย์ของ**พระบุตร** เป็น
องค์พระวจนาตถ์ เป็นนายชุมพาบาลผู้อภิบาล
วิญญาณที่สะอาดแม้พระชนม์ชีพของพระองค์
บนกางเขนเพื่อไถ่บาปมนุษยชาติ ทั้งนี้ อาศัย
การตรึงไขแสดงและการนำขององค์**พระจิตเจ้า**
ในจิตใจของเรา

ดังนั้น ด้วยกระบวนการตามแผนการ
แห่ง**ความรอดตั้งแต่ปฐมกาล**จนกระทั่งถึง
ยุคสมัยของเรานั้น ต้องถือว่า**พระองค์ทรงสื่อสาร**
กับเรามนุษย์ด้วยพระชนม์ชีพแห่ง**เทวภาพ**
และ**มนุษยภาพ**ทั้งครบของพระองค์ ทรงเป็น

ทั้งจิตล้วนที่บริสุทธิ์สูงสุด และเป็นบ่อเกิด-
บ้นปลายของชีวิตจิตวิญญาณของมวลมนุษยชาติ
ด้วยในเวลาเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ การมาถึงของพระองค์
ในเทศกาลพระคริสตาคมและพระคริสตสมภพ
นี้ จึงเป็น**ข่าวดี** **ข่าวประเสริฐ**สุดและเป็น
สุดยอดปราชญ์ของชาวเราคริสตชนมิใช่หรือ
เพราะนั่นหมายถึง**ชีวิต**ของ**พระเยซูคริสตเจ้า**
พระผู้กอบกู้สำหรับมนุษยชาติผู้เป็นคนบาป
ที่กำลังรอการไถ่กู้ เพื่อมุ่งสู่**ชีวิตอมตะ**และ
ความรอดนิรันดร์

ขอให้เราเตรียม**บ้านจิตใจ**ของเรา และ
เปิดบ้านหลังนี้ เพื่อต้อนรับพระองค์และพี่น้อง
เพื่อนมนุษย์เข้ามาสู่ภายในห้องหัวใจเราอย่าง
อบอุ่นและอิสระ โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา
แบบบ้านวัดฤๅ ไพบูลย์มาไหนและอยู่ที่ไหนบ้าน
จิตใจของเราก็สามารถปรับเปลี่ยนย้ายไปได้กับ
เราเสมอ **๕**

ยินดีเปิด

ด้วยพร้อมสรรพ

ได้อบอุ่น

ยิ่งสุขสันต์

บ้านจิตใจ

รับพี่น้อง

อีกหนุนให้

เพราะบ้านนี้

ไว้ต้อนรับ

เข้าห้องสถาน

ใจเบิกบาน

มีพระครอง

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

LA SAGRADA FAMILIA

.....โยเซฟออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลีไปยังเมืองของกษัตริย์ดาวิดชื่อเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด ท่านไปลงทะเบียนพร้อมกับพระนางมารีย์ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ ขณะที่อยู่ที่นั่น ก็ถึงกำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล พระนางประสูติพระโอรสองค์แรก ทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้าเนื่องจากไม่มีที่ในห้องพักแรมเลย.....

.....วันนี้ ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว พระองค์คือพระคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านจะรู้จักพระองค์ได้จากเครื่องหมายนี้ ท่านจะพบกุมารคนหนึ่งมีผ้าพันกายนอนอยู่ในรางหญ้า

ในการฉลองคริสต์สมภพของนักเรียนชั้นประถมของโรงเรียนแห่งหนึ่ง เด็กชายสมชายได้รับบทของเจ้าของโรงแรมที่พัก ซึ่งทำให้เด็กชายสมชายผิดหวัง เพราะตนเองอยากได้บทของนักบุญโยเซฟ แต่อย่างไรก็ตาม คุณครู

นักบุญโยเซฟตอบว่า
“เราต้องการที่พัก”

สมชายตอบกลับตาม
บทว่า “คืนนี้ไม่มีห้องว่างเลย
ท่านไปหาห้องพักที่อื่นเถิด”
นักบุญโยเซฟก็ถอนตัวว่า “นี่
คือพระแม่มารีย์ เธอถึงกำหนด
คลอดในคืนนี้แล้ว เราต้องหา
ที่พักให้เธอให้ได้ และเธอก็
เหนื่อยจากการเดินทางไกล
เหลือเกิน ขอที่พักให้เราด้วย”

.....ในห้องประชุม
เสียงกริ๊บไปสักครู่ใหญ่ แต่สมชาย
ก็เริ่มแสดงปฏิกิริยาเข้าใจใน

ประจำชั้นมีเหตุผลที่มอบบทละครที่ง่ายที่สุด
ที่สั้นที่สุดให้สมชาย เพราะสมชายแม่ตัวใหญ่
ก็จริง แต่เป็นเด็กเรียนช้า คิดช้า พูดช้า ตาม
เพื่อนไม่ค่อยทัน

การซ้อมละครจากนักบุญโยเซฟพา
แม่พระเดินทางไปยังเบธเลเฮม หาที่พักไม่ได้
จนต้องไปอาศัยในถ้ำผ่านไปด้วยดี..... พอวัน
แสดงจริงมาถึง ทุกคนตื่นเต้น ทั้งนักเรียน
ที่แสดง และคุณพ่อคุณแม่ด้วย

การแสดงละครคริสต์สมภาพดำเนิน
ไปด้วยดี ตามบท ตามเหตุการณ์จริงของ
ประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้น จนถึงตอนที่นักบุญ
โยเซฟพาแม่พระนั่งบนหลังลามาถึงหน้าโรงแรม
นักบุญโยเซฟก็เคาะประตู

สมชายเปิดประตูพร้อมกับถามว่า
“ท่านต้องการอะไร?”

คำร้องขอของนักบุญโยเซฟที่ยังคงอ่อนน้อมขอ
ที่พัก คุณครูที่อยู่หลังฉากก็ช่วยกระซิบบอกบทให้
สมชายว่า “ไม่มีห้องพักจริงๆ ท่านจงไปที่อื่นเถิด”
..... แต่ก็ไม่มีคำพูดหลุดออกจากปากสมชาย
เลย ทั้งๆ ที่คุณครูบอกบทซ้ำถึงสามครั้ง.....

.....และในขณะที่นักบุญโยเซฟกำลัง
แสดงอาการหมดหวัง ถอนหายใจ และเริ่มจุง
ลาเพื่อนำแม่พระออกจากหน้าโรงแรม ทุกคนใน
ห้องประชุมก็ตะลึงเมื่อได้ยินเสียงสมชาย เด็กที่
เรียนช้า คิดช้า กล่าวออกมาด้วยเสียงดังว่า “**ท่าน
โยเซฟ อย่าเพิ่งไปไหนเลย ท่านจงพาพระแม่
มารีย์มาใช้ห้องของผมเถิดครับ**”..... ทุกคน
ในห้องประชุมถึงกับน้ำตาคลอ..... และบทที่
สมชาย improvise (สร้างสรรค์ตามเหตุการณ์
เฉพาะหน้า) ในวันนั้น คงเหมาะสมกับเรคริสตชน
ในปัจจุบันในศตวรรษที่ 21 เสียยิ่งกระไร **๕**

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชูลี นิธิพน ชุมรมเวชบุคคลคาทอลิก

ภูมิแพ้

ภูมิแพ้ (Allergy) สามารถพบเห็นได้บ่อย เกิดจากการตอบสนองของร่างกายต่อสารกระตุ้น ที่ในคนที่ปกตินั้นจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับร่างกาย เช่น ไรฝุ่น ละอองเกสรของพืช แต่ในคนที่แพ้ภูมิแพ้จะเกิดการตอบสนองที่มากผิดปกติต่อสารเหล่านี้ จึงทำให้เกิดอาการแพ้กับอวัยวะที่สัมผัสกับสารก่อภูมิแพ้ ระยะเวลาที่อาการจะแสดงออกมาหลังจากสัมผัสกับสารก่อภูมิแพ้อาจจะใช้เวลาก่อนเกิดอาการเป็นนาทีหรือเป็นชั่วโมงก็ได้ และคนที่แพ้ภูมิแพ้ยังมีการตอบสนองไวกว่าปกติต่อสิ่งที่ไม่ใช่สารกระตุ้น หรือสารก่อภูมิแพ้ เช่น ความเย็น ความร้อน ความชื้น ฝน ความกดอากาศต่ำ ซึ่งภาวะการตอบสนองนี้อาจจะอยู่ยาวนานเป็นวันหรือเป็นเดือน และสามารถเกิดอาการได้โดยไม่ต้องสัมผัสสารก่อภูมิแพ้

ภูมิแพ้แบ่งได้ตามระบบการทำงานของร่างกาย โรคภูมิแพ้ที่เกิดกับทางเดินหายใจ ได้แก่ โรคหืด โรคภูมิแพ้ที่ทำให้โพรงจมูกอักเสบ หรือโรคแพ้อากาศ โรคภูมิแพ้ที่เกิดกับทางผิวหนัง โรคภูมิแพ้ทางตา โรคภูมิแพ้ชนิดรุนแรงที่มีอาการเกิดกับหลายระบบ

ผู้ที่เป็นภูมิแพ้ต้องสังเกตตัวเอง ตัวอย่างเช่น เกิดอาการเช่นเกิดผื่นคันขึ้นหลังรับประทานอาหาร โดยเฉพาะอาหารทะเล ดังนั้นควรต้องหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารดังกล่าว ถ้าแพ้อากาศต้องระวังตัวเองอย่าอยู่ในที่อากาศเปลี่ยนแปลง หรือใส่เสื้อผ้าให้อบอุ่นเพียงพอ ถ้าแพ้ฝุ่นละออง ต้องพยายามหลีกเลี่ยงฝุ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ปลูกต้นไม้ที่มีละอองเกสรที่ทำให้เกิดอาการแพ้

การรักษาควรเริ่มจากพยายามสังเกตว่าแพ้อะไรและหลีกเลี่ยงสิ่งเร้า ถ้าสังเกตหาไม่พบการแก้ไขคือ รักษาตามอาการ โดยใช้ยาฝุ่นแพ้ ใช้ยาทาได้ ใช้ยาแก้แพ้รับประทาน ตลอดไปจนถึงยาสเตียรอยด์แต่ต้องอยู่ในความดูแลของแพทย์ เนื่องจากยาสเตียรอยด์มีคุณมากและถ้าใช้ไม่ถูกต้องก็ทำให้เกิดโทษอย่างมากได้ ควรใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น ไม่ควรใช้พร่ำเพรื่อ

สิ่งสำคัญคือ ควรหาสาเหตุให้พบแพ้อากาศ แพ้ฝุ่นละออง แพ้อาหาร ถ้าไม่ทราบสาเหตุทำให้ยากต่อการป้องกัน ที่น่ากังวลคือการแพ้ในระบบทางเดินอากาศ ทำให้ท่อทางเดินหายใจบวม หายใจลำบาก ทำให้ร่างกายขาดออกซิเจนได้

อีกประการหนึ่งคือ การแพ้ยา ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะการแพ้ยานั้นถ้าผู้ป่วยใช้ยาเดิมที่แพ้จะทำให้อาการแพ้เพิ่มมากขึ้น การแพ้ยาบางชนิดอาจรุนแรงถึงเสียชีวิตได้ ผู้ป่วยต้องจดจำเสมอว่าแพ้ยาอะไร ควรเขียนชื่อยาที่แพ้ติดตัวไว้เลยเพื่อป้องกันที่ผู้อื่นไม่ทราบและให้ยาที่แพ้กับผู้ป่วย

การแพ้ อาจเกิดจากการพักผ่อนไม่เพียงพอ อดนอน รับประทานอาหารไม่ครบ 5 หมู่ อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม มีมลพิษ โดยเฉพาะคนกรุงเทพฯ อากาศมีฝุ่นละอองมาก โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยติดถนนใหญ่ ต้องทำงานในที่ที่อากาศมีมลพิษสูง ที่ทำงานมีคนทำงาน

ติดบุหรี่ ได้รับควันบุหรี่ทำให้เกิดอาการภูมิแพ้ได้

นอกจากนั้นควรออกกำลังกายสม่ำเสมอ การออกกำลังกายช่วยอาการภูมิแพ้ได้มาก นอกจากนั้นยังทำให้สุขภาพดีด้วย สุขภาพที่ดีหาซื้อไม่ได้ ต้องทำเอง

ในโอกาสปีใหม่นี้ขอให้ทุกท่านดูแลสุขภาพจิตด้วย อย่าลืมสวดภาวนา ขอพระประทานสุขภาพที่ดีตลอดปีใหม่นี้ด้วย ❀

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมพ์เจริญ (คุณตุ้ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุษพา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----

BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจรัญเกษม ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รหัสทอง(ตำหรุ) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

สิบห้าปีแห่งชีวิตสงฆ์ ชาวกัมพูชา

ย้อนกลับไปเมื่อสิบห้าปีที่แล้ว วันที่ 9 ธันวาคม ปี 2001 ปีแรกแห่งสหพันธรัฐใหม่ พระศาสนจักรที่ประเทศกัมพูชา ซึ่งสมัยนี้ดีขึ้นทุกหน้า เมื่อมีพระสงฆ์จากพระศาสนจักรท้องถิ่น ได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ พระสงฆ์รุ่นนี้ได้รับการอบรมในช่วงที่ประเทศกำลังเปลี่ยนแปลง นับตั้งแต่สงครามกลางเมือง ต้องต่อสู้กับความยากลำบากต่างๆ มากมาย เดือนธันวาคมนี้ เป็นวันที่พวกเขาได้ระลึกถึงช่วงเวลาแห่งการรับใช้ 15 ปี ในสถานภาพชีวิตสงฆ์ มีจำนวน 4 ท่าน ได้แก่ **คุณพ่ออุณ สน** จากจังหวัดตาแก้ว **คุณพ่อชวน ยองลี** จากจังหวัดกันดาล

ทั้งสองท่านนี้ทำงานในมิสซังพนมเปญ มี **คุณพ่อโปล ลาย** จากมิสซังกำปงจาม และ **คุณพ่อแองต์ วินัย** จากมิสซังพระตะบอง

ผมได้มีโอกาสพบคุณพ่อทั้งสี่ท่านครั้งแรกในปี 1998 เวลานั้นผมอยู่ในช่วงปีฝึกงานอภิบาล และได้เป็นเณรใหญ่กลุ่มแรกๆ ที่ไปสัมผัสงานธรรมทูตในประเทศกัมพูชา ผมได้แบ่งปันชีวิตการเป็นเณรที่บ้านเณรใหญ่ ด้วยภาษาเขมรที่ค่อนข้างกระต่อนกระแท่น ตอนนั้นพวกเขากำลังได้รับการอบรมที่จังหวัดพระตะบอง แต่เท่าที่คุยกันส่วนใหญ่เริ่มต้นกระแสรักในค่ายอพยพ ได้พบพระสงฆ์ธรรมทูต เมื่อปิดค่ายอพยพ

พระสงฆ์ที่พร้อมจะให้การอบรมพวกเขา คือ
ที่จังหวัดพระตะบอง

การแบ่งปันเมื่อปี 1998 นั้น ทำให้
ผมคิดในใจเสมอว่า ที่บ้านเณรใหญ่แสงธรรม
มีความพร้อมทุกอย่าง ทั้งความสะดวกสบาย
ภายนอก และระบบการศึกษาที่ชัดเจน แต่ที่นี่
เป็นอาคารเก่าแก่ ที่เหลือจากสมัยสงคราม เป็น
ศูนย์ทุกอย่าง ทั้งที่พักพระสงฆ์ สามเณรใหญ่ และ
นักศึกษาที่มาเรียนในเมือง แล้วผมจะช่วยเหลือ
อะไรพวกเขาได้บ้างหนอ?

บรรดานักศึกษากลุ่มนี้ ภายหลังผมทราบ
มาว่า ก็ลาออกไปครึ่งหนึ่ง จากแปด เหลือแค่สี่ท่าน
จากนั้นพวกเขาก็ย้ายมาอบรมต่อที่บ้านเณรใหญ่
ในพนมเปญ จนกระทั่งได้รับการแต่งตั้ง
เป็นสังฆานุกร ซึ่งในเวลานั้นผมก็ได้มาร่วมด้วย
หลังจากเรียนจบจากบ้านเณรใหญ่พอดี
มาพร้อมกับ**คุณพ่อดังโตแนล**

อีกหนึ่งปีต่อมา พวกเขาเหล่านั้นก็ได้รับ
การบวชเป็นพระสงฆ์ในปี 2001 และสถานที่
พร้อมที่สุดคือ ที่วัดนักบุญยอแซฟ พชาโตจ ซึ่งมี
คุณพ่อวีรชัย เป็นเจ้าอาวาสอยู่ในเวลานั้น
สัตบุรุษทุกมิสซังมาร่วมภาวนาและให้กำลังใจ

ต้อนรับพระสงฆ์ใหม่กันอย่างอ่อนหนาผาติ่ง
เพราะไม่ค่อยมีพระสงฆ์และนานๆ จะมีการบวช
สักทีหนึ่ง

เวลาผ่านไป ไวเหมือนโกหก คุณพ่อ
ทั้งสี่ท่าน ได้ผ่านร้อนผ่านหนาวมาครบ 15 ปี
แต่ละท่านก็ผ่านช่วงที่แตกต่างกัน อย่างคุณพ่อลี
ใช้เวลาถึง 8 ปีในการเรียนเพิ่มเติมจนจบ
ปริญญาโทสาขาชีวิตจิตที่ประเทศฝรั่งเศส ส่วน
คุณพ่อวินัย ที่เคยทำงานอยู่ที่จังหวัดกำแพงเพชร
และจังหวัดกำแพงชนัง เป็นพระสงฆ์ที่ชอบอยู่กับ
ชาวบ้าน แต่คุณพ่อต้องต่อสู้กับสุขภาพที่ทรุดโทรม
หลังจากทำงานอย่างหนักต้องใช้เวลารักษาตัว
เกือบตลอดเพราะโรคตับ เมื่อปลายปี 2015
คุณพ่อได้ตัดสินใจ พิจารณากระแสเรียกใหม่
คือได้ไปพิจารณาชีวิตแบบนักบวชเบเนดิกติน
ที่ฝรั่งเศส แต่เนื่องจากปัญหาสุขภาพ ทำให้
ต้องกลับมารักษาตัวที่กัมพูชา จนกระทั่งเวลานี้
สุขภาพเริ่มดีขึ้นและพร้อมทำงานต่อ คุณพ่อ
อีกท่านหนึ่งมีชีวิตที่น่าสนใจมากคือ คุณพ่อสน
ซึ่งผ่านการบวชสามเณรมาแล้วที่นครสวรรค์
จนอพยพไปเติบโตและรับความเชื่อที่ประเทศ
แคนาดา คุณพ่อประจำการมาหลายวัด โดย

เฉพาะได้เป็นเจ้าของอวาสเขตจังหวัดกำแพง และปัจจุบันที่ลีทวิลล์ ด้วยชีวิตที่เรียบง่าย และเป็นพระสงฆ์หนึ่งในสององค์รุ่นนี้ที่เป็นกัมพูชาแท้ๆ ทำให้คุณพ่อเป็นตัวอย่างของพระสงฆ์พื้นเมืองจริงๆ ส่วนองค์สุดท้าย คือ คุณพ่อโปล ลูกหลานชาวเวียดนามแท้ๆ ที่เกิดในกัมพูชา คุณพ่อไปเรียนเพิ่มเติมที่ฝรั่งเศส และอเมริกาในระดับปริญญาตรีด้านงานคำสอน ดูแลชุมชนชาวเวียดนามที่ใหญ่ที่สุดในมิสซัง ที่อำเภอเนียะเลียง จังหวัดไพรเวง อำเภอที่เคยเป็นหมู่บ้านคาทอลิกสมัยก่อนสงคราม แต่ถูกบอมบ์จากเครื่องบินทิ้งระเบิดของอเมริกา คนตายเป็นเมื่อ เพราะสงสัยว่าเป็นแหล่งซ่อนสมุญเวียดนาม ปัจจุบันไปดูแลกลุ่มคริสตชนเชื้อสายเวียดนามที่จังหวัดสวายเรียง ซึ่งเป็นงานอภิบาลที่ทำหายเสมอสำหรับชาวเวียดนามในกัมพูชา

คุณพ่อบางท่านได้แบ่งปันในโอกาสนี้ อย่างเช่น คุณพ่อสน บอกว่า อยากขอขอบคุณพระเป็นเจ้า สำหรับชีวิตสงฆ์ที่ผ่านมาและบรรดาผู้ส่งเสริมกระแสนี้ ส่วนคุณพ่อลี คิดถึงชีวิต

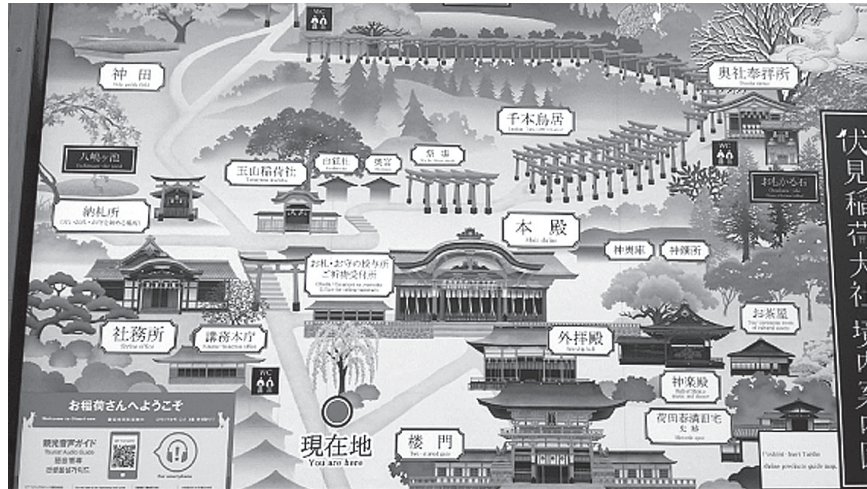
ของพระสงฆ์เป็นเรื่องอัศจรรย์ ที่พระเจ้าเลือกลูกชาวประมงคนหนึ่งมาเป็นพระสงฆ์

พระคุณเจ้าทั้งสามมิสซัง ได้เดินทางมาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณพระเป็นเจ้าพร้อมกันในโอกาสครบรอบ 15 ปีวชนนี้ที่ศูนย์มิสซังพนมเปญ เพื่อเป็นกำลังใจสำหรับบรรดาพระสงฆ์ท้องถิ่น ซึ่งเป็นโอกาสที่พระสงฆ์ชาวกัมพูชาทุกคน ได้มาร่วมกันภาวนาในโอกาสนี้ด้วย **พระคุณเจ้าโอลิเวียร์** ได้ทำพิธีรื้อฟื้นคำสัญญาสงฆ์ในโอกาสนี้ด้วยครับ

ปัจจุบัน (2016) มีพระสงฆ์ประจำสังฆมณฑลทั้งประเทศกัมพูชาเพียง 9 องค์ ซึ่งทำงานในสามเขตมิสซังๆ ละ สามองค์เท่ากัน แต่ในอนาคต พนมเปญจะมีโอกาสที่มีพระสงฆ์มากกว่ามิสซังใดๆ เพราะปัจจุบันที่บ้านเณรใหญ่มีเณรใหญ่อยู่ 7 ท่าน ซึ่งมาจากพนมเปญถึง 5 ท่าน อย่างไรก็ตามบรรดาธรรมทูตที่นี่ ก็ไม่เคยลืมเป้าหมายของตนว่า นอกจากจะประกาศพระวรสารให้กับคนต่างศาสนาแล้ว ก็ต้องส่งเสริมกระแสเรียกควบคู่กันไปด้วย **๕**

บทความเตือนใจตนเอง

นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์

หนึ่งพันอาทิตย์อุทัย

คนไทยเราเรียกประเทศญี่ปุ่นว่าดินแดนอาทิตย์อุทัยและเรียกคนญี่ปุ่นว่าลูกพระอาทิตย์ ธงชาติญี่ปุ่นจำได้ง่ายเป็นรูปดวงอาทิตย์สีแดงบนพื้นขาว ญี่ปุ่นเป็นประเทศน่าทึ่งหลายอย่าง หากจะเขียนทั้งหมดคงได้เป็นเล่มๆ วันนี้จะเขียนเกี่ยวกับเรื่องมรดกโลกทางวัฒนธรรมหลายแห่งที่องค์กรยูเนสโกมอบให้ พร้อมชวนคิดเกี่ยวกับความสงบทางจิตใจที่สะท้อนออกมาจากจำนวนสิ่งสร้างที่เป็นหลักพันในหลายสถานที่

ดินแดนญี่ปุ่นประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยเกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก ประวัติศาสตร์บอกว่ามีคนพื้นเมืองเผ่าไอนุและยามาโตะอาศัยอยู่ยาวนานหลายพันปีมาแล้ว ประมาณ 660 ปี ก่อนคริสตกาลจักรพรรดิชื่อจิเมมูก็รวมเผ่าต่างๆ เป็นชาติ สมัยนั้นยังไม่มีเมืองหลวง จนกระทั่งปี ค.ศ. 710-784 จึงตั้งเมืองหลวงแห่งแรกอยู่ที่เมืองนารา (Nara) นาราเป็นเมืองหลวงอยู่ได้ประมาณ 74 ปี ก็มีการย้ายมาตั้งเมืองหลวงที่สอง

ที่เมืองเกียวโต (Kyoto) ซึ่งอยู่ห่างกันไม่กี่กิโลเมตรไปประมาณ 45 นาที เกียวโตเป็นเมืองหลวงหลายร้อยปี ต่อมาขุนนางขุนศึกได้มีอำนาจเหนือจักรพรรดิ ทำการปกครองดินแดนสถาปนาตัวเองเป็นโชกุนมีเหล่าชามูไรเป็นทหารเสือ ญี่ปุ่นปิดประเทศอยู่หลายร้อยปี ระบบจักรพรรดิกลับมาเป็นเสาหลักของประเทศอีกครั้งในสมัยจักรพรรดิเมจิในปี ค.ศ. 1868-1912 ซึ่งมีเมืองโตเกียวเป็นเมืองหลวง ถ้าให้ไปเที่ยวได้เมืองเดียว ไปเกียวโตดีกว่าโตเกียว

เมืองนารามีมรดกโลกทางวัฒนธรรมหลายแห่ง แต่ที่เด่นสุดคือวัดโทไดจิ (Todaiji) ซึ่งทำด้วยไม้ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ตอนที่เริ่มตั้งเมืองหลวงนารา เกิดภัยพิบัติทำให้พืชผลการเกษตรเสียหายไม่ได้ผล ประชาชนอดอยากแล้วยังเกิดใช้ทรัพยากรบาดผู้คนล้มตายไปถึงหนึ่งในสาม ในช่วงเวลานั้นพุทธศาสนาจากจีนได้เข้ามาถึงญี่ปุ่น จักรพรรดิจึงมีคำสั่งให้สร้างวัดโทไดจิพร้อมพระพุทธรูปปางสมาธิองค์ใหญ่ที่

ชาวญี่ปุ่นเรียกว่าโคบุทสุประดิษฐานให้ประชาชน
ได้มาไหว้สักการะ ขอพรและความคุ้มครองให้
รอดพ้นจากภัยร้ายต่างๆ ให้เกิดสวัสดิมงคล
แก่ตนเองสังคมและบ้านเมือง ในศาสนาคริสต์
ก็มีวัดจำนวนมากที่สร้างด้วยเหตุผลเพื่อปกป้อง
ภัยร้ายต่างๆ เช่นมหาวิหารแม่พระที่ Fourviere
ในเมืองลียง ฝรั่งเศส มีประวัติว่าสร้างเพื่อ
คุ้มครองให้เมืองรอดจากการระบาดของกาฬโรค
และอหิวาตกโรคและคึกสงครามกับปรัสเซีย

ไม่ไกลจากวัดโทไดจิ มีศาลเจ้าตาม
ระบบความเชื่อของลัทธิชินโตชื่อคาซูกา ไตรชา
(Kasuga Taisha) เส้นทางจะเดินเข้าไปใน
ศาลเจ้ามีต้นไม้เป็นแนวร่มรื่นและที่โดดเด่น
คือมีตะเกียงหินทรงญี่ปุ่นเป็นพันๆ ต้น ตั้ง
เป็นระเบียบอยู่สองข้างทาง ตะเกียงนั้นเป็น
สัญลักษณ์ของความสว่าง เป็นเครื่องเตือนให้
ผู้คนตระหนักว่าควรดำเนินชีวิตในความสว่าง
ไม่ใช่ความมืด ทางเข้าไปทำพิธีในศาลเจ้าแห่งนี้มี
ประตูอยู่สามประตู ประตูแรกอยู่ทางซ้ายสำหรับ
คนชั้นปกครอง ประตูตรงกลางสำหรับนักบวช
ผู้ประกอบพิธี และประตูทางขวาสำหรับชาวบ้าน
ชาวนา ประตูอาสนวิหารใหญ่ๆ ของทางศาสนา
คริสต์นั้นก็มักมีสามประตูและเคยใช้ในลักษณะ
เดียวกัน แต่สาระสำคัญคือไม่ว่าจะมีกี่บานประตู
กี่ชั้นชั้น ในที่สุดแล้วทุกคนก็สามารถเข้าสู่พระเจ้า
พบความจริงและสันติสุขได้เสมอเหมือนกัน
ยิ่งกว่านั้นทางคริสต์ยังสอนไว้ว่าคนจน
คนธรรมดา เข้าถึงพระเจ้าและสวรรค์ได้ง่ายกว่า
เศรษฐีคนมั่งมีที่ติดกับดักของความร่ำรวย

ในเมืองเกียวโตมีศาลเจ้าของลัทธิชินโต
ที่มีคนไปเยือนกันมากมายชื่อว่าศาลเจ้าอินาริ
(Inari) ตั้งอยู่บนเนินเขาเล็กๆ ทางใต้ของ

เมือง ความแปลกของศาลเจ้าแห่งนี้คือมีเสา
โทริอิ (Torii) ที่เป็นรูปเอกลักษณ์ของญี่ปุ่นคล้าย
เสาชิงช้าบ้านเราแต่เล็กกว่าทาสีส้มสดใส
เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อว่ากำลังเข้าสู่สถานที่ของ
เทพเจ้า แต่ทำไมต้องมีเสานับพันๆ ต้นจาก
เนินเขาไปถึงยอดเขา หลายคนอาจเคยเห็น
เป็นฉากสำคัญในภาพยนตร์จอเงิน อ่านดูใน
หนังสือพบว่าผู้คนมาบนบานขอพรจากเทพอินาริ
ซึ่งเป็นผู้อุปถัมภ์การผลิตและการอุตสาหกรรม
เมื่อมาบนบานแล้วธุรกิจดีขึ้นก็จะสร้างเสาโทริอิ
เก็บเงิน ที่เมืองไทยเห็นผู้คนเอารูปปั้นที่เป็นไก่หรือ
ม้าลายไปเก็บบนกันมาก ทุกชนชาติต่างก็พึ่งพิง
เทพเจ้า เมื่อเดือดร้อนก็ไปขอความช่วยเหลือ

ในปี ค.ศ. 819 พระภิกษุชาวญี่ปุ่นนามว่า
ท่านคุโค ที่ไปศึกษาศาสนาพุทธนิกายมหายาน
ในจีนเดินทางกลับมาบ้านเกิดในญี่ปุ่นเพื่อ
เผยแผ่พุทธศาสนา ท่านคุโคออกเดินทางเพื่อหา
สถานที่สงบเงียบสำหรับการวิปัสสนาสมาธิ ท่าน
มาถึงแนวเขาโคอิที่ปัจจุบันเรียกว่า เขาโคโยซาน
(Koyo San) จึงได้สร้างวัดเพื่อทำการสอน
ลูกศิษย์ให้รู้จักการทำสมาธิทำจิตให้สงบ คนที่
สนใจต่างเดินทางขึ้นเขาสูงพันเมตรเพื่อมาฝึก
กับท่านคุโค มาถึงแล้วก็พบกับความสงบเยือกเย็น
ทั้งจากธรรมชาติและการทำสมาธิ จึงเกิดวัด
ใหม่ๆ มากมายหลายร้อยวัดขึ้นที่โยโคซาน
ผ่านไปพันปีวัดเหล่านี้ก็ต้องผืนตัวเองเปิดเป็น
โรงแรมให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาชมความงาม
แทน เหมือนวัดคริสต์ในยุโรปที่มีมากมายแต่
คนเข้าวัดมีน้อย วัดจำนวนมากจึงต้องปิดและ
ขายให้ธุรกิจทำเป็นโรงแรม

ตอนกลางวันผู้คนหลายพันคนนั่งรถไฟ
ต่อรถกระเช้าและรถเมย์ขึ้นมาเที่ยวชมธรรมชาติ

ของโยโคซาน ถ้ามาเข้าเียนกลับก็อาจได้เพียงเรื่องธรรมชาติ แต่ถ้ามาพักค้างคืนจะได้เรื่อง การปฏิบัติธรรมเพิ่มไปด้วย เป็นการท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ (Spiritual retreat) บริการก็เป็นเถรหรือพระฝึกงาน ผมและภรรยามีโอกาสไปพักหนึ่งคืน

คนที่ดูแลห้องของเราเป็นเถรฝึกเรียนเป็นพระ ขณะนี้เรียนมหาวิทยาลัยและมาทำงานที่นี่ได้ 6 เดือนแล้ว พอมาถึงเขาก็จะอธิบายว่าเราต้องปฏิบัติตัวอย่างไร เวลาอาหารเย็นห้าโมงครึ่ง เป็นมังสวิรัตล้วน แต่กินแล้วร่อยกว่าอาหารธรรมดา พอกินเสร็จเถรก็มาเก็บข้าวของและจัดการปูเสื่อนอนพร้อมผ้าห่มให้เสร็จ หากใครจะออกไปเดินเล่นต้องกลับเข้ามาก่อนสามทุ่ม เราออกไปเดินได้ 30 นาทีก็เดินกลับเพราะกลางคืนเงียบสนิทไม่มีร้านรวงเปิด อากาศเย็นเยือก ถ้าเป็นบ้านเราก็คงมีคนเปิดร้านอาหารคาราโอเกะให้หนาวหურ้าคาญอย่างแน่นอน

ตอนเช้าแขกจะตื่นตั้งแต่หกโมงมาร่วมพิธีทำวัตรครึ่งชั่วโมงและร่วมพิธีสวดหน้าไฟ (Gomo Fire Ritual) อีกยี่สิบนาที นั่งในท่าขัดสมาธิและทำจิตให้สงบแผ่เมตตาให้กับผู้ล่วงลับและคิดถึงสิ่งดีงามต่างๆ บริการที่เป็นเถรตอนนี้จะมาทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยพระอาคุโส สวดและตีกลองเข้าจังหวะประกอบพิธีกรรม พอเสร็จพิธีก็ทานข้าวเช้า หลังจากนั้นแขกก็จะออกไปเดินชมวัดวาอารามที่ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกหลายแห่ง ที่ขึ้นชื่อคือสุสานโอกุโนอิน (Okunoin) อันเป็นที่ฝังศพของท่านคุโตะ ตลอดเส้นทางสองกิโลเมตรจะมีเจดีย์ญี่ปุ่นรูปทรงแปลกๆ หลายหมื่นองค์วางเรียงราย ผู้คนเชื่อว่าเขาแห่งนี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ มีภิกษุหลายหมื่นรูปที่เสียชีวิตแล้วมาฝังที่นี่ ชาวบ้าน

ต่างมาสร้างเจดีย์เป็นที่ระลึกให้กับผู้วายชนม์ไปแล้ว เหมือนบางวัดในบ้านนอกของเราที่ก่อเจดีย์เล็กๆ ให้ผู้เสียชีวิต หากได้อยู่บนโยโคซานตลอดคืนก็น่าจะมีความสุขสงบด้วยบรรยากาศของขุนเขาและการทำวัตร แต่ผู้คนมีงานมีเรื่องทางโลกที่ต้องรับผิดชอบ ดังนั้นในกรุงเกียวโตจึงมีหลายวัดที่เน้นการสร้างความสะดวกสบายเช่น

วัดเท็นริวจิ (Tenryuji) ทางทิศตะวันตกของเมืองเป็นวัดเซ็นที่ได้รับความนิยมเป็นมรดกโลก วัดนี้แตกต่างจากวัดอื่นๆ ไม่มีตะเกียง ไม่มีเจดีย์หินจำนวนมากเป็นพันๆ ทุกอย่างในวัดเรียบง่าย มีศาลาธรรม ศาลานั่งสมาธิ ศาลาเหล่านี้ไม่มีเครื่องประดับประดาอะไรเลย มีแต่เสื่อบนพื้นและหันหน้าเข้าหาสวนญี่ปุ่นขนาดใหญ่ที่เป็นเอกลักษณ์ ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาแล้ว การได้มานั่งในศาลาเรียบๆ มองดูสวนญี่ปุ่นก็คงทำให้เกิดความสงบในจิตใจได้อย่างรวดเร็ว ได้รู้จริงว่าการเข้าถึงความสงบสุขเกิดจากความเรียบง่ายไม่ใช่ความมากมีไม่จำเป็นต้องไปถึงยอดเขาศักดิ์สิทธิ์ หรือไปถึงวัดที่ใหญ่โตต่างๆ

ในคริสตศาสนา การภาวนาเป็นหนทางหนึ่งในการเข้าถึงพระเจ้า นักบวชที่มีหน้าที่ภาวนาเป็นหลักเช่นคณะคาร์เมไลท์ต้องทำวัตรพร้อมกันวันละ 7 ครั้ง นักบวชที่มีหน้าที่อื่นๆ ด้วยต้องทำวัตรพร้อมกันวันละ 3 ครั้ง สำหรับคนธรรมดา นั้นคงต้องต่างคนต่างทำวัตรภาวนาและไม่ได้มีการกำหนดแน่นอน แต่หากได้มีเวลาสัก 10 นาที ตอนเช้ายกจิตใจขึ้นหาพระเจ้าสวดสวดขอพรอ่านพระวาจาประจำวัน และ 10 นาทีก่อนนอน ทำการทบทวนชีวิตขอภัยในความผิดและยกถวายทุกสิ่งแด่พระเจ้า เราจะสามารถที่จะพบความสุขสันติในจิตใจของแต่ละวันและแต่ละราตรีด้วยอย่างแน่นอน ๕

เทววิทยาไซเบอร์/ดิจิทัล: การทบทวนความผูกพันระหว่างเรากับพระเป็นเจ้า และมนุษย์สัมพันธ์ในยุคดิจิทัล

คุณพ่อแอนโทนี่ เลอ ดีก, SVD*

ต่อจากฉบับที่แล้ว

เครือข่ายแบบเก่าเทียมสำหรับการแบ่งปัน แฟ้มข้อมูล⁹

ในขณะที่การนิยามอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องง่าย แต่ไซเบอร์สเปซคืออะไรกันแน่? บางคนใช้คำนี้สลับกันกับอินเทอร์เน็ต แต่แท้จริงแล้วไม่ถูกต้อง พจนานุกรมออนไลน์ออกซ์ฟอร์ดนิยามไซเบอร์สเปซว่า “สภาพแวดล้อมเชิงความคิดว่าการสื่อสารเกิดขึ้นผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์”¹⁰ โปรดสังเกตการณ์ใช้คำว่า “เชิงความคิด” เพราะไซเบอร์สเปซเองไม่มีตัวตนในเชิงกายภาพ หากแต่เป็นพื้นที่เชิงเปรียบเทียบที่อยู่ในความนึกคิดของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรากำลังพูดคุยกับเพื่อนๆ และรู้สึกราวกับว่าเรากำลังพบปะพวกเขาในพื้นที่เฉพาะแห่งหนึ่ง นั่นเอง Neil Postman กล่าวว่า “ไซเบอร์สเปซเป็นความคิดเชิงเปรียบเทียบเหมือนกับเป็นพื้นที่ที่จิตสำนึกของเราตั้งอยู่ เช่น เมื่อคุณกำลังใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ผ่านอินเทอร์เน็ต”¹¹ Peter Singh ตั้งข้อสังเกตว่าไซเบอร์สเปซได้กลายเป็นคำทั่วไปที่หมายถึงสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต “ผลก็คือ เกิดความเข้าใจกันว่าไซเบอร์สเปซเป็นการเชื่อมโยงระหว่างกันของมนุษย์กับคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคมโดยไม่มีภูมิกายภาพใดๆ”¹²

แนวคิดหนึ่งที่เกี่ยวข้องแต่ไม่มีส่วนคล้ายกับแนวคิดไซเบอร์สเปซนั้น คือแนวคิด

ความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) ซึ่งเป็นคำหนึ่งที่ใช้กันแพร่หลายในการสนทนาทุกวันนี้ แต่ยังมีการใช้ผิดๆอยู่¹³ ในสาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์นั้น ความเป็นจริงเสมือนหมายถึงการจำลองหรือโคลนของความเป็นจริงทางกายภาพโดยใช้กราฟิก 3D ได้ตอบแบบ real-time และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่มีความสมจริงและการโต้ตอบสำหรับผู้ใช้ในสิ่งแวดล้อมนั้นๆ¹⁴

ความเป็นจริงเสมือนเป็นเทคโนโลยีที่เฉพาะเจาะจงมากซึ่งใช้เครื่องมือหลากหลายเพื่อให้ผู้ใช้ได้ประสบการณ์บางอย่างที่แตกต่าง สิ่งใดก็ตามที่มีคุณลักษณะความเป็นจริงเสมือนต้องเชื่อถือได้ ต้องมีการโต้ตอบได้ ถูกสร้างด้วยระบบคอมพิวเตอร์ สามารถสำรวจได้ และมีความสมจริงที่ผู้ใช้งานกำลังถูกห้อมล้อมด้วยสภาวะนั้นๆ อยู่¹⁵ อย่างไรก็ตาม ผู้คนมักเข้าใจความเป็นจริงเสมือนกันผิดๆ เพราะคนมักอ้างถึงคำนี้เพื่ออธิบายสถานการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ได้กล่าวไว้เหล่านี้ ซึ่งความเป็นจริงเสมือนถูกเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ เช่น วิสัทัศน์เว็บและโลกของเครือข่ายสังคม เช่น Facebook เป็นต้น

ตามความเห็นของ Chris Woodford การพัฒนาอย่างรวดเร็วของ WWW จริงๆ แล้วมีผลกระทบเชิงลบต่อการพัฒนาของเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน ความล่าช้าของเครือข่าย

WWW แสดงให้เห็นว่า “คนธรรมดาที่มีความสนใจมากยิ่งขึ้นกับการที่เครือข่ายเว็บออนไลน์ให้วิถีทางใหม่ๆ แก่พวกเขาในการเข้าถึงความเป็นจริงที่แท้จริง - วิถีทางใหม่ๆ ในการค้นหาข้อมูลสารสนเทศ การจับจ่ายซื้อของ และการแบ่งปันความคิด แนวความคิด และประสบการณ์กับเพื่อนผ่านสื่อทางสังคม”¹⁶

ในบทความนี้ คำว่า “ความเป็นจริงเสมือน” จะไม่ได้นำมาเพื่ออ้างหรือระบุถึงสภาพแวดล้อมดิจิทัลในยุคปัจจุบันเนื่องจากคำนี้ได้ถูกเข้าใจผิดและใช้กันผิดๆ หลายทาง ในการพูดสนทนาในชีวิตประจำวัน ความเสมือนมักมีอุปสรรคต่อการวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ตหรือไซเบอร์สเปซอยู่ด้วย ความเสมือนมักเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่ได้มีอยู่จริงแต่ถูกสร้างให้ปรากฏขึ้นผ่านการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์อย่างชาญฉลาด ดังนั้น เมื่อใครใช้แนวความคิดนี้กับสิ่งที่เกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นชุมชนหรือกลุ่มสนทนาออนไลน์ หรือความสัมพันธ์ต่างๆ ก็มักจะใช้ในความหมายในเชิงลบประมาท ทำนองว่าอะไรที่เข้าข่ายว่าเป็น “ความเสมือน” นั้น เป็นสิ่งไม่จริงหรือเป็นมายานั่นเอง เหตุผลนี้ไม่ได้จะปฏิเสธความจริงของความเป็นจริงเสมือน (เป็นต้นในความหมายเฉพาะที่กล่าวถึงในย่อหน้าข้างต้น) แต่ความเป็นจริงเสมือนไม่ใช่ลักษณะสำคัญเฉพาะของอินเทอร์เน็ต ไม่ใช่การสื่อสารดิจิทัลหรือไซเบอร์สเปซ ซึ่งในความรู้สึกบางครั้งเหมือนจริงมาก ดังที่**สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16** ทรงระบุไว้ว่า “สภาพแวดล้อมดิจิทัลไม่ได้เป็นโลกคู่ขนานหรือโลกเสมือนล้วนๆ หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้คนจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนรุ่นใหม่”¹⁷

สำหรับบางคนแล้ว เวลาที่พวกเขาพูดถึงการ “เข้าระบบออนไลน์หรือออฟไลน์” ประหนึ่งว่าเข้ากำลังจะออกไปท่องดินแดนมหัศจรรย์ดิจิทัลแล้วกลับมาสู่ชีวิตจริงที่มีเรื่องราวปัญหารอบตัว และความรับผิดชอบต่างๆ ทั้งมวลของโลกความเป็นจริง ซึ่งในปัจจุบันนี้ไม่มีใครพูดและนึกคิดแบบนี้แล้ว ในยุคโลกดิจิทัลโลกาภิวัตน์ทุกวันนี้ อินเทอร์เน็ตเป็นสถานที่ที่เราติดต่อกับครอบครัวและเพื่อนๆ พบผู้คนใหม่ๆ และสร้างความสัมพันธ์ใหม่ๆ ทำธุรกิจและปรับทันกาลข่าวท้องถิ่นและข่าวนานาชาติ ค้นหาข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ตั้งแต่วิธีผูกเน็คไทไปจนถึงวิธีการทำต้มยำกุ้ง แบ่งปันภาพถ่ายความคิดและความรู้สึกกับคนอื่นๆ บนเครือข่ายทางสังคม และบล็อก (บทความออนไลน์) หรือฟอรัมต่างๆ **สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2** ทรงเปรียบเทียบไซเบอร์สเปซกับฟอรัมสาธารณะของโรมันยุคโบราณว่า “เป็นพื้นที่กระทำการการเมืองและธุรกิจ การปฏิบัติศาสนกิจ การดำเนินชีวิตทางสังคมมากมายของคนเมือง และเป็นพื้นที่แสดงสิ่งที่ดีที่สุดและเลวร้ายที่สุดในธรรมชาติของมนุษย์”¹⁸ ในบริบทเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของเรา ภาพลักษณ์เปรียบเทียบคือตลาดต่างๆ ขนาดใหญ่ที่ผู้คนร่วมกันทำงาน คบหาสมาคมและซบซิบนินทา แม้กระทั่งการทำบุญพระสงฆ์ที่บิณฑบาตเวลาเช้า¹⁹ ในทางใดทางหนึ่งไซเบอร์สเปซเป็นสัญลักษณ์ของตลาดเมืองซึ่งมีทุกสิ่งทุกอย่างที่อีกทีก็ครึกโครม มีวิวาททัศน์และแสงสีเสียงหลอมรวมกัน

อ่านต่อฉบับหน้า

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

O

one true faith

= ความเชื่อหนึ่งเดียวแท้จริง
(วลีนี้เป็นหลักคิดของเทวนิยม รวมถึงพระศาสนจักร
คาทอลิกด้วย โดยทางปรัชญามีความหมายเชิงขจัด
ความเชื่ออื่น - exclusively)

Only-Begotten Son, the

= 1) พระบุตรองค์เดียว (ของพระบิดา)
2) พระบุตรองค์เดียวเท่านั้น
(ผู้บังเกิดจากพระบิดา)

ontology

= ภาวนัตววิทยา

ontological argument

= ข้อพิสูจน์ทางภาวนัตววิทยา

Open Evangelical, the

= กลุ่มโอเพ่นเอวังเจลิเคิล
(ชื่อเรียกโปรเตสแตนต์กลุ่มหนึ่ง)

optimism

= สุทธรศนนิยม

opus

= 1) งาน
2) งานเพลงขึ้นเอกของผู้ประพันธ์เพลง

ex opere operantis

= สัมฤทธิ์ผลจากผู้ทำงาน

ex opere operato

= สัมฤทธิ์ผลจากงานที่ทำ ศีลมหาสนิท

Opus Dei

= คณะโอปัสเดอี (ชื่อทางการคือ คณะสงฆ์แห่งไม้กางเขน
ศักดิ์สิทธิ์ - The Priestly Society of the Holy
Cross - Societas Sacerdotails Sanctae
Crucis - ละติน)

oracle

= คำเตือน คำพยากรณ์ของพระเจ้า
(พระวาจาของพระเจ้าที่ตรัสเฉพาะแต่ละเรื่อง)

oration

= บทภาวนา คำกล่าวปราศรัยต่อชุมชน

oratory

= โบสถ์ประจำ...

ใคร...รักพ่อมากที่สุด

ชายผู้ร่ำรวยคนหนึ่งมีลูกชายที่น่ารัก 3 คน เนื่องจากเขามีอายุมากแล้ว จึงอยากจะแต่งตั้งลูกชายคนหนึ่งของเขาให้เป็นผู้จัดการมรดก ซึ่งเขากำหนดคุณสมบัติไว้ว่าลูกชายของเขาคนนั้นจะต้องเป็นคนที่มีฉลาดที่สุด และรักเขามากที่สุดด้วย เมื่อคิดได้ดังนั้นเขาจึงเรียกลูกชายทั้งสามมาพบ และสั่งให้ทั้งสามออกไปหาความรู้เป็นระยะเวลา 1 ปี และให้ใช้ความรู้ที่สร้างสรรคสิ่งๆที่แสดงให้เห็นว่าลูกของเขา รักเขามากที่สุด

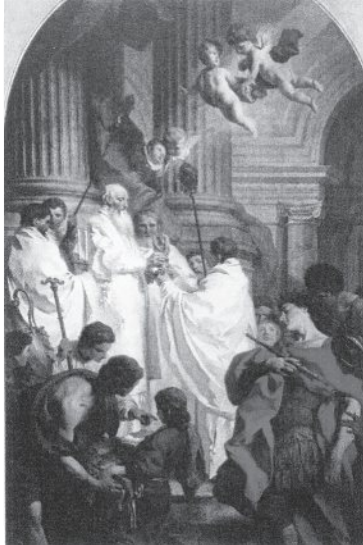
ลูกทั้งสามได้ออกไปแสวงหาความรู้ในที่ต่างกัน ลูกชายคนแรกมีความรู้มากจนสามารถสร้างกลิ้งที่สามารถมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างในโลก ลูกชายคนที่สองก็เก่งไม่แพ้กัน เขาสร้างพรหมซึ่งสามารถไปทุกแห่งในโลกภายใน 1 นาที ส่วนน้องชายคนสุดท้ายต้องไปเรียนการแพทย์และสามารถคิดค้นยาที่รักษาโรคได้ทุกชนิด

เมื่อหนึ่งปีผ่านไปลูกชายทั้งสามได้มารวมตัวกันเพื่อเดินทางกลับไปหาพ่อของเขา ลูกชายคนโตส่งกลิ้งของเขาและพบว่า พ่อของเขากำลังป่วยหนักและอาจจะเสียชีวิตได้ ลูกชายคนที่สองจึงทางพรหมออกและพาทุกคนไปหาพ่อ ทันทีลูกชายคนที่สามได้บอณาของเขাইพ่อทาน เมื่อพ่อรับประทานจึงหายป่วยและต้อนรับลูกทั้งสามด้วยความยินดี

คุณคิดว่าลูกคนไหนรักบิดามากที่สุด

ชวนคิดสะกิดใจ

ลูกทั้งสามรักบิดามากที่สุดในแบบที่เขาเป็น บางคนอาจจะคิดว่าลูกคนสุดท้ายรักบิดามากที่สุด เพราะเป็นคนรักษาบิดาให้หาย แต่ถ้ามองดูดีๆ ถ้าพี่ชายคนโตไม่ส่งกลิ้งของเขา ลูกคนสุดท้ายก็จะไม่รู้ว่ามีบิดาป่วยหนัก และถ้าไม่มีพรหมของลูกชายคนรอง แม้เขาจะมียาที่ดีแค่ไหน ก็คงกลับไปรักษาบิดาไม่ทัน จึงเห็นได้ว่าเพราะทุกคนช่วยกัน และรักตามความสามารถที่ตนมี บิดาจึงรอดพ้นจากความตายและมีสุขภาพที่ดีดังเดิม

นักบุญบาซิล (องค์ใหญ่) St. Basil the Great (329 - 379) องค์อุปถัมภ์ ผู้บริหารโรงพยาบาล ฉลอง 2 มกราคม

บาซิล เกิดราวปี ค.ศ.329 ในครอบครัว คริสตชน บิดาของท่านเป็นชนชั้นสูง ที่เมือง ซีซารียา แคว้นกัปปาโดเซีย ประเทศตุรกี

ท่านได้รับการศึกษาที่โรงเรียนใน กรุงคอนสแตนติโนเปิล และไปศึกษาต่อที่ กรุงเอเธนส์ และได้พบกับเพื่อนคนหนึ่งซึ่ง ภายหลังได้เป็นนักบุญคือ **นักบุญเกรโกรีแห่ง เมืองนาซีอันเซน** (ซึ่งฉลองวันเดียวกัน)

ท่านบาซิลเจริญชีวิตเป็นนักบวช และ โดดเด่นในการศึกษาหาความรู้และคุณธรรม ใน ค.ศ.370 ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆราช แห่งซีซารียา ท่านได้ต่อต้านพวกอาเรียน และ เขียนหนังสือที่มีคุณค่าหลายเล่ม โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งพระวินัยสำหรับนักบวช ซึ่งบรรดา นักบวชในพระศาสนจักรตะวันออกยังคงนำมา ใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน

ท่านบาซิล ได้เขียนหนังสือที่มี ชื่อเสียงไว้เป็นจำนวนมากในเรื่องที่เกี่ยวกับการ ป้องกันความเชื่อจากพวกต่อต้านพระ ศาสนจักร ท่านได้รับเกียรติว่าเป็น “นักปราชญ์ ของพระศาสนจักร” และในเวลาเดียวกันท่าน ยังมีชื่อเสียงในงานด้านการให้ช่วยเหลือคน ยากจนด้วย แต่เนื่องจากท่านบาซิลสุขภาพ ของท่านไม่สู้จะแข็งแรงนัก ท่านล้มป่วยลง อย่างหนักและมรณภาพวันที่ 1 มกราคม ค.ศ.379 ❧

อำนาจเป็นของ พระเจ้า... ข้าพเจ้า เป็นของพระองค์

“ในรัชสมัยกษัตริย์เฮโรด พระเยซูเจ้า ประสูติที่เมืองเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย โหราจารย์ บางท่านจากทิศตะวันออก เดินทางมายังกรุง เยรูซาเล็ม สืบถามว่า “กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติ อยู่ที่ใด พวกเราได้เห็นดาวประจำพระองค์ขึ้น จึง พร้อมใจกันมาเพื่อนมัสการพระองค์” เมื่อกษัตริย์ เฮโรดทรงทราบข่าวนี้ **พระองค์ทรงวุ่นวายพระทัย**” (มัทธิว 2:1-3)

ทำไมกษัตริย์เฮโรดจึงต้องวุ่นวายพระทัย เพราะมีกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่กว่าบังเกิดมา ความยึดมั่น ถิ่นมั่นในอำนาจที่ตนเองได้ครอบครอง ทำให้เฮโรด ยินยอมกับการบังเกิดมาของพระเยซูเจ้าไม่ได้ มี ถ้อยคำของนักปราชญ์ท่านหนึ่งนามว่า “ซงเบ้ง” กล่าวไว้ว่า “อำนาจที่ปราศจากเหตุผล คือ อำนาจ ของคนพาล อำนาจที่ปราศจากความเมตตา คือ อำนาจที่นำมาซึ่งความปราชัย” อำนาจมักทำให้คน ลืมตัว และหลงระเหิง จนก้าวล้ำข้ามเส้นเขตแดน ความเป็นคนของคนอื่นๆ มองคนรอบข้างเป็นเพียง ผู้สนองความต้องการของตน ลืมคุณค่า และศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ของคนรอบข้าง รวมทั้งคอยขวางกั้น ผู้ที่มีที่ท่าจะเข้ามาแทนที่อำนาจของตนได้ ในชีวิต ของเรามนุษย์ก็เป็นเช่นนั้น บางครั้งเราก็ไม่ต่างอะไร กับเฮโรดผู้จองหอง ทะนงตน กลัวคนอื่นจะดี และ เหนือกว่าตน ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อครอบครองซึ่งอำนาจทาง โลกมากกว่าทางธรรม พระเยซูเจ้าไม่ได้บังเกิดมาเพื่อ เป็นกษัตริย์ของทางโลก แต่พระองค์เสด็จมาเพื่อ

เป็นกษัตริย์ของทางธรรม ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร เพื่อให้วิญญาณของข้าพเจ้า ต่อสู้ให้ได้มาซึ่งอำนาจ ทางธรรม ไม่ใช่พยายามดิ้นรนต่อสู้เพื่ออำนาจ ทางโลก ซึ่งก็ยากเหลือเกิน...บางครั้งความอ่อนแอ ทดท้อใจง่าย ๆ ของข้าพเจ้า ก็แอบดิ้นรนต่อสู้เพื่อ อำนาจทางโลกด้วยเช่นกัน ความรู้สึกที่ว่าเรามีอำนาจ มากกว่าเมื่อพบคนที่ต่ำต้อยกว่าเรา ทำให้จิตใจของ เราหยาบกระด้าง จองหอง ขาดความเมตตา พระ เยซูเจ้าทรงบังเกิดมาในที่ที่ต่ำต้อย ในเมืองที่เล็ก แสนเล็กกว่าบรรดาหัวเมืองทั้งหลาย คนกลุ่มแรก ที่ได้เข้าเฝ้าพระองค์คือคนเลี้ยงแกะผู้ยากไร้ที่ใคร ก็รังเกียจ กษัตริย์ผู้ยากไร้ ยังถูกปองร้ายด้วย ความอิจฉาจากกษัตริย์ผู้มั่งคั่ง แต่พระองค์ก็ทรง ดำเนินชีวิตอย่างชัดเจน บนความยากไร้ ที่เปี่ยม ด้วยความเมตตา และพระพรที่นำมาเพื่อคนรอบข้าง “คนต่างชาติเข้ามามีส่วนร่วมในกองมรดกเดียวกัน ร่วมเป็นกายเดียวกัน ร่วมรับพระสัญญาเดียวกัน ในพระคริสตเยซูอาคัยข้าวดิ” (เอเฟซัส 3:6) พระ เยซูเจ้าเสด็จมาเพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ทำให้ การถ่อมองค์ของพระองค์ที่บังเกิดมาเพื่อข้าพเจ้า จะต้องเสียเปล่าไปเพราะความอ่อนแอของข้าพเจ้า ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าอ่อนแอ หลงทาง ขอให้ข้าพเจ้า รู้สำนึกได้โดยเร็ววัน เพื่อให้การกลับคืนดีกับพระเจ้า ของข้าพเจ้า เป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้เสด็จ มาท่ามกลางข้าพเจ้า ๕

คำตอบบนน้ำตา

เมื่อมีโอกาสฝึกงานในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง
เรื่องอาหารเป็นอะไรที่ต้องฝึกพอสมควรเลย
เพราะเราเกิดมาคนละพื้นฐานการกินอยู่ ฉันเอง
เป็นประเภททานแต่ผักๆ หอมๆ แล้วต้องอยู่
อาหารแบบอีสานแรกๆ ก็ยากพอๆ แต่ที่สุดมัน
ก็ไม่ยากเกินไป

แล้วในค่ำวันหนึ่งหลังจากที่ทานข้าวเย็น
กับชาวบ้าน ระหว่างเดินทางกลับที่พัก

“พี่ๆ ทำไมพี่กลัวกินลาบเท่า (ตะไคร่น้ำ/
สาหร่ายที่ขึ้นตามน้ำสีเขียวๆ) จานนั้น”

“อ้าวทำไมล่ะ” ฉันถามเพื่อนรุ่นน้องที่
ร่วมฝึกงานด้วย

“บ้านผมเขาเรียกเทาปลาแดก (ปลาร้า)
เขาไม่กินกัน”

“แล้วทำไมเอ็งไม่บอก....”

“ก็เห็นพี่กินอย่างแซบ คิดว่าชอบ
คิดว่าเคยกิน ก็เลยไม่กล้าบอกครับ”

เจ้ารุ่นน้องหัวเราะกันสนุกสนานจน
น้ำตาเล็ด ก็อย่างนี้แหละชีวิตก็ของใครของมัน
อยู่ที่เกิดมาอยู่อย่างไร เอาะอย่างน้อยเราก็ก
ทานได้แต่รุ่นน้องที่มีพื้นเพอีสานก็ยังทานสู้เรา
ไม่ได้

.....

ในช่วงเย็นวันต่อมา พาเด็กๆ เล่นกีฬา
แล้วก็พาเล่นเกมสนุกสนาน สังเกตเห็นเด็กๆ
ล้อชื่อเรียกชื่อกันไปต่างๆ นานา เวลาเด็กๆ ได้
เล่นก็คงไม่ต่างกันไม่ว่าที่ไหน เหวื่อโทรมตัว
มอมแมม เล่นอย่างลืမ်ตัว

“บั๊กลูกเฒ่าแก บั๊กลูกแขก บั๊กลูกเขมร
ฯลฯ”

เสียงเรียกล้อกันและเล่นด้วยกันอย่าง
มีความสุข บางโอกาสดังก็อดรัดกันคลุกขี้ฝุ่น
ฉันได้แต่มองเห็นความซื่อๆ ใสๆ ของเด็กๆ
ที่เล่นด้วยกัน อยากให้พวกเขาเติบโตด้วยกัน

รักและช่วยเหลือกันจนโตเติบโตใหญ่ในอนาคต
สังคมคงมีความสุขไม่แตกแยกกันเหมือนผู้ใหญ่
บางกลุ่มสร้างตัวอย่างที่แตกร้างให้พวกเขาเห็น
หยิบยื่นความคิดคำนิยมผิดๆ เป็นตัวอย่าง
ไม่ดีให้พวกเขา

“ไปๆ กลับกันได้แล้ว มีดคำแล้ว”
เสียงฉันท้องเตี้นเด็กๆ พวกเขาพากันมาสวัสดิ
ลากลับ ฉันขอบพูดคำหยาบๆ ที่แซวเล่นปนจริง
กับเด็กๆ ในบางโอกาสว่า “ดูสิ เล่นซะ**หมอง**
ปานหมา (มอมแมมยังกับหมา) ไม่ดูกันเลย
อย่าลืมน้ำนั้นนะ ไม่ใช่เหย...” มีแต่เสียงหัวเราะ
สนุกสนานเวลาที่ถูกแซวอย่างนั้น ก็อยากให้ดู
สภาพเด็กบางคนที่เป็นประสาหัวงูฟัด เล่นแบบ
สุดชีวิตก็เลยมอมแมมจริงๆ

ขณะที่เด็กๆ พากันกลับหมดแล้ว
ยายสาเดินเข้ามาถามหาหลานๆ เมื่อรู้ว่กลับบ้าน
ไปแล้วก็นั่งที่ต้นไม้

“อ้าวยาย หลานๆ คงกลับไปถึงบ้านแล้ว
มั้ง วันนี้เป็นยังไงบ้างครับ”

“เดินมาแค่นี้ก็เหนื่อยแล้ว แก่อย่างยาย
บ้างเด้อแล้วจะเข้าใจ”

“ไม่แก่ถึงขนาดยายก็เข้าใจแล้วครับ”
เราพูดคุยกันอยู่นานเรื่องหมู่บ้าน เรื่องเด็กๆ
เรื่องเยาวชนที่ไปทำงานตามที่ต่างๆ

“มีเรื่องหนึ่งที่ผมสงสัย เด็กๆ มันพากัน
ล้อเพื่อน บักลูกเฒ่าแก บักลูกแขก บักลูก
เขมร ทั้งที่เขาก็เป็นพี่น้องกัน แต่ทำไมมัน
ต่างกันมากขนาดนั้น”

“เพิ่งมาอยู่ไม่นานคงยังไม่รู้หรอก
เยาวชนบ้านเราไปทำงานตัดอ้อยที่อื่น มันไปที่

นานเพราะบางคนเอาเงินเขามาก่อน ถึงเวลาเขา
ก็เอารถมารับไปตัดอ้อยหักเงินหนี้ แม่ของมัน
เป็นสาวไปตัดอ้อย ไปปีนก็เอาลูกมาฝากๆ
ไอ้สามคนนั่นมันคนละพ่อ.....”

ฉันฟังได้แค่นั้นก็เริ่มรู้ลึกลงว่าเสียง
ของยายสาเริ่มลั่นๆ เห็นสายตาของแกมอง
ออกไปไกล ก่อนที่น้ำตาจะเริ่มไหลพร้อมกับ
เสียงพูดที่สั่นเครือมากขึ้น

“ยายบอกพ่อของมันว่าไม่ต้องเอาเงิน
เขามา ไม่ต้องเป็นหนี้เขา ทำไมต้องซื้อตุ๋นใหม่
โทรทัศน์ใหม่แล้วของใหม่ๆ เข้าบ้านมากมาย
ของเก่าเราก็ใช้ได้ พ่อของมันก็มีแต่บอกว่ามีแต่
ของเก่าอายุเขา เดี่ยวลูกสาวเราก็ไปตัดอ้อยใช้
หนี้เขาได้ เลี้ยงมันมาก็ให้มันทดแทนคุณข้าวเรา
บ้างลียายรู้ว่าจะมันไปลำบาก.....”

“มันไม่ได้ใช้แค่นี้ มันไม่ได้มีผ้า
เป็นตัวเป็นตน แต่มันยังมีเอาหลานมาฝาก
ตลอด ยายก็ได้แต่เลี้ยงมันไปตามประสา
ยาย นั่นแหละ...”

ความมืดเข้ามาปกคลุมพร้อมๆ กับ
ความเงียบที่ได้ยินแต่เสียงหายใจ ฉันมองดู
ร่างอันอ่อนแรงของหญิงชราที่เดินออกไป เพิ่ง
รู้ว่าเจ้าเด็กทั้งสามก็เป็นหลานแกเอง แล้ว
ก็คิดเลยไปถึงอีกหลายที่ซึ่งกำลังหาสิ่ง
ฟุ่มเฟือยมากมายเข้าบ้าน มีแต่ของเก่าก็
อายุเขา ไม่มีเหมือนเขาก็อายุเขา อยากได้ก็
กระเสือกกระสนกู้หนี้ยืมสิน.....แม้บางสิ่งมันก็
ไม่ได้จำเป็นยิ่งใหญ่ในชีวิต “พอไม่เป็น จะเห็น
ความสุขได้อย่างไรกัน” ๕

ความเจ็บป่วยที่เลียงไม่ได้

ก่อนอื่นขอ “สวัสดีปีใหม่” แต่ผู้อ่านอุดมคณต์ทุกท่าน ขอให้มีความสุข สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยทั้งมวล... และสำหรับปีใหม่นี้ขอเริ่มต้นด้วยเรื่อง ความเจ็บป่วยที่เลียงไม่ได้ ซึ่งจะเกี่ยวกับการตรวจสุขภาพ และดิฉันเชื่อว่าการตรวจสุขภาพของผู้สูงอายุนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำสม่ำเสมอ แต่ตัวดิฉันเองก็มักจะหลีกเลี่ยงและเลื่อนวันตรวจ ไม่กล้ารับรู้ความจริง เพราะรู้อยู่แก่ใจว่า กาลเวลาย่อมทำให้สุขภาพเสื่อมถอย และอวัยวะต่างๆ ที่ใช้งานมาช้านานนั้นก็ย่อมต้องมีปัญหาที่เหมือนเครื่องยนต์ที่สึกหรอ

พวกลูกๆ ปรบมือบอกให้แม่ (ตัวดิฉัน) ต้องไปตรวจเช็คร่างกายประจำปี จนที่สวดดิฉันก็ตัดสินใจไปตรวจร่างกาย และขณะที่นั่งรอฟังผลตรวจอยู่นั้นก็เกิดความกังวลว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง คิดไปต่างๆ นานา เพราะบรรดาญาติสนิทมิตรสหายในวัยที่ใกล้เคียงกันต่างก็ตรวจพบเจอโรคร้ายที่รักษาไม่ได้ รักษาไม่ทัน และต้องรอเวลาซึ่งไม่รู้ว่าจะพระจะเรียกตัวไปเมื่อไร ยิ่งคิด ยิ่งทำให้ดิฉันกลัวไปหมด

สิ่งเดียวที่ดิฉันทำได้ ณ เวลานั้นก็คือ สวดขอกำลังใจจากพระ และโดยผ่านทางคำเสนอวิงวอนของท่าน St. Jude ซึ่งดิฉันมักจะสวดขอท่านเป็นประจำ และขอให้ท่านช่วยในทุกๆ เรื่อง ซึ่งเมื่อสวดแล้วก็ทำให้จิตใจผ่องใส มีความมั่นใจ และหายวิตกไปได้มากเลย ดิฉันบอกกับตัวเองว่า ไม่ว่าผลตรวจจะออกมาเป็นอย่างไร ต้องทำใจและยอมรับให้ได้... ไม่นานนักผลตรวจก็ออกมา ซึ่งเมื่อได้พบกับคุณหมอท่านก็บอกว่า ผลตรวจออกมาดี และน่าพอใจกว่าปีที่แล้วด้วย

ดิฉันสุดลมหายใจเข้าปอดอย่างเต็มที่แล้ว ผ่อนคลายออกอย่างหมดสิ้น เดินตัวปลิวออกจาก

ห้องหมอ ลูกๆ ที่นั่งคอยอยู่ด้านนอกเมื่อทราบผลต่างก็ดีใจ โลงอกกันไปตามๆ กัน เพราะพวกเขาเป็นห่วงดิฉัน เขอยากรู้ว่าแม่จะปลอดภัยไหม จะตรวจเจอโรคอะไรหรือเปล่า หากพอเจอก็รีบแก้ไขได้ทันเวลา ดีกว่าปล่อยทิ้งไว้จนเกินความสามารถของหมอหรืออยู่ในขั้นสุดท้าย อันเป็นสิ่งที่ทุกคนกลัวมาก...

ผ่านพ้นไปไม่นานนัก และเมื่อเดินทางกลับจากการไปเที่ยวกับลูกๆ หลานๆ ที่ประเทศเกาหลีแล้ว ผลที่ได้รับคือ ตัวดิฉันมีอาการไอเรื้อรัง แม่จะไปหาหมอกินยา และฉีดยาด้วย แต่อาการไอก็ไม่ดีขึ้นเลย ซึ่งเมื่อได้ตรวจปอดแล้วก็ไม่มีสิ่งผิดปกติ

จนกระทั่งเมื่อเร็วๆ นี้ขณะที่อยู่ที่ชะอำ (บ้านพักตากอากาศ) นั้น มีอยู่วันหนึ่งตัวดิฉันเกิดมีอาการไอขึ้นสูง 39 องศา แต่ก็คิดว่า ถ้าพักผ่อนสักครู่ใช้น้ำจะลดลงเองได้ เพราะปกติรู้ตัวตัวเองแข็งแรง ไม่ต้องกินยามากเหมือนคนในวัยเดียวกัน พักสักครู่คงจะดีขึ้น แต่สามีบอกว่าไม่ได้เขารับพาดิฉันไปหาหมอที่โรงพยาบาล ที่หัวหิน และคุณหมอบอกว่าต้อง admit ค่วน เพราะมีการติดเชื้อในกระแสเลือด

เพราะความที่ดิฉันก็สูงอายุแล้วคุณหมอกลัวว่าจะเป็นอันตราย จึงขอให้ admit เพื่อรอดูอาการ แต่ดิฉันปฏิเสธ เพราะถ้าอยู่ที่หัวหิน คงต้องอยู่นานแน่กว่าจะหาสาเหตุเจอ เลยตัดสินใจขอกลับเข้ามากรุงเทพฯ แทน เพราะเรามีประวัติคนไข้อยู่ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ซึ่งปกติมักจะไปรับรักษาที่นั่น ลูกชายรีบโทรศัพท์ติดต่อสอบถามปรากฏว่าห้องพักเต็มหมดทุกแบบ ขนาดห้องพิเศษยังไม่ว่างเลยสักห้องเดียว เจ้าหน้าที่บอกว่ายังมีคนป่วยที่รอคอยห้องว่างอีกหลายคน

เราจึงตัดสินใจขอเข้าโรงพยาบาลศิริราช แม้เราไม่เคยรักษา แต่ถ้าป่วยขอเข้า ICU ก่อนได้

ทางโรงพยาบาลก็ยินยอม แต่กว่าเราจะตรวจและ
รับประวัติต่างๆ จากทางหัวหน้าเพื่อนำมายื่นที่
กรุงเทพฯ ก็คอยกันนาน และตอนนั้นดิฉันรู้สึกว่
ตัวเองใช้เริ่มลดลง แต่หมอก็ยังยืนยันว่ามีเชื้ออยู่
ต้องรีบ admit ...

ระยะทางเกือบ 3 ชั่วโมง จากหัวหน้าเราไปถึง
กลับเข้ากรุงเทพฯ โดยมีลูกๆ และทางโรงพยาบาล
ต่างประสานงานกันเป็นระยะว่าคนไข้ถึงไหนแล้ว
แม้จะมีด่าและโกล้งเถียงกันแล้ว แต่ทุกคนยังอยู่
ในสภาพพร้อมรับตัวดิฉัน ซึ่งตลอดระยะทางดิฉัน
สวดตลอด มีพระเจ้าและ St. Jude ท่านเป็นที่พึ่ง
ในยามคับขันจริงๆ เพราะทางโรงพยาบาลก็แจ้งให้
ทราบว่ ห้องเต็มหมดทุกแบบ... “แล้วเราจะอยู่ที่ไหน
ล่ะ?” เป็นคำถามที่เกิดขึ้นในใจ เงินก็ไม่สามารขอ
ห้องได้เลย สิ่งสุดท้ายเพียงสิ่งเดียวที่จะช่วยได้คือ
St. Jude (พี่ชายที่แสนดี) ดิฉันสวดต่อไป วิงวอน
ขออย่างรบเร้าให้ท่านช่วย (ทำอัศจรรย์) ในครั้งนี้

ดิฉันเชื่ออย่างเต็มทีว่คราวนี้ท่านนักบุญก็
จะช่วยเราได้ทันเวลาเหมือนทุกครั้ง และเมื่อพวกบุรุษ
พยาบาลเข็นรถเข้าห้อง ICU คุณหมอ และบรรดา
พยาบาลช่วยกันซูลมุน บ้างใส่สายน้ำเกลือ ตรวจ
ความดัน ไข้ก็ไม่สูงแล้ว แต่คุณหมอก็ขออ่านรายงาน
จากประวัติส่งตัวคนไข้ของโรงพยาบาลที่หัวหน้า
ก็รู้ว่านี่เป็นกรณีของดิฉันที่หนักอยู่เหมือนกัน

St. Jude หาห้องให้ดิฉันได้จริงๆ
เหลือห้องพิเศษเพียงห้องเดียวและเป็นห้องที่ดีด้วย
(เห็นวิวแม่น้ำได้ชัดเจนจากห้องผู้ป่วย) ดิฉันดีใจมาก
ที่พระเจ้ายังทรงเมตตาต่อดิฉัน และท่านนักบุญ
ก็ช่วยดิฉันให้มีห้องพัก มันเป็นห้องที่วิเศษที่สุด
ของโรงพยาบาล เพราะจริงๆ เพียงแค่ดิฉันได้ห้อง
ธรรมดาๆ ก็ดีใจแล้ว แต่ท่านนักบุญต้องการเน้นให้
เรารู้ว่พระเจ้าพระองค์พร้อมจะช่วยเหลือเราในทุกๆ
อย่าง เริ่มจากห้องผู้ป่วย และต่อมาเราก็ได้หมอ
ดูแลไข้ที่ดี เข้าใจความรู้สึกของดิฉันว่ เรากำลังมาก

พวกพยาบาลก็ยิ้มแย้มแจ่มใสคอยช่วยเหลือและ
ดูแลอย่างดี

ทุกอย่างราบรื่น โล่งใจ และยังมีลูกๆ ผลัดกัน
มาเฝ้าไข้ ถึงคราวเจ็บป่วยยิ่งทำให้เราเห็นได้ถึง
ความรัก เอื้ออาทร และความห่วงใยต่อผู้เป็นแม่
แม้จะคำมีดตีดันถึงเที่ยงคืน ลูกก็ยังขับรถมาดูแล
แม่ มันเป็นการแสดงออกที่ยิ่งใหญ่มากในความรู้สึก
ของคนเป็นแม่ ที่รับรู้ได้ว่ยังมีค่าสำหรับลูกๆ เสมอ
ดิฉันขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ส่งมอบคนดีๆ
ให้มาอยู่รอบๆ ตัวดิฉัน ทั้งคนที่เรารักเรา และ
คนที่รักเรา เพื่อนๆ ญาติๆ ต่างก็โทรมาให้กำลังใจ
ด้วยความห่วงใย และความผูกพันที่แน่นแฟ้น
นับเป็นยาวิเศษที่ชุบชูกำลังใจให้กับคนป่วย

ดิฉันอุ่นใจมากขึ้นและไม่กลัวสิ่งใดอีกแล้ว
เมื่อมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยคุ้มครองเราอยู่ จิตใจพร้อมรับ
ทุกเรื่องที่จะเกิดขึ้น คุณหมอเข้ามาบอกว่าขอทำ
(C.T. scan) การสแกนที่ปอด ไต ตับ อย่างละเอียด
อีกครั้ง จากผลตรวจปรากฏว่ ปกติดี อย่าง
น่าประหลาด

ดิฉันรีบสวดขอบพระคุณพระเจ้าและ
St. Jude อีกครั้งทันทีที่ทราบผลตรวจ พระองค์
และท่านนักบุญทรงช่วยขจัดปดเป่าสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ
ให้ห่างไกล พร้อมทั้งหยิบบรรยากาศดีๆ เข้ามาในชีวิต...
ดิฉันตั้งจิตอธิษฐานและตั้งใจประพฤติดี จะพยายาม
ทำทุกหน้าที่ให้ก่อเกิดประโยชน์ต่อคนส่วนรวม
จะเป็นคริสตชนที่ดี และหลังจากการเจ็บป่วย
คราวนี้มีสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือ ดิฉันได้ส่ง
ใบประเมินผลให้กับทางโรงพยาบาล ให้ทราบถึง
ความพึงพอใจและขอชมเชยในการปฏิบัติงานของ
คณะแพทย์ พยาบาล เพื่อพวกเขาจะได้มีกำลังใจ
ที่จะทำความดี และส่งมอบความรักให้กับผู้ป่วย
ทุกท่านบนพื้นฐานของความรักและเมตตาแก่เพื่อน
มนุษย์ทุกคนต่อไป ❀

เริ่มต้น... ปีใหม่

วัน เดือน ปีใหม่ กำลังผ่านเข้ามา วัน เดือน ปี ใหม่ ผ่านจากไป ในทุกๆ ปี ผู้คนทั้งหลาย ล้วนอ้าปากเฝ้า และกล่าวต้อนรับปีใหม่

ในภาพรวม การเริ่มต้นปี ถือเป็นช่วงเวลาที่ดีที่มีความสุขของผู้คนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในฐานะของคริสตชน เราเริ่มต้นความสุขมาตั้งแต่เดือนธันวาคม ที่ได้ร่วมฉลองการบังเกิดขององค์พระกุมารเยซู

ในห้วงเวลาแห่งความสุข คนส่วนใหญ่ จะใช้เวลากับการพักผ่อน การเที่ยว การกลับบ้าน การเฉลิมฉลองต่างๆ เป็นช่วงเวลาที่สามารถใช้เวลาได้อย่างที่ตนเองรู้สึกอยากจะทำสิ่งที่ปรารถนาและตั้งใจกันได้เพื่อปลดปล่อยความทุกข์ เพื่อเติมเต็มความสุขให้แก่ชีวิต และยิ่งถือเป็นเวลาที่ผู้คนมอบสิ่งดีๆ ให้แก่กันและกัน

ทุกๆ ปีใหม่ คำอวยพรที่ได้ยิน ที่ได้รับ ที่พูด กันโดยทั่วไป คือ “ขอพระอวยพร” “ขอให้มีความสุขมากๆ” “ขอให้ประสบความสำเร็จในทุกสิ่งอย่าง” “ขอให้แคล้วคลาดจากความทุกข์ร้อนใดๆ ในปีเก่า” เพื่อ “เริ่ม” ปีใหม่ กัน “ใหม่” อีกครั้ง

ช่วงเวลาที่ได้รับ ได้ทำ ได้ไป ได้ทำอะไรๆ ที่ทำให้ตนเองมีความสุข เมื่อนำมารวมกับคำอวยพรใดๆ ที่ได้รับมาจากผู้คนรอบข้าง ถือเป็น **“ต้นทุน”** ชีวิตที่ดี

วัน เดือน ปี ที่บรรจบครบรอบเข้ามาสู่ศักราชใหม่ เป็น **“โอกาส”** ที่ดี ที่ช่วยสร้างความรู้สึก ความคิด และการกระทำใหม่ๆ ให้เกิดกับตัวเราได้ เสมือนเป็นการให้ **“ความหวัง”** กับชีวิตในทุกชีวิตว่าสิ่งใหม่ๆ กำลัง **“เริ่มต้น”** เข้ามาอีกครั้ง

ช่วงเวลานี้ เป็นช่วงเวลาที่ดี หากเรานำ **“ต้นทุน”** ที่ได้รับมา มาผสมผสานรวมกับ **“โอกาส”** ที่เกิดขึ้นรายล้อมรอบตัวมาใช้ เพื่อกำหนด **“เป้าหมาย”** ที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองได้ ในปีที่กำลังผ่านเข้ามา เราจะสามารถสร้าง **“ความสมหวัง”** ให้เกิดขึ้นแทนที่ **“ความหวัง”**

คำว่า “ขอให้.....” จะเปลี่ยนกลับมาเป็น “ฉันมี... (สิ่งนั้น) อยู่กับตัวของฉันแล้ว

“การลงมือทำ” ตามคำขอของผู้คนและตามความปรารถนาของตนเอง จึงเป็นสิ่งสำคัญกว่าเพียงการรับฟังให้ผ่านหูมาเท่านั้น

อยากได้ความสุข จงลงมือ **“สร้างความสุข”**

อยากได้ความรัก จงเริ่มให้ **“ความรัก”**

อยากเป็นคนฉลาด คนเก่ง จงเริ่มเปิดรับ **“ความรู้”** และสิ่งใหม่ๆ

อยากเป็นคนสุขภาพดี จง **“ขยับ”** ขยับเคลื่อนไหว ออกแรง ออกเหงื่อ ในแต่ละวัน

อยากเป็นคนมองโลกแง่ดี จงฝึก **“มอง”** “ฟัง” “พูด” แต่สิ่งดีๆ

อยากเป็นคนอารมณ์ดี จงเริ่ม **“ยิ้มแย้ม”** กับผู้คนรอบข้าง ยิ้มเพลง ยิ้มทำนองแห่งความสุข

อยากเป็นที่รักของผู้คน จงรู้จัก **“ใส่ใจ”** ผู้คน

อยากมีชีวิตที่ดีขึ้น จงพาตนเองไปอยู่ใน **“สิ่งแวดล้อมที่ดี”** เจอะเจอกับผู้คนที่ดี

หลักง่ายๆ ที่ไม่ซับซ้อนหรือยุ่งยาก คือ **“อยากได้อะไร จงเข้าหา จงทำอย่างนั้น ไม่ต้องการสิ่งใด จงหยุดอยู่ หยุดทำสิ่งนั้น”**

ที่เรายังไม่ได้ ไม่มี ได้แต่เพียงฝันไปเรื่อย เพราะเราทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับหลักการ นั่นคือ อยากได้อะไร คิดรอคอยสิ่งนั้นให้มา ไม่ต้องการอะไร กับอยู่ กับทำ ในสิ่งนั้นตลอดเวลา

ไม่อยากจน แต่ยังคงรูดบัตรเครดิต รูดบัตรเครดิตเงินในกระเป๋ามาใช้ ซื้อมั้ตามใจตนเอง

ไม่อยากคิดลบ แต่ยังคงวนเวียนอยู่กับการ “คอยจับผิด” สิ่งแวดล้อม ผู้คนรอบข้าง

ไม่อยากเสียใจ แต่ยังคงคิดเรื่องที่ทำให้เศร้า เรื่องที่ทำให้รู้สึกแย่

ไม่อยากเจอรถติด แต่ยังคงออกจากบ้านเวลาเดิม ใช้เส้นทางแบบเดิมๆ เวลาเดิมๆ

ไม่อยากให้ใครๆ ทิ้งเราไป แต่คิดย้ำคิดบอกตนเองว่า วันหนึ่งทุกคนก็ต้องทิ้งเราไปอีก

ไม่อยากเป็นคนไม่ดี แต่ยังทำ ยังอยู่ กับสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้ทำไม่ดี

ไม่อยากเป็นคนแบบนี้ แต่ยังคงทำแบบเดิมๆ ซ้ำๆ อยู่ที่เก่า พุดบ่นไปวันๆ

ไม่อยากคิดมาก แต่เก็บทุกเรื่อง ทุกคำ ทุกการกระทำของผู้คนมาใส่ไว้ในสมอง

คำว่า “เริ่มต้น” จึงกระทำได้ 3 แบบหลัก แบบที่หนึ่ง หมายถึง การทำสิ่งใหม่ ในสิ่งที่ยังไม่เคยกระทำมาก่อน แตกต่างจากสิ่งเก่า สิ่งเดิมๆ เคยเป็น เป็นการเปิดโลก เปิดสมอง เปิดความคิด เปิดความรู้สึก เปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในชีวิต การเริ่มต้นลักษณะนี้ จึงคือ การลงมือทำครั้งแรก

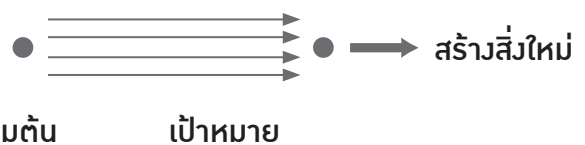

แบบที่สอง หมายถึง การแก้ไขสิ่งเดิม ด้วยการตั้งต้นทำกันใหม่อีกครั้ง เหตุที่ต้องทำ

กันใหม่ เพราะสิ่งที่ได้ทำไปแล้วนั้น ยังไม่สำเร็จ ไม่ได้ดังที่ใจหวังไว้ จึงเป็นการให้กำลังใจตนเองว่า เริ่มต้นใหม่นะ เพื่อหวังว่าวันหนึ่งจะไปให้ถึง “เป้าหมาย” ที่ตั้งใจไว้ การเริ่มต้นลักษณะนี้ จึงเป็นการเรียนรู้สิ่งที่เคยผิด เพื่อแก้ไข แก้ตัว ให้ก้าวไปถึงสิ่งที่ต้องการ ไม่จมอยู่กับความล้มเหลว ล้มแล้วลุก ล้มแล้วลุก

แบบที่สาม หมายถึง การฝึกฝน ทำสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น และดียิ่งขึ้น เป็นการทำซ้ำ ทำแล้ว ทำอีก ทำอีก ทำแล้ว ซ้อม ฝึก ฝึก ซ้อม ทำให้เรื่อย เพื่อให้ชำนาญการ ยิ่งทำยิ่งชำนาญ ยิ่งฝึกฝน ยิ่งชำนาญ เป็นการเก็บรายละเอียด หรือ เติบโตเต็ม ให้ดียิ่งขึ้นไป การเริ่มต้นในลักษณะนี้ จึงเป็นการทำซ้ำในสิ่งที่ดี สิ่งที่ใช้สิ่งที่ต้องการ จนสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้ต่อยอด ออกเวยต่อไปอีก

การเริ่มต้นในปีใหม่นี้ เป็นการเริ่มต้นปฏิทินเชกเช่นเดียวกันกับปีทุกปี ที่เคยๆ ผ่านมาในชีวิตของเรา แม้ว่าวันนี้ที่ผู้อ่านอ่านบทความหน้านี้อยู่ อาจไม่ใช่วันแรก (วันที่ 1) ของเดือนแรก (มกราคม) ในปีใหม่ (2560) อย่างไรก็ตาม เราก็คง “เริ่มต้น” ปีใหม่ กับ “วันใหม่” และการกระทำใหม่กันได้

เริ่มลงมือ เริ่มต้นกันเถอะ จะเป็นแบบหนึ่ง แบบสอง แบบสาม หรือทั้งสามแบบก็ได้ **๕**

ASSUMPTION COLLEGE

Identity :

Learners hold firm to truth and virtue,
have perseverance,
and act for the benefit of society.

Uniqueness :

Developing great leaders for society

เปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
หลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program)
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

164 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2675-6970-84 โทรสาร. 0-2212-2310
<http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร. 0-2630-7111-25 โทรสาร. 0-2237-7769
www.facebook.com/AssumptionCollege1885

WOODTECT
colors..beauty..infinity

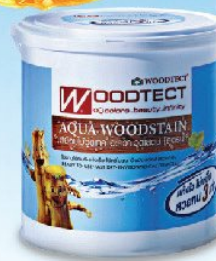
คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่แหละ **'ตัวจริง!'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันจับใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate
wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุดใน

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ ไม้เปราะแตก ไม้เป็นรอย ไม้หลุดล่อนได้ง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คู่ค้า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดข่วน กระแทก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สอยทน คู่ค้า

เข้าใจคนรักไม้

#1
Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปริซิชัน เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ กริพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิธ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปริซิชัน เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

สั้วดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอะครีลิกแท้ 100% ชนิดคืบเบา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

LOTUS EFFECT

สีเลียนเหมือนใบบัวไม่เปื้อนน้ำ
ระล่าบคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้โครงสร้างเหล็กด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกันสีปองพอง คอกล่อน

ฟิล์มสีหายใจใจ

EASY WASHABLE SELF CLEANING
ทำความสะอาดด้วยน้ำเปล่า
เช็ดล้างไม่ยากกว่า 30,000 ครั้ง

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริง จำกัด

คุณเกษม - คุณวราลลภ กรธวัชรจิรัญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สหรัฐ "แพทริก" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน ถนน 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

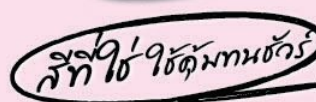
woodtect.com

สั้วดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอะครีลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดีเยี่ยม

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดีเยี่ยม
โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก
ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน
ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกล่อน
ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ
เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา
และงบประมาณ

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ์

“บันทึกไว้บนแผ่นฟิล์ม”

บันทึก... ภาพเหตุการณ์เมื่อวันก่อน
ยามพักผ่อนหย่อนใจให้สุขสันต์
เก็บเรื่องราวสวยงามไปตามวัน
สนุกกัน سراญใจในอารมณ์
ไว้..... ดูเล่นเียนใจไปกับภาพ
พอซึ่มซาบคึ้นวันอันสุขสม
ยัวยั้มรับความระริ้นนำชื่นชม
อภิรมย์ความงามตามลำพัง
บน..... เส้นทางกลางไพรท้งไกลใกล้
ภาพที่ได้บันทึกนึ้ความหลั

เติมความสุขสู่ใจให้พลั
เหมือนได้ฟังเรื่องเก่าเล่าเรื่องเดิม
แผ่น... ดินทองของไทยเติมใจที่เยว
เก็บแรงแริ้วทอ้งไปส่วใจเสริม
สร้างความสุขไว้ด้วยช่วยต่อเติม
จ้ที่เดิมที่ใหม่ให้ราววล
ฟิล์ม... ม้วนแล้วม้วนเล่าที่เราถ่าย
เข้ายันบ่ายขยายความไปตามฝัน
ช่วงเวลาเติมสุขสนุกกัน
เรื่องราวนี้ “บันทึกไว้บนแผ่นฟิล์ม”

A Monster Call : เมื่อถึงเวลาก็ต้องปล่อยวาง

หากดูเพียงหนังตัวอย่างที่เราได้เห็นต้นไม้ยักษ์มาหาเด็กชายคนหนึ่งในช่วงคำคืน รวมถึงโฆษณาที่เชิญชวนให้ไปชมหนังเรื่องนี้บอกว่าเทคนิคพิเศษในหนังเป็นฝีมือของทีมงานจากเรื่อง Avatar ตลอดจนดาราจากหนังเรื่องดังกล่าวคือ **จิกอร์นีย์ วีเวอร์** ร่วมแสดงในหนังเรื่องนี้ด้วย อาจทำให้คิดไปว่าหนังเรื่องนี้เป็นหนังแฟนตาซีสำหรับกลุ่มผู้ชม young adult ที่นิยมสร้างกันมากในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา แต่สำหรับคนที่อ่านหนังสือเล่มนี้ที่เขียนโดยนักเขียนอังกฤษ แพทริก เนลล์ ซึ่งเขาเขียนบทหนังเองด้วย (ฉบับแปลเป็นไทยโดยวรรณ วลัยฉัตร ชื่อ **“ผู้มาเยือนหลังเที่ยงคืน”** ส่วนฉบับหนังชื่อว่า **“มหัศจรรย์เรียกอสูร”**) เนลล์เขียนนิยายเรื่องนี้ได้แรงบันดาลใจจากนักเขียนอังกฤษ **ซีวอน ดาร์ด** ซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งด้วยวัยเพียง 47 ปี เขาบอกว่าเธอ “มีตัวละคร มีปมเรื่องและมีบทนำแล้วแต่โชคร้ายที่เธอไม่มีเวลา” เขาจึงมาสานต่อเรื่องราวให้สำเร็จ คงจะทราบดีว่าหนังเรื่องนี้เป็นหนังดราม่าที่เล่าเรื่องอย่างสมจริงผ่านโลกของเด็กชายชาวอังกฤษ **คอเนอร์ โอ้มัลเลย์** (ลูอิส แมคดوجلล์) วัยสิบสามปีที่ต้องผ่านบททดสอบครั้งสำคัญแม้อายุยังน้อย

คอเนอร์เผชิญกับความทุกข์ยากลำบากรอบด้านเพราะ **แม่** (เฟลลิตี โจนส์) ล้มป่วยเป็นมะเร็ง

ระยะสุดท้ายชนิดที่แทบจะทำอะไรเองไม่ได้ ส่วน **พ่อ** (โทบี เคบเบล) ก็แยกทางกับแม่แล้วและไปอยู่กับการรยาใหม่ที่อเมริกาและมีลูกแล้วหนึ่งคน แม่พอจะโทรศัพท์มาหาเขาอยู่เสมอและมาเยี่ยมเขาบ้างแต่เขาไม่ต้องการไปอยู่บ้านของ **คุณยาย** (วีเวอร์) ที่สุดแสนจะเข้มงวดที่เขาบอกว่าห้องนั่งเล่นในบ้านของคุณยายเหมือน “พิพิธภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นวิถีชีวิตของผู้คนในยุคโบราณ” ส่วนที่โรงเรียนก็หาใช้ที่เขาจะพบความสุขหรือได้เล่นสนุกกับเพื่อนๆ เพราะบ่อยครั้งเขาตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งและหลายครั้งโดนทำร้ายร่างกายจากเพื่อนร่วมห้องตัวโตที่ชื่อ **ปีเตอร์** (เจมส์ เมลวิลล์) ซึ่งมาพร้อมกับลูกสมุนสองคนคือแอนตันกับซัลลี รวมถึงสายตาของครูและเพื่อนๆ ทุกคนที่มองเขาแปลกๆ เพราะรู้ว่าแม่ของเขาป่วยเป็นมะเร็ง

จุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิตของคอเนอร์เกิดขึ้นในคำคืนหนึ่งของวันอาทิตย์เวลาเที่ยงคืนเจ็ดนาฬิกาเมื่อต้นยิวเบอร์รี่ใหญ่ยักษ์ที่ยืนต้นส่งอายุกลางสุสานของโบสถ์ที่เขามองเห็นจากหน้าต่างบ้านทุกวัน เกิดมีชีวิตและเดินมาหาเขาที่บ้าน (ให้เสียงต้นยิวโดย **เลียม นีสัน**) ต้นยิวบอกว่าจะมาเล่าเรื่องสามเรื่องให้เขาฟังและหลังจากนั้นคอเนอร์ต้องเป็นคนเล่าเรื่องที่สี่และต้องเป็นเรื่องจริงเกี่ยวกับชีวิตเขาให้มอนสเตอร์หรือต้นไม้ยักษ์ฟัง

แค่เรื่องแรกที่มอนสเตอร์เล่าให้คอเนอร์ฟังก็น่าสนใจมากแล้วโดยหนึ่งนำเสนอในรูปแบบของอนิเมชันสองมิติเป็นภาพสีน้ำสวยงามที่ดูตอนแรกอาจคิดว่าเป็นเรื่องของความรักต่างชนชั้นระหว่างเจ้าชายกับลูกสาวชาวนาที่มีแม่มาเกี่ยวข้องกับตัว ไม่ต่างจากเทพนิยายทั่วไปแต่เนื้อหาของเรื่องนี้เล่าเรื่องอย่างไม่ประนีประนอมหรืออิงโลกสวยแต่นำเสนอด้วยสายตาของโลกลตามความเป็นจริงพร้อมกับบทสรุปของมอนสเตอร์ที่ว่า **“มันไม่มีคนดีและไม่มีคนเลวเสมอไป คนส่วนใหญ่อยู่ระหว่างสองอย่างนี้ มันเป็นเรื่องจริงหลายสิ่งหลายอย่างที่เป็นเรื่องจริงมักให้ความรู้สึกเหมือนเป็นการหลอกหลวง”**

นิทานเรื่องที่สองน่าสนใจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เหตุการณ์เกิดขึ้นในช่วงที่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมเล่าความขัดแย้งระหว่างโลกเก่ากับโลกใหม่ ผ่านชีวิตของหมออาสาสมัครไปพร้อมกับสาวคู่หนึ่งที่มีลูกสาวสองคน นิทานตอกย้ำให้เห็นความซับซ้อนของโลกใบนี้และผู้คนที่คุณคนต่างมีด้านสว่างและด้านมืดอยู่ในตัวแต่สิ่งที่สำคัญคืออย่าได้หลงลืมหรือเพอเหอไปทำในสิ่งที่ไม่เชื่อ

ตามมด้วยนิทานเรื่องที่สามแต่มอนสเตอร์เปลี่ยนมาเล่าตอนกลางวันแทนในเวลาเที่ยงวันเจ็ดนาฬิกา ที่โรงอาหารของโรงเรียนเป็นเรื่องของชายล่องหนคนหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องซ้อนทับกับชีวิตจริงของคอเนอร์และแฮร์รี่ และหลังจากนั้นคอเนอร์ต้องเล่าเรื่องที่สี่ให้มอนสเตอร์ฟังซึ่งเป็นความจริงที่เขาอยากที่จะยอมรับเกี่ยวกับฝันร้ายที่เขาฝันบ่อยมากในช่วงนี้ “เกี่ยวกับความมืด สายลมและเสียงกรี๊ดร้อง ฝันร้ายที่มีมือลื่นหลุดจากการจับกุมของเขา”

หนังเรื่องนี้เป็นผลงานของผู้กำกับชาวสเปน **ฮวน อันโตนิโอ บาโยน่า** ที่เคยฝากฝีมือมาแล้วจากหนังสเปนเรื่อง *The Orphanage* (2007) และหนังที่ใกล้ตัวคนไทยคือเรื่อง *The Impossible* (2012) ที่มีชื่อไทยว่า “2004 ลีนา มิญเก็ต” และล่าสุดกำลังเตรียมตัวกำกับหนังฟอร์มยักษ์ภาคต่อของ *Jurassic*

World มีกำหนดเข้าฉายในปี 2018

ด้วยความที่หนังมีต้นทุนน้อยอยู่แล้วทั้งหนังสือและบทหนังจากนักเขียนคนเดียวกัน เมื่อมาได้ผู้กำกับและทีมงานคุณภาพรวมถึงนักแสดงทั้งแม่คูดักส์ แม้จะเล่นหนังมาไม่มากแต่ต้องแบกรับหนังไว้ทั้งเรื่อง รวมถึงมีอาชีพอย่างวีเออร์และโจนส์ ในความเห็นส่วนตัวจึงขอยกให้เป็นหนังที่ดีที่สุดเรื่องหนึ่งของปี 2016 หนังสือท่อนความรัก ความผูกพันระหว่างแม่-ลูก (รวมถึงพ่อและยาย) โดยเฉพาะในห้วงยามที่พวกเขาใกล้ต้องพลัดพรากจากกันไปชั่ววันจันทร์แม้แม่จะให้ความหวังกับเขาอยู่เสมอว่าการรักษาจะต้องได้ผลแล้ววันหนึ่งแม่จะกลับมาแข็งแรงอีกครั้ง

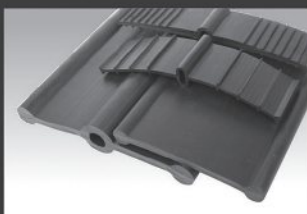
หนังสือท่อนได้ดีถึงอารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมของวัยรุ่น วัยที่ฮอร์โมนพุ่งพล่านแต่ต้องมาพบกับหลายสิ่งหลายอย่างที่เป็นความทุกข์ในชีวิตโลกเต็มไปด้วยสิ่งที่ไม่ได้ตั้งใจและเพราะยังเป็นเด็กอยู่พึ่งพาตัวเองไม่ได้จึงไม่อาจเลือกเส้นทางชีวิตของตัวเอง คอเนอร์ถ้าเลือกได้ในยามที่แม่ป่วยต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลเขาอยากไปอยู่กับพ่อมากกว่า คุณยายผู้เข้มงวด จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่บางครั้งวัยรุ่นจะปลดปล่อยความกดดันที่ได้รับด้วยความก้าวร้าวไปบ้างและความอดกลั้นจากการโดนกลั่นแกล้งก็มีวันถึงจุดสิ้นสุด

แต่โลกของเราเชื่อว่าโหดร้ายจนเกินไป เพราะคอเนอร์มีแม่และพ่อที่รักและเข้าใจเขามาก และไม่เชื่อว่าการลงโทษในความผิดที่เขาจะทำให้ทุกอย่างดีขึ้น ส่วนคุณยายแม้จะดูเป็นผู้ร้ายในสายตาเขา แต่จริงๆ แล้วรักและห่วงใยเขามากไม่ต่างจากแม่

เชื่อแน่ว่าคนที่ดูหนังหรืออ่านหนังสือเรื่องนี้เองที่จะกลืนน้ำตาไม่ได้กลับจากในโรงพยาบาล ช่วงท้ายของหนังที่แม่บอกกับคอเนอร์ว่า **“เมื่อลูกมอย้อนกลับมาและรู้สึกแยที่เคย์โกรธจัด แยที่โกรธแม่มากจนไม่อยากพูดกับแม่ ลูกต้องรู้ไว้ว่าไม่เป็นไรไม่เป็นไรจริงๆ..แม่รู้ทุกอย่างที่ลูกอยากบอกแม่โดยที่ลูกไม่จำเป็นต้องพูดออกมา..”** ๕

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง ป้ายยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุนิกรอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

3 ขั้นตอน สร้างพลังบวก จากสิ่งที่คุณไม่ชอบ

วันนี้เราจะพูดถึงเคล็ดลับชีวิตประการ
สำคัญประการหนึ่งคือ “3 ขั้นตอนสร้างพลังบวก
จากสิ่งที่คุณไม่ชอบ” เนื่องจากมีคำถาม ถามผม
มากันมากกว่า ไม่ชอบสิ่งนั้น สิ่งนี้ ไม่ชอบคนนั้น
คนนี้ ทำไมคนนั้น คนนี้ ทำอย่างนั้นอย่างนี้
กับเรานะ ทำไมเขาเป็นอย่างนี้ อยากให้เขาเป็น
อย่างนั้น รู้สึกไม่มีความสุขเลย ทำอย่างไรดี?

เพื่อตอบคำถาม เรามาลองปฏิบัติกัน
ดูเลยนะครับ

“3 ขั้นตอนสร้างพลังบวกจากสิ่งที่คุณ
ไม่ชอบ” ขั้นตอนทั้งหมดนี้อยู่ในหนังสือสาร
สร้างสันติ (ตุลาคม 2559) เราได้มาจาก แมรี
แมคเคนซี (Mary Mackenzie) ผู้ฝึกอบรม
สื่อสารสร้างสันติ ได้แนะนำ 3 ขั้นตอนสร้าง
พลังบวกจากสิ่งที่คุณไม่ชอบด้วยการกลับมา

สัมผัสความต้องการ¹ ที่อยู่ในตัวคุณ คุณสามารถ
ปฏิบัติตามได้อย่างง่ายดาย ดังนี้ครับ

1. ให้คุณคิดถึงสิ่งที่คุณไม่ชอบ 1 อย่าง

เช่น “ฉันไม่ชอบความขัดแย้ง ทะเลาะกัน
ไม่เข้าใจกัน” “ฉันไม่ชอบคนเสแสร้ง”

ลองหลับตา แล้วพูดซ้ำๆ กับตัวเองว่า
“ฉันไม่ชอบ.....” เป็นเวลา 30 วินาที

ลองสังเกตว่าเกิดอะไรขึ้นภายในร่างกาย
และอารมณ์ความรู้สึกของคุณ เช่น รู้สึกอึดอัดใจ
ไม่สบายใจ หายใจไม่สบาย

¹ Morrison, Jean and Christine King, *Grok It! 150 Exercises and Games for Teaching and Learning Nonviolent Communication*. Communication For Life, 2010. หน้า B 6

2. เปลี่ยนสิ่งที่คุณไม่ชอบให้เป็นความต้องการ

ให้คุณดูในรายการความต้องการ (คุณค่า) ด้านล่างของบทความนี้ แล้วหาว่าที่คุณไม่ชอบสิ่งนั้น เพราะคุณต้องการอะไร แล้วขีดเส้นใต้ไว้

เช่น คุณไม่ชอบความขัดแย้ง ทะเลาะกัน ไม่เข้าใจกัน เพราะคุณต้องการสันติสุข

หรือ คุณไม่ชอบคนเสแสร้ง เพราะคุณต้องการความจริงใจ

หลับตาลงอีกครั้ง แล้วพูดเฉพาะความต้องการซ้ำๆ ว่า “ฉันต้องการ...” เป็นเวลา 30 วินาทีเช่นกัน

ลองสังเกตว่าเกิดอะไรขึ้นภายในร่างกาย และความรู้สึกของคุณ เช่น รู้สึกผ่อนคลาย หายใจโล่ง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อ 1 กับ ข้อ 2

คุณจะสังเกตได้ว่า เมื่อคุณคิดถึงสิ่งที่คุณไม่ชอบ คุณจะรู้สึกในทางลบ เช่น รู้สึกเครียด ไม่สบายใจ หายใจไม่สบาย ซึ่งแตกต่างจากเมื่อคุณคิดถึงความต้องการที่คุณขีดเส้นใต้ไว้ นั่นซึ่งทำให้คุณรู้สึกผ่อนคลาย หายใจโล่งมากขึ้น

ในชีวิตของคุณก็เป็นเช่นเดียวกัน เมื่อคุณคิดหรือพูดย้ำบ่อยๆ ว่า คุณไม่ชอบอะไร ไม่ชอบใคร ย่อมส่งผลคุณรู้สึกทางลบได้ ยิ่งถ้าคุณคิดถึงสิ่งที่คุณไม่ชอบหรือคนที่คุณไม่ชอบนานเท่าไร คุณก็ยิ่งรู้สึกทางลบได้มากขึ้นเท่านั้น

การค้นหาคำความต้องการจากสิ่งที่คุณไม่ชอบช่วยให้ร่างกาย อารมณ์ จิตใจของคุณผ่อนคลายขึ้น เป็นทางบวกมากขึ้น คุณจะรู้สึกดีต่อตนเองมากขึ้น คุณจะมีความสุขสงบในจิตใจเพิ่มมากขึ้นด้วย

แน่นอน การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ย่อมส่งผลดีต่อตัวคุณและคนรอบข้าง คุณจะรักตนเองและรักคนอื่นได้ง่ายยิ่งขึ้น

.....

ผมหวังว่าแบบฝึกปฏิบัติ “3 ขั้นตอนสร้างพลังบวกจากสิ่งที่คุณไม่ชอบ” จะเป็นประโยชน์กับคุณผู้อ่านและคนรอบข้างนะครับ ถ้าเห็นว่าดี โปรดแบ่งปันต่อนะครับ เพื่อช่วยให้ผู้คนมีความสุขในจิตใจ มีความรัก ความเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น ด้วยครับ

ปีใหม่นี้ ขอพระเยซูเจ้า แม่พระ อวยพรคุณ นำทางคุณ และทุกคนในครอบครัวของคุณให้มีพลังแห่งความรัก เพื่อแผ่ขยายไปยังคนในครอบครัว ที่ทำงาน ชุมชน และสังคมนะครับ

.....

คุณผู้อ่านสามารถติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ และ Facebook Fanpage : บ้านใส่ใจ carefor.org ถ้าคุณต้องการหนังสือ **สื่อสารสร้างสันติ** (ตุลาคม 2559) เพื่อช่วยให้เกิดความรัก ความเข้าใจกันในครอบครัว ที่ทำงาน เขียนโดย **ดร.ไพรินทร์ โชติสกุลรัตน์ และนริศ มณีขาว** สามารถติดต่อได้ที่ Line ID: narislove

คุณผู้อ่านที่ต้องการสมัครเข้าร่วม **ฝึกปฏิบัติจิตแบบนักบุญอิกญาซีโอ แห่งโลโยลา** เพื่อรื้อฟื้นพลังในการเดินเคียงข้างพระเยซูเจ้า ทั้งยามทุกข์และยามสุข ทั้งหนทางทางเขนและการกลับคืนพระชนมชีพ ช่วยเปิดหัวใจของเราให้ก้าวออกมารักคนอื่นเช่นเดียวกับที่พระองค์รักเราทุกคน **ศุกร์ค่ำถึงอาทิตย์เที่ยง 24-26 มีนาคม 2560 ที่ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน สนใจติดต่อสมัครได้ที่** Line ID: narislove หรือโทรศัพท์ 09-3445-1665

ความต้องการ (คุณค่า)

เบื้องหลังการกระทำของมนุษย์คือการตอบสนองความต้องการบางอย่าง

ความต้องการ(คุณค่า)พื้นฐานของมนุษย์		ความต้องการ(คุณค่า)หลัก <u>ความเข้าใจ</u>
<u>อิสรภาพ</u> ทางเลือก, ทำอะไรได้ด้วยตัวเอง, การเติบโต, ความเคารพ, คุณค่าในตัวเอง		<u>การเฉลิมฉลอง</u> ความหวัง, การแสดงความยินดี, การแสดงความเศร้าเสียใจ
<u>ความชัดเจน/ความเข้าใจ</u> การเรียนรู้, ปัญญา, ประสบการณ์, ความรู้, สติรู้คิด		<u>การอุทิศตน</u> ความสามารถ, ประสิทธิภาพ, ความราบรื่น, เป้าหมายชีวิต, การทำอะไรเพื่อผู้อื่น
<u>ความคิดสร้างสรรค์</u> ความสุข, ความสนุก, ความสดชื่น, แรงบันดาลใจ, ความมีระเบียบ, ความยืดหยุ่น, การเล่น, การค้นพบ, วิสัยทัศน์, อารมณ์ขัน		<u>ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ</u> ความรัก, สันติสุข, ความสงบ, ทิศทางชีวิต, การดูแลฝ่ายจิตใจ, ความใกล้ชิด-ธรรมชาติ-พระเจ้า-พระธรรม, ความงดงาม
<u>การเป็นตัวของตัวเอง</u> ความหมายชีวิต, ศักดิ์ศรี	<u>การอิงอาศัยกัน</u> ความรัก, การยอมรับ, ความชื่นชม, ความใกล้ชิด, มิตรภาพ, ความกรุณา, ความสัมพันธ์, ความร่วมมือ, ความเห็นอกเห็นใจ, การช่วยเหลือ, ความมีน้ำใจ, ความเข้าใจ, การดูแลเอาใจใส่, กำลังใจ, ความเท่าเทียม, ความกลมเกลียว, ความซื่อสัตย์, ความสามัคคี, ความมั่นใจ, การสนับสนุน, ความไว้วางใจ, ความเป็นหนึ่งเดียว, ความอบอุ่น, ความจริงใจ, ความเคารพ, การสื่อสาร, การรับฟัง	
<u>การดูแลร่างกาย</u> อากาศ, อาหาร, น้ำ, สัมผัส, ที่อยู่อาศัย, การพักผ่อน, ความสบายกาย, การออกกำลังกาย, การแสดงออกทางเพศ, พื้นที่ส่วนตัว, ความวางใจ		<u>ความปลอดภัย</u> การคุ้มครองจากภัยอันตราย, ความสบายใจ, ความมั่นคง, ความเชื่อถือได้, การเยียวยารักษา, ความยุติธรรม, การมีชีวิตรอด

เรียบเรียงและปรับปรุงจาก cnvc.org

เยาวชนของเรา

ศิษย์พระคริสต์

นายกรวีร์ วิลาลัย

ผมนายกรวีร์ วิลาลัย ชื่อเล่น โคมครับ ผมได้มีโอกาสไปเรียนที่ฟิลิปปินส์ ในสถาบัน Institute of formation Fondacio Asia (IFFA) ซึ่งเป็นสถาบันฝึกฝนผู้นำเยาวชนในเอเชีย ถ้าถามว่าดีหรือไม่ ผมตอบได้เลยครับว่าดีมาก เพราะที่นี่ไม่ได้ฝึกเราแค่การนำเยาวชนหรือกิจกรรมต่างๆ แต่เป็นการฝึกความเป็นผู้ใหญ่ และการมีชีวิตร่วมกับเพื่อนพี่น้องต่างประเทศที่เราอาจจะไม่มีโอกาสแบบนี้เลย ซึ่งพูดรวมๆ แล้ว เป็นที่ที่ฝึกให้เป็นผู้นำที่ดีและแข็งแกร่งนั่นเอง

ตอนผมไป ผมอายุได้ 19 ปีและผมเป็นคนไทยคนเดียวถูกส่งไปเรียน ผมเรียนภาษาอังกฤษก่อน 3 เดือน พร้อมกับเพื่อน 10 คน จาก 6 ประเทศ ที่ยังอ่อนในเรื่องภาษาอังกฤษ นั่นเป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางของผม ถ้าถามว่ายากไหม ลำบากไหม แหน่นอนครับ ทุกสิ่งล้วนมีอุปสรรค ไม่มีใครที่สามารถพูดภาษาไทยกับผมได้เลย แต่ก็มีมองได้สองมุมคือ เราสามารถฝึกภาษาได้อย่างรวดเร็ว อีกแง่คือ เราโดดเดี่ยว และนั่นก็เป็นจุดที่ทำให้ผมอยู่คนเดียวบ้างเป็นบางครั้ง แต่เราจะอยู่ไม่ได้ ถ้าคิดแง่ที่โดดเดี่ยว ผมจึงตัดสินใจ พูดมากขึ้น พยายามพูดให้มากๆ เข้าหาคนที่สามารถช่วยเราในเรื่องของภาษาได้ และผมก็ผ่านมันไปได้ เพื่อนเริ่ม

รู้สึกสบายใจเมื่อคุยกับผมและสนิทกับผมมากขึ้น นี่คือการเริ่มต้นใน 3 เดือนแรกที่บอกเลยว่า สนุก เหนื่อย มันส์ ฮาด้วย เพราะเพื่อนที่มาจากประเทศต่างๆ ไม่ได้มีความแตกต่างจากเราเท่าไรนัก มีเพียงบางสิ่งที่เราจะต้องทำความเข้าใจและยอมรับในตัวของคนนั้น

ในการศึกษา จะเป็นระบบของ IFFA ที่ได้จัดขึ้น เพื่อเราจะได้พัฒนาความรู้และการมองโลกของเรา ซึ่งหลายๆ วิชาจะทำให้เราได้เห็นภาพที่กว้างขึ้นเช่นกัน เช่น Self - Discovery, Church and Mission, การทำ Development Action Plan, 7 Habits Effectiveness เป็นต้น ซึ่งในแต่ละวิชาจะมีภาคปฏิบัติอยู่ บอกได้เลยครับว่า ลำบากมากและสนุกมากเช่นกันครับ เราได้ลุยและพบประสบการณ์ใหม่ๆ ในที่ใหม่ๆ เช่นการออกเยี่ยมคนจน ไปอยู่ตามบ้านของคนจน นอนและกินกับพวกเขา (Exposure Immersion) การแลกเปลี่ยนความเชื่อกับพี่น้องต่างศาสนา เป็นต้น แต่จุดเด่นที่เห็นได้ชัดว่าเราได้ความรู้อะไรบ้างและจะนำไปใช้อย่างไร จะสามารถเห็นได้ใน 2 จุด ซึ่งผมก็อยากจะแบ่งปัน ในเรื่องแรกคือ “Mission Project” เป็นการออกจากสถาบันไปที่ไกลๆ อาจจะไปอีกที่ของประเทศหรือไปอีกประเทศเลย ในปีของ

ผม ทางผู้ใหญ่ได้เลือกที่จะมาที่ประเทศไทย เพื่อมา ทำกิจกรรม เช่น สัมผัสชีวิตกับผู้อพยพชาวพม่า ผู้หญิงขายบริการ แลกเปลี่ยนความเชื่อกับเพื่อน ต่างศาสนา การแบ่งปันความรู้และความเชื่อให้เยาวชน เป็นต้น ในด้านนี้ จะเป็นการฝึกให้เราได้เห็นโลก ที่กว้างมากขึ้นและความเป็นหนึ่งเดียวกันในกลุ่ม เป็นช่วงเวลาที่ดีและมีความหมายมากๆ เลยครับ

ในเรื่องต่อไปคือ การทำ Development Action Plan (DAP) เป็นการวางแผนงาน โครงการ เป็นการนำความรู้จากที่ผมได้เรียนมาใช้ ประโยชน์ ซึ่งจะเป็นการเขียนโครงการการทำงานกับ กลุ่มหรือองค์กรที่เราจะไปเรียน เป็นเวลา 2 ปี ซึ่ง เป็นการฝึกการทำงานแบบมีแผนการที่สามารถเป็น ไปได้ เป็นการมองถึงปัญหาและวิธีแก้ที่ค่อนข้าง ลึกซึ้ง ในการทำแผนงานแบบนี้เหนื่อยเป็นพิเศษ เพราะต้องใช้เวลาคิดค่อนข้างนาน การหาข้อมูล จากองค์กรของเราหรือการใช้คำภาษาอังกฤษเช่นกัน และเมื่อเราสำเร็จทุกอย่างแล้ว ทาง IFFA ก็ให้ผม นำเสนอแผนงานของผม จะมีการประเมินการ ผม ตื่นเต้นมากครับ เพื่อนๆ หลายคนไม่ได้นอนทั้งคืน เพื่อเตรียมการนำเสนอ

นี่เปรียบเสมือนการสอบปลายภาคเรียน เพราะหลังจากที่เราจบการนำเสนอแล้ว ทางผู้ใหญ่ ก็จะให้ตารางเวลาที่สบายๆ ไม่เหนื่อยมาก แต่ใน ปีของผม มีกิจกรรมพิเศษคือการฉลองครบรอบ 10 ปีของ IFFA ฟิลิปปินส์ และนี่ก็เป็นงานแรกใน รอบ 10 ปีและงานสุดท้ายที่รุ่นผมได้ทำ ผมบอก ได้เลยครับว่าเหนื่อยมาก เพราะรุ่นของผมได้รับ มอบหมายให้เตรียมงานหลายๆ อย่าง เป็นพิเศษ

ในงานมิสซาส่งกลับ (Send - off Mass) และ งาน Cultural night ที่จะมีการแสดงต่างๆ จาก วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ เป็นงานที่สวยงามและ ผมคิดว่า นี่คือการที่ได้ยากมาก ความสวยงามของ วัฒนธรรมจากแต่ละประเทศ มีการเต้น ร้องเพลง ละครสั้น และอื่นๆ มากมาย

สรุปจากการเดินทางของผมในครั้งนี้ ผม บอกได้เลยครับว่า ผมโชคดีมาก ทุกๆ ประสบการณ์ นั้นมีความหมายมาก การทะเลาะกัน การไม่เข้าใจ กัน หลายสิ่งหลายอย่างล้วนมีความหมายที่ดี และ เป็นสิ่งที่มากกว่าการพูดภาษาอังกฤษได้ ความ สามารถพิเศษที่ได้มานั้น เป็นสิ่งที่ฝึกฝนตัวของผม พัฒนาตัวของผมได้ แต่ประสบการณ์ความรักของ พระเจ้านั้น เป็นสิ่งที่ผมได้รับมา เมื่อผมมองกลับ ไป ผมเห็นพระเจ้าอยู่กับผมเสมอ พระองค์ไม่ทิ้ง ผมเลย เมื่อผมร้องไห้ พระองค์ก็อดผมเสมอ เมื่อ ผมท้อแท้ พระองค์ก็ยังยิ้มให้ผมเสมอ เมื่อผมเครียด โมโหเพื่อน พระองค์จะคอยปกป้องผมจากสิ่ง เหล่านี้เสมอ ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียน พัฒนา หลายๆ อย่าง ล้วนมากจากพระองค์ จากความรัก ของพระองค์

*"You loved me when I was
so unlovely.*

You sought me when I was lost.

You showed me how much.

You really love me,

*When You bought me at the
highest cost."*

Song - No greater love ๕

คริสตชนคือแสงสว่าง
 ของทุกๆ คน ของโลกทั้งโลก
 หากเราเป็นคริสตชน
 ที่มีหน้าตาเหมือนกับ
 พระคริสตเจ้า
 เราจะต้องละม้ายคล้าย
 กับพระองค์
 นักบุญเทเรซาแห่งกัลกัตตา

Dada Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
 contact: www.dadasoundsystem.com
[facebook.com/dadasoundsystem](https://www.facebook.com/dadasoundsystem)
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
 IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี
 สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2017”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้ง ที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพ มาร่วมสนุกแบ่งปัน รอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2017” กับ สโมสรอุดมศานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอแบบเป็น รอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพ มาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมศานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

“สวัสดิ์ปีใหม่...” น้องๆ เด็กๆ ที่น่ารัก ทุกคน โอกาสปีใหม่นี้ พี่ป๋องวอนขอพระผู้-เป็นเจ้าองค์แห่งความรักและเมตตา ได้โปรด อวยพระพรแด่น้องๆ เด็กๆ ขอให้ทุกคนสุขภาพดี แข็งแรง ขอให้เป็นอย่างที่คุณพ่อคุณแม่ ขอให้ตั้งใจเรียนหนังสืออย่างดี และอยู่ในการ ค้ำครองดูแลของพระองค์ตลอดไปเทอญ

พี่เชื่อว่าน้องๆ แต่ละคนก็จะมีข้อตั้งใจ ดีๆ อยู่แล้ว ก็ขอให้ยึดมั่นและตั้งใจปฏิบัติตาม ข้อตั้งใจนั้นๆ อย่างจริงจัง และมีสติ มีสมาธิ อย่าให้สิ่งแวดล้อมภายนอกหรือสิ่งยั่วยุต่างๆ มาชักพาให้น้องๆ เสียความตั้งใจ นะครับ

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ อยากจะสมัคร เป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศานต์ “สมัครฟรี” รีบกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมา หาพี่ป๋องตามที่อยู่ของสโมสรฯ “ยินดีต้อนรับ ทุกคน” ครับ

รางวัลชมเชย

น้องขวัญข้าว อรุณกิจชัย น้องสันติสุข เจริญไพศาล น้องสุกัญญา อุดมธรรม น้องยุพิน ทรัพย์เจริญ น้องสมชาย ทองกว้าง น้องสันติภาพ วิทยานคร น้องขวัญฤดี ชัยวิเชียร น้องจุเนียร์ ชัยวิเชียร

โกรธ

น้องๆ ทราบหรือไม่ว่า น้องๆ ไม่ควรโกรธหลังจากมีดแล้ว พระคัมภีร์กล่าวว่า “...จงเลิกโกรธก่อนดวงอาทิตย์ตก” สิ่งนี้มีความหมายสำหรับเธอคือ ให้เธอยิ้มหลังจากดวงอาทิตย์ตกดินยังไถ่! ซึ่งหมายความว่าถ้าเธอโกรธ เธอไม่ควรอยู่ในความโกรธอย่างนั้น ทุกคนย่อมมีบ้างในบางครั้งที่มีอารมณ์บูดบึ้ง และบ่นด้วยความโกรธ แต่เธอควรพร้อมเสมอที่จะ “เลิก” และไม่ทำหน้าบูดบึ้ง หรือขุ่นเคืองใจตลอดระยะเวลาที่จะถึงพรุ่งนี้

แน่นอน เธอไม่เคยที่จะไม่โกรธจริงไหม?

เธอเป็นคนปกติธรรมดา แต่เคล็ดลับคือการได้รับความยินดีอีกครั้งหลังจากที่เธอโกรธ ดังนั้นครั้งต่อไปเมื่อเธอโกรธ จงไปส่องกระจกมองดูตัวเอง และทำใบหน้าที่ตั้งใจไว้อย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้เธอหัวเราะก็เพียงพอที่จะมีความสุข จงขอบพระคุณพระเป็นเจ้าสำหรับการหัวเราะและยิ้มกว้างด้วยนะ

“...จงเลิกโกรธก่อนดวงอาทิตย์ตก อย่าให้โอกาสแก่มาร”

น้องๆ ควรอ่านพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวเอเฟซัส บทที่ 4 ข้อ 26-27 ด้วยนะครับ

การ์ตูน...คนดี

“ไม่ยึดมั่น, ถือมั่น”
...don't cling

จากการ์ตูน Saints...are...ของโบค
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องอักรพล เชอกอง (พล) *3266*

เกิด : 1 พฤษภาคม 2548

การศึกษา : โรงเรียนบ้านสันศรี

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะชอบวาดรูป

อนาคตอยากเป็น : นักออกแบบ

เพราะจะได้สร้างในสิ่งที่ตัวเองชอบ มีใจรักที่อยากเป็นสิ่งนี้

เป็นคนมีนิสัย : เอาแต่ใจ (กวนๆ)

สัตว์ที่ชอบ : สุนัข กับ ลิง

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูทีวี

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ก๋วยเตี๋ยว

ความสามารถพิเศษ : เต้น

อื่น : มีพี่น้อง 3 คน เป็นชาย 2 คน เป็นหญิง 1 คน
เป็นคนที่ 3

*น้องกวางพร แซ่ย่าง (บุษ) *3267*

เกิด : 20 มีนาคม 2549

การศึกษา : โรงเรียนบ้านสันศรี

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ เพราะจะได้คิดเลขได้เร็ว

อนาคตอยากเป็น : ชีสเตอร์

เพราะจะช่วยเด็กทุกคนให้เป็นคนดี

เป็นคนมีนิสัย : ดี

สัตว์ที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : แกงเขียวหวาน

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป

อื่นๆ : มีพี่น้อง 4 คน เป็นชาย 2 คน เป็นหญิง 2 คน
เป็นคนที่ 2

ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย

พี่อ้อย

“สวัสดีปีใหม่”... น้องๆ ที่น่ารักทุกคน เริ่มต้นปีใหม่อีกแล้ว ขอให้ทุกๆ ตั้งใจเรียนหนังสือ ตั้งใจอ่านหนังสือและเตรียมตัวสอบกันอย่างดีนะคะ ฉบับนี้ พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “ทำความดี” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีสามีภรรยาคนหนึ่งซึ่งทั้งสองไม่ได้เป็นคนมีฐานะร่ำรวยอะไรมากนัก สามีประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนภรรยาก็มีร้านขายของเล็กๆ ทั้งคู่เป็นคนที่มีน้ำใจดีและชอบช่วยเหลือผู้อื่น วันหนึ่งฝนตกหนัก มีบ้านอยู่หลังหนึ่งที่เมื่อชายผู้เป็นสามีเดินผ่านไปแล้วเห็นว่าบ้านนั้นหลังคารั่ว เขาจึงเข้าไปเคาะประตูแล้วบอกว่า เขาจะช่วยซ่อมหลังคาให้ ครอบครัวนั้นตอบว่า เขาไม่มีเงิน เขาไม่สามารถจะจ้างใครให้มาซ่อมหลังคาได้หรอก เขาจึงปล่อยให้หลังคารั่วอยู่อย่างนั้น และเนื่องจากเป็นบ้านชั้นเดียว ทุกคนในครอบครัวก็ต้องหลบมาอยู่ห้องเดียวกัน เพราะตรงที่หลังคารั่วนั้นไม่สามารถอยู่ได้ และในครอบครัวนี้ก็มีเด็กเล็กๆ ด้วย ทำให้ความเป็นอยู่ลำบากมาก แต่เขาก็ไม่มีเงินจะซ่อมหลังคาจึงบอกชายผู้เป็นสามีนั้นไปว่า ไม่ใช่ไรจริงๆ พวกเขายู่กันได้

วันนั้นเมื่อผู้เป็นสามีกลับไปที่บ้านแล้วเขาก็เล่าเรื่องที่พบเจอให้ภรรยาฟัง ภรรยารู้สึกสงสารครอบครัวนั้นมาก ทั้งสองจึงคิดหาทางที่จะช่วยเหลือครอบครัวนั้น เพราะถ้าฝนตกบ่อยๆ หลังคาที่ยังรั่ว หรือตอนที่ฝนไม่ตก แดดก็ส่องแสงแรงจ้าเข้าไปในบ้าน ทำให้เด็กเล็กๆ ไม่สบายได้ง่ายๆ สามีและภรรยาจึงคิดว่าเขาจะหาอุปกรณ์ต่างๆ เท่าที่จะหาได้เพื่อนำไปปรับใช้ สำหรับซ่อมบ้านซ่อมหลังคาให้กับครอบครัวนั้น เขาจึงรวบรวมข้าวของต่างๆ แล้วก็ไปจัดการซ่อมหลังคาให้กับบ้านหลังนั้น ทุกคนในครอบครัวนั้นดีใจมากๆ เพราะเขาจะอยู่กันอย่างมีความสุขเหมือนเคย

อยู่มาอีกวันหนึ่ง ก็มียายแก่คนหนึ่งผ่านมาที่หน้าร้านขายของชำของภรรยาชายคนนั้น ภรรยาเห็นยายแก่ดูท่าทางเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางมาเจอแดดแรงๆ จึงเรียกให้ยายแก่แวะดื่มน้ำก่อน ยายบอกว่ายายไม่มีเงินด้วย ยายคงจ่ายค่าน้ำไม่ได้หรอก ภรรยาก็บอกว่าไม่เป็นไร เขาตมน้ำสมุนไพรเพื่อจะกินเอง แต่แบ่งให้ยายกินได้ ไม่ต้องจ่ายเงินหรอก ยายแก่ก็รับน้ำสมุนไพรมาดื่มน้ำแล้วก็ขอบคุณ เมื่อยายแก่พักหายเหนื่อยดีแล้ว เขาก็จากไป

เรื่องพวกนี้เป็นแค่ตัวอย่างของความใจดี ความมีน้ำใจของสามีภรรยาคนนี้จริงๆ แล้วทั้งสองทำความดีกับคนทั่วไปอย่างสม่ำเสมอ จนหลายๆ คนได้ยินและรู้สึกแปลกใจว่า ทั้งๆ ที่สามีภรรยาคนนี้ไม่ได้ร่ำรวย แต่ทำไมถึงได้ช่วยเหลือคนเยอะแยะมากมายเช่นนี้ จนวันหนึ่งนักข่าวก็ได้ยินเรื่องนี้และตัดสินใจจะมาสัมภาษณ์สามีภรรยาคนนี้นะว่าทำไมเขาถึงช่วยเหลือคนทั่วไปและมีน้ำใจกับคนรอบข้างขนาดนี้ เมื่อได้คำตอบแล้วนักข่าวก็ยังประหลาดใจกับคำตอบ ทั้งสองตอบว่า “การช่วยเหลือคนอื่น การทำความดี ทำให้พวกเขารู้สึกมีความสุข สิ่งของต่างๆ ก็เป็นแค่เพียงสิ่งของเท่านั้น ซึ่งเราสามารถแบ่งปันให้กับคนอื่นๆ แล้วทำให้คนอื่นๆ มีความสุขได้”

จากการกระทำและสิ่งทั้งสองสามีภรรยาคนนี้อ่านข่าวไปนั้น ทำให้นักข่าวนำไปเขียนเผยแพร่และเกิดเป็นกระแสการทำความดีเพื่อส่งต่อความสุขให้กับคนอื่นๆ จนในที่สุดหลังจากข่าวนี้กระจายออกไปก็มีนายจ้างหลายคนมาว่าจ้างชายผู้เป็นสามีไปทำงานมากขึ้น ร้านขายของชำของภรรยาเขาก็มีคนรู้จักและแวะเวียนมาซื้อข้าวของกันมากขึ้น และทำให้ทั้งสองมีโอกาสนำเงินไปทำความดีและส่งต่อความสุขให้กับคนอื่นๆ ได้มากยิ่งขึ้นด้วย แม้วันเวลาจะผ่านไป แต่ทั้งสองสามีภรรยาคนนี้ก็ยังคงยึดมั่นในการทำความดีเรื่อยมา และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขแม้จะไม่ร่ำรวยก็ตาม

โอกาสปีใหม่ พี่อ้อยก็ขอให้ทุกๆ พยายามหาโอกาสทำความดีและส่งต่อความสุขให้กับคนอื่นๆ ลองเริ่มแบ่งปันจากสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่ใช่เงินทอง เช่น รอยยิ้ม กำลังใจ และความปรารถนาดี... แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊อง**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาคลูวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มุมมองศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“บนทางชอบธรรม”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2017)

ไม่มากเลย แค่ 2-3 นาทีเอง

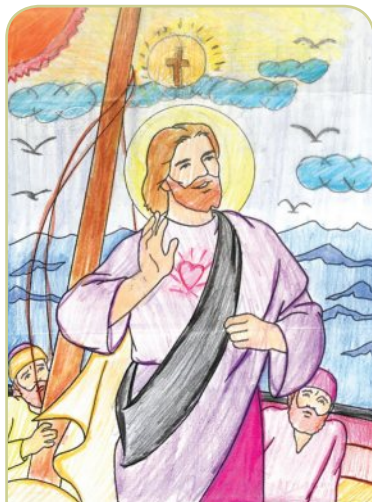
- เราต้องรู้จักเงียบนะลูก
ไม่มากเลย แค่ 2-3 นาที ต่อหน้าถ้าพระกุมาร
ก็เพียงพอที่จะได้ยินเสียงตรัสจากพระเจ้า
ในจิตใจของเรา
- เรากลัวคนอื่นจะไม่มีความสุข
เลยเปิดเพลงรื่นเริงต่างๆ
ชื่อของขวัญมากมาย
จัดของกินอย่างทิ้งขว้าง
- ทั้งหมดจึงบดบัง
ความหมายของคริสต์มาสไปจากเรา
- ช่วงเวลาอันเป็นส่วนสำคัญแห่งคริสต์มาส
คือคำคืนอันสงบสันติขององค์พระผู้ไถ่
บังเกิดมา ณ รางหญ้าซานเมืองเบธเลเฮม
- เดินเข้าไปจูบพระกุมารเงียบๆนะลูก
ไม่มากเลย แค่ 2-3 นาทีเอง
ก็พอเพียงพอที่จะได้ยิน ได้สัมผัสและต้องพระกุมาร
ผู้เป็นความหมายแท้จริงแห่งคริสต์มาสของพวกเรา

พงศ์ ประมวล
28 ธันวาคม 2016
(ฉลองทารกผู้วิมล)

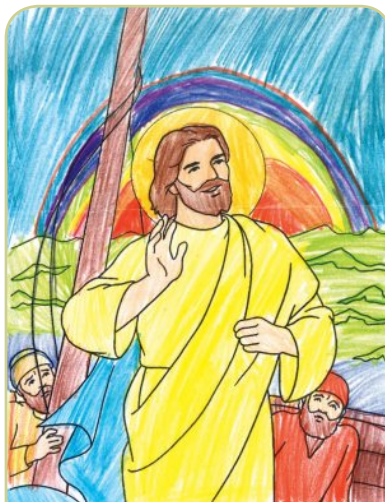
สโมสรอุดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

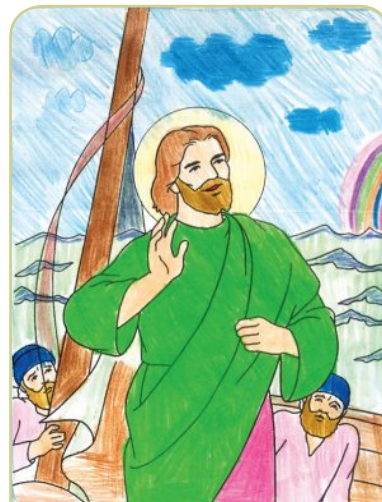
ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ.สุพิชญา ศรีฤกษ์ชิงชัย
โรงเรียนสาริตถศิว. อว.ศรีเกษ
นครนายก

2 ด.ช.คณุตม์ อ่อนสุวรรณ
โรงเรียนสายน้ำทิพย์
กรุงเทพมหานคร

3 ด.ญ.ปารุดา อ่อนสุวรรณ
โรงเรียนสายน้ำทิพย์
กรุงเทพมหานคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : สุขสันต์วันหยุด
และฉลองวัดลำไทร
ในวันสงกรานต์ปี 2016
ผู้ส่ง : ศุภโชค ภิชากรลาศ

วันที่ 28 ธันวาคม 2016 พระคาร์ดินัลเกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช ประธานสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย พระสังฆราชชูศักดิ์ สิริสุทธิ เลขาธิการสภาฯ มงชินญอร์ ดร.วิษณุ วัฒนุญจน์ รองเลขาธิการสภาฯ ซิสเตอร์วิมลรัตน์ ศรีธรรมา ผู้จัดการสำนักเลขาธิการสภาฯ เข้าเยี่ยมฯ พาณฯ ดอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (อดีตเอกอัครราชทูตไทยประจำสันตะสำนัก) พาณฯ วีรศักดิ์ พุทธะกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ โอกาสคริสตสมภพและปีใหม่ และยินดีกับ พาณฯ วีรศักดิ์ ที่ได้รับตำแหน่งใหม่

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

ขบวนที่คุ้นเคย เครื่องบินของเรา

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE

กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH

0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศบนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกันตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและตรงเวลา ครอบคลุมทั่วโลกยังไม่หมดพูน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่านเช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluay Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

The Evolution of Sarasas Affiliated Schools (2015)

คณบดีโรงเรียนวชิรวิทย์

เกมสโมสรอดมศานต์

พื้ป้อจ

“เราจึงไปเมืองเบธเลเฮมกันเถิดจะได้เห็นเหตุการณ์นี้ที่พระเจ้าทรงแจ้งให้เรารู้” คนเลี้ยงแกะได้เห็นสิ่งที่ทูตสวรรค์บอกกับพวกเขา นี่คือ **ข่าวดี** เป็นข่าวแห่งความรอดของมวลมนุษยชาติ (เทียบ **ลูกา 2: 13-14**)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากไห้น้องๆ ช่วยกันคั่นหาจุดต่างที่มีอยู๋ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครคั่นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครัับ

(A)

(B)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุฉวราย

สวัสดีปีใหม่ แต่ทุกท่าน
อวยพรกัน ตัน ๆ ปี ดีไหน
ห่วงใยกัน เสมอต้น เสมอไป
สุขกายใจ สดใส คลายทุกข์ท

พระเยซู ลูกวางใจ ในพระองค์
พระจะทรง อยู่เคียงข้าง ไม่น่าหวั่น
เฝ้าดูแล เฝ้าใส่ใจ ทุกนาที่
เชื่อเถิดพี่ ผাগชีวิ ไว้นองค์

ปีใหม่นี้แล้ว โชคดี มีสุขสันต์
ยิ้มให้กัน ให้อภัย ใจเหมือน
พระอาจารย์ เยชู ผู้สอนเตือน
เมตตาเพื่อน รักรับใช้ ใจยินดี

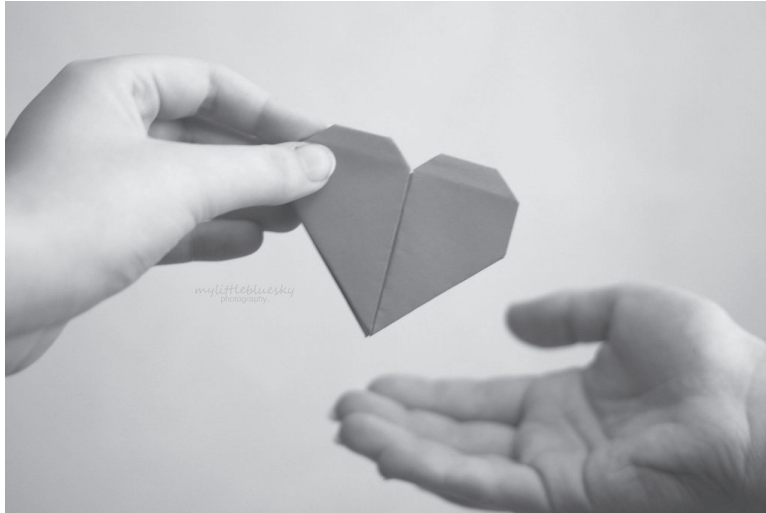
บนทางเดิน ในความมืดมน
เดียวดายจนเกินทน ใครเลยเข้าใจ
เสียงนุ่นนวลยังคง ก้องดังข้างใน
เราอยู่เคียงข้างเสมอ

พระเยซู ผู้เดียวที่เป็น
เพื่อนในยามลำเค็ญ เป็นความหวังให้เธอ
แม้มีภัยใด ต้องพาลพบเจอ
มีพระหัตถ์อบอุ่น ดูแลมันใจ

หากทางเดิน ยังดูมืดมน
ฉันนี้ยังมีพระองค์ จับมือมันไว้
ขอเพียงมี พระองค์ข้างกาย
ให้ดวงใจอบอุ่น เท่านั้นก็เพียงพอ...

สวัสดีปีใหม่ค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน
ปีใหม่นี้ทุกท่านมีข้อตั้งใจใหม่ๆ สำหรับการ
ดำเนินชีวิตตลอดทั้งปีหรือยังคะ? หากใครเคยล้ม
เคยผิดหวัง เคยท้อแท้หมดกำลังใจ ขอให้ปล่อย
ไปกับปีเก่า ปีใหม่นี้ขอพระเจ้าโปรดช่วยท่าน
ให้มีกำลังใจลุกขึ้น เริ่มต้นชีวิตใหม่ เริ่มต้นง่าย ๆ
เริ่มจากกำลังใจ กาลังใจที่ท่านมี ค่อย ๆ
ลุกขึ้นและก้าวไปทีละก้าว โดยมีพระเจ้าทรงเคียง
ข้างเสมอจนกระทั่ง ดังบทเพลงหนึ่งที่ทำให้กำลังใจใน
ยามท้อแท้ค่ะ

การทำบุญให้ทาน

ที่ขอแบ่งปันเรื่อง **การทำบุญให้ทาน** : อันเป็นคำสอนสำคัญของคริสตศาสนา **บทบัญญัติ** **เอก** คือ “ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน... ท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” (เทียบ มัทธิว 22:37-39, ยอห์น 3:16)

ดังนั้น การทำบุญให้ทานจึงเป็นกิจการที่คริสตศาสนิกชนแสดงออกซึ่งความรักที่มีต่อพระเป็นเจ้า ด้วยการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่พระเป็นเจ้าทรงสร้างมาตามพระฉายาลักษณ์ของพระองค์

การทำบุญ หมายถึง การกระทำความดีต่อพระเป็นเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์และความตั้งใจอันดีที่จะทำให้ผู้อื่นมีความสุข ด้วยน้ำใจอิสระของตนเอง

การให้ทาน หมายถึง การให้หรือการบริจาคทรัพย์สินหรือสิ่งของเพื่อผู้อื่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการทำนุบำรุงพระศาสนาจักร เพื่อการสังคมสงเคราะห์ เพื่อการช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก และเพื่อการเสริมสร้างความคิดดีของส่วนรวม

พระวาจา (สะกิดใจ) “การให้”

- จงระวัง อย่าปฏิบัติศาสนกิจของท่านต่อหน้ามนุษย์เพื่ออวดคนอื่น... (มธ 6:1-4)
- ท่านตวงให้เขาอย่างไร เขาก็จะตวงให้ท่านอย่างนั้น และจะเพิ่มให้อีกด้วย (มก 4:24)
- จงให้แก่ทุกคนที่ขอท่าน และอย่าทวงของของท่านคืนจากผู้ที่ได้แย่งไป (ลก 6:30)
- จงให้ แล้วพระเจ้าจะประทานแก่ท่าน ...เต็มล้นเต็มทะนานอัดแน่นจนล้น (ลก 6:38)

เครื่องหมายแห่งการประทับอยู่

ทุกๆ ปีผมจะต้องซื้อสมุดบันทึกใหม่หนึ่งเล่ม เอาไว้จดบันทึกสิ่งที่ต้องทำในแต่ละวันรวมทั้งใช้เป็นเครื่องเตือนความจำสำหรับนัดหมายที่สำคัญ ขณะที่เขียนอยู่นี้ ผมก็ลองนับสมุดบันทึกที่ผ่านมามากกว่าสิบเล่ม ผมทำเช่นนี้ต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001 ซึ่งเล่มสุดท้ายที่เพิ่งใช้ไปก็เป็นเล่มที่ 16 พอตี การบันทึกแบบนี้เป็นเรื่องที่สนุก เพราะผมสามารถเปิดย้อนกลับไปได้ว่า ตลอด 16 ปีที่ผ่านมา แต่ละวันผมทำอะไรไปบ้าง ผมเดินทางไปไหนและพบปะกับใครบ้าง

นอกจากสมุดบันทึกเล่มโปรดที่ต้องเปลี่ยนปีละครั้งแล้ว ผมยังมีสมุดบันทึกเล่มพิเศษอีกเล่มหนึ่ง ที่ใช้งานมาอย่างยาวนานตั้งแต่ปี 2008 ผมเริ่มเขียนหน้าแรกตั้งแต่เดือนตุลาคมปีนั้น จนกระทั่งหน้าสุดท้ายเมื่อไม่นานมานี้ในเดือนธันวาคม 2016 สมุดบันทึกเล่มนี้ได้ทำหน้าที่ของมันอย่างซื่อสัตย์เคียงข้างผมตลอดระยะเวลา 8 ปีที่ผ่านมา มันเป็นเพียงสมุดเล่มเล็กที่มีขนาดเล็กกว่ากระดาษ A5 เล็กน้อย มีความหนาประมาณ 150 แผ่น เนื้อในกระดาษเป็นสีครีมอ่อนไม่มีเส้น ถูกหุ้มด้วยกระดาษปกแข็งสีเทาอ่อน ข้างหน้าปกมีเขียนคำว่า “Words & Idea can Change the World”

ความพิเศษของสมุดเล่มนี้คือ “หน้าที่ของมัน” ถ้าผู้อ่านลองสังเกตดูจะพบว่า สมุดบันทึกที่มีความหนา 150 แผ่น (หรือ 300 หน้าสำหรับการเขียนหน้า - หลัง) ถ้าถูกใช้งานไปประมาณ 8 ปี (96 เดือน) ก็จะคำนวณได้ว่า เฉลี่ยแล้วเดือนหนึ่งจะใช้กระดาษ

ประมาณ 2 แผ่น ...แล้วเดือนๆ หนึ่ง ผมเขียนอะไรลงไปในกระดาษเล็กๆ 2 แผ่นนั้น?

ผมไม่รู้ตัวเองชอบเขียน ชอบบันทึกมาตั้งแต่เมื่อไหร่ ผมพยายามกลับไปค้นดูว่าผมเริ่มต้นทำสิ่งนั้นได้อย่างไร อะไรเป็นแรงจูงใจให้ผมเริ่มเขียน หลังจากลองเปิดสมุดเล่มเก่าๆ ดูก็พบว่า สมุดบันทึกเล่มแรกได้ถูกเขียนขึ้นเมื่อผมยังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อได้หยิบสมุดบันทึกเล่มแรกขึ้นมาดูก็เข้าใจได้ทันทีว่า “อะไรที่เป็นแรงจูงใจให้ผมเริ่มที่จะเขียน”

สมุดบันทึกเล่มแรกนี้ มีสภาพไม่เก่ามาก ถูกห่อหุ้มด้วยกระดาษปกแข็งพื้นผิวมันวาว ที่ขอบปกด้านหน้ามีช่องสำหรับใส่รูกุญแจยึดติดอยู่ ส่วนขอบปกอีกข้างด้านหลังของหนังสือก็มีเชือกของแม่กุญแจยึดติดอยู่เพื่อใช้สำหรับล็อกเข้ากับปกด้านหน้า ดังนั้นคนที่ถือกุญแจเท่านั้นถึงจะเปิดอ่านสมุดเล่มนี้ได้ หากใครได้มีโอกาสเห็นสมุดบันทึกเล่มนี้ก็จะรู้ได้ทันทีว่า “ข้างในนั้นมีความลับซ่อนอยู่”

เมื่อผมไขกุญแจและเปิดออกดูก็พบว่า ข้างในสมุดบันทึกความลับนี้มีเรื่องราวต่างๆ มากมาย มีรูปภาพสลดคั่นอยู่เล็กน้อย มีบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การเรียน ความรัก และความรู้สึกต่อเรื่องราวต่างๆ แต่เรื่องที่พบว่าถูกบันทึกไว้อย่างที่สุดคือเรื่อง “ความกังวลใจและการวอนขอต่อพระเจ้า” ผมได้ลองสุ่มอ่านบันทึกของบางวันอย่างซ้ำๆ และนึกภาพตามไปว่าตอนนั้นเรากำลังทำอะไรและคิด

อะไรอยู่ หลายเรื่องก็ทำให้ผมแอบตื่นเต้นและลุ้นไปด้วย บางเรื่องก็นึกฆ่าตัวเองว่าทำไมเราคิดได้อย่างนั้นนะ บางเรื่องก็เสียใจและไม่อยากให้เกิดขึ้นอีก แต่ทุกเรื่องจะมีอยู่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน นั่นก็คือผมสัมผัสได้ถึง “การประทับอยู่ของพระเจ้า”

เมื่อลองมองดูเหตุการณ์ต่างๆ จากบันทึกที่ผมอ่านก็พบว่า ผมมักจะมีอาการกังวลใจต่อเหตุการณ์ในอนาคตเสมอ หลายครั้งผมสามารถรู้ถึงความเป็นไปได้ว่าเรื่องราวที่กำลังกังวลใจอยู่นั้นจะดำเนินไปและจบลงอย่างไร แต่หลายครั้งผมก็ไม่รู้แม้กระทั่งว่า วันพรุ่งนี้เมื่อลืมตาตื่นขึ้นมาแล้วผมควรจะดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไร

มนุษย์เรามักจะกังวลถึงวันพรุ่งนี้และอนาคตที่ยังมาไม่ถึง เราัวแต่สาละวนอยู่กับการมุ่งก้าวเดินไปข้างหน้าเพื่อให้ได้มาซึ่งชีวิตที่ดี เราพยายามอยากจะทำให้ได้ว่า สิ่งที่เรา กำลังทำอยู่นั้นจะนำพาเราไปพบกับความสำเร็จหรือไม่ เรากลัวผิดหวัง กลัวการสูญเสีย กลัวการเปลี่ยนแปลง และกลัวที่จะไม่ได้รับความรัก

เราคริสตชนมักสงสัยถึงภารกิจและพระพรที่พระเจ้าได้มอบไว้ให้กับเรา เราเริ่มต้นกิจการดีต่างๆ ด้วยความเชื่อ แต่หลังจากนั้นไม่นานนัก เราก็เริ่มสงสัยและกังวลจนไม่สามารถรักษาความเชื่อไว้ได้จนตลอดรอดฝั่ง เราจึงเริ่มเหนื่อย เดินช้าลง หยุดพัก และร้องเรียกหาพระเจ้า แต่แล้วก็เหมือนกับทุกครั้งไปเมื่อเรากลับไปเปิดดูสมุดเล่มเล็กเล่มเดิม ครั้งที่เรเคยบันทึกเรื่องราวการประทับอยู่ของพระเจ้าตลอดทางเดินชีวิตเรา เราจึงพบว่า พระเจ้าไม่ได้ห่างจากเราไปไหน พระองค์อยู่เคียงข้าง มองดู และคอยช่วยเหลือเราเสมอมา

หลายคนมีวิธีสัมผัสและจดจำการประทับอยู่ของพระเจ้าแตกต่างกันออกไป บางคนชอบไปสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่มีประวัติศาสตร์ความเชื่ออันยาวนาน บางคนชอบเดินทางไปแสวงบุญยังที่ต่างๆ บางคนชอบอ่านหนังสือสัทธิฯ บางคนหมั่นเก็บบาปรับศีลอย่างสม่ำเสมอ บางคนชอบค้นหาพระเจ้า

ผ่านทางกรณียมือเข้าไปช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาส แต่หลายๆ คนก็เลือกวิธีง่ายๆ ผ่านม้านั่งในวัดตัวสุดท้ายกับสายประคำเส้นเก่าในมือ...

ไม่ว่าเราจะจดจำพระองค์ได้ด้วยวิธีอะไร ขอให้เราทำเช่นนั้นบ่อยๆ และอย่าลืมที่จะเก็บรักษามันไว้ให้ดีที่สุดครับ การบันทึกไม่เพียงเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงการประทับอยู่ของพระองค์ แต่ยังเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า เราได้นอบน้อมต่อพระเจ้า ซึ่งสัตย์ต่อพระพรและภารกิจที่พระองค์ทรงมอบให้แก่เราตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างเรา มา เราทำเช่นนี้เพราะเราอยากให้พระองค์เขียนชีวิตให้เรา เราเขียนชีวิตของเราเองไม่ดีพอและเทียบไม่ได้เลยกับสิ่งที่พระองค์จะเขียนให้เรา

หากเรื่องราวที่ผมเล่ามานี้เพียงพอที่จะเชื่อเชิญให้ผู้อ่านเริ่มที่จะเขียนบันทึกเรื่องราวของตัวเองดูบ้าง ผมอยากขอให้ผู้อ่านลองเริ่มต้นขึ้นนี้เลยนะครับ อาจจะเริ่มจากเรื่องราวความประทับใจเล็กๆ หรือความกังวลใจที่เกิดขึ้นในวันนี้ ลองเขียนว่า เรา กำลังคิดอะไรอยู่ และอยากบอกอะไรกับพระองค์ ไม่ต้องเขียนบ่อย แต่ทุกครั้งที่เขียนให้ระลึกถึงพระองค์เสมอ และที่สำคัญอย่าลืมเว้นหน้าสุดท้ายไว้ด้วยนะครับ เราจะเว้นหน้าสุดท้ายไว้ให้พระองค์เขียนลงลายมือสุดท้ายของชีวิตเราในโลกนี้ ขอให้พระองค์อย่าทรงปล่อยมือไปจากดวงวิญญาณของเราเหมือนดังเช่นวันเก่าๆ ที่ผ่านมา เราจะเว้นหน้าสุดท้ายไว้เพื่อให้พระองค์เขียนประโยคสุดท้ายที่เราอยากได้ยินพระองค์ตรัสกับเราว่า “วันนี้เจ้าได้อยู่กับเราในสวรรค์”

“สุขสันต์วันพระคริสตสมภพและสวัสดิ์ปีใหม่” แต่ผู้อ่านทุกท่านนะครับ ขอพระอวยพรให้ปีนี้เป็นอีกหนึ่งปีที่เต็มไปด้วยพระพรที่จำเป็นสำหรับทุกเรื่องในชีวิตประจำวัน ขอให้ทุกท่านมีสุขภาพกายและใจที่แข็งแรง และดำเนินชีวิตอยู่ในความเชื่อที่มั่นคงตลอดไป”

“จงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไป ตราบจนสิ้นพิภพ” (มธ 28:20) ❧

พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า...

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ทุกครั้งที่ลูกจะเขียน “บทสวดของฉิน” ลูกจะสวดทูลขอการทรงนำจากพระองค์และพระจิตเจ้า เพื่อให้สิ่งที่ลูกจะเขียนนั้นเป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์ ไม่มีครั้งใดที่ลูกจะสวดอธิษฐานมากเท่ากับการจะเขียน 2-3 บทนี้ เพราะแม้ลูกรู้สึกได้รับแรงบันดาลใจให้เขียนตอนนี้อ่านหนังสือของศาสตราจารย์ท่านหนึ่ง (ท่านนั้น) เสร็จแต่ลูกไม่แน่ใจว่าจะเขียนตรงไปตรงมาดีไหมหนอ? ลูกจึงสวดภาวนาเพิ่มเติมอีก แล้วอยู่ๆ เพื่อนคาทอลิกคนหนึ่งที่เคยทำงานร่วมกันกับลูกในองค์กรที่ช่วยบรรเทาใจผู้มีความทุกข์ เธอก็ได้โทรมาคุยแบ่งปันให้ลูกฟังถึงประสบการณ์ของเธอซึ่งตรงกับสิ่งที่ลูกไม่แน่ใจว่าจะเขียนดีหรือไม่ เพื่อนผู้นี้แทบไม่เคยคุยกับลูกทางโทรศัพท์เลย ลูกทราบทันทีว่าลูกได้รับไฟเขียวจากพระองค์แล้ว

ใน “บทสวดของฉิน” บทที่แล้ว ลูกเขียนถึงศาสตราจารย์ท่านหนึ่งที่เป็นทั้งศิษยาภิบาลและศาสนาจารย์สอนศาสนาของทางคริสเตียนที่ได้ Convert มาเป็นคาทอลิกหลังจากได้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้ง ลูกจะขอนำบทพระวาจาต่าง ๆ ที่ท่านผู้นี้ได้ยกมาอ้างอิงประกอบในการตัดสินใจของท่าน แต่ก่อนอื่น ลูกขอเขียนถึงความรู้สึกของท่านหลังจาก Convert แล้ว ซึ่งตรงกับความรู้สึกของลูก และของเพื่อนที่เพิ่งโทรมาหาลูก เพราะทั้งเพื่อนคนนี้และตัวลูก ต่างก็มีประสบการณ์การอยู่กับพี่น้องคริสเตียนก่อนมาเป็นคาทอลิกทั้งคู่

“หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ Convert มาเป็นคาทอลิกแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกเหงามาก ไม่เห็นพี่น้อง

ใหม่ทางคาทอลิกจะยินดียินร้าย หรือต้อนรับข้าพเจ้าเข้าไปเป็นหนึ่งในพวกเขาก็เลย พวกเขาไม่ทราบกระมังว่า กว่าที่ข้าพเจ้าจะมาเป็นคาทอลิกได้ ข้าพเจ้าต้องผ่านอะไรมาบ้าง”

โอ! Professor ค่ะ คงไม่มีใครเข้าใจท่านเท่ากับฉินเป็นแน่ และท่านคงจะเข้าใจหากฉินจะใช้ศัพท์คำว่า “ลูกแกะกำพ้อ!” ภรรยาท่านเขียนเสริมว่า ท่านที่ที่พิธีมิสซาเสร็จสิ้นลง ดูเหมือนทุกคนจะรีบออกจากวัดให้เร็วที่สุด ไม่มีใครสนใจใคร เธอคิดถึงบรรยากาศของมิตรภาพ ภาวธรรมภาพ และความรักของสมาชิกในโบสถ์เดิมของเขาทั้งสองที่มาร่วมรับประทานอาหารเที่ยงกันหลังพิธีมิสซาเสร็จสิ้นเป็นอย่างมาก

ตอนนี้ลูกเข้าใจแล้วว่า นี่คือวัฒนธรรม (องค์กร) ของพวกเราชาวคาทอลิกทั่วโลก ไม่ใช่เฉพาะของประเทศใดประเทศหนึ่ง

พระสงฆ์ที่ลูกเคารพรักที่ลูกนำหนังสือเล่มนี้ไปแบ่งปันให้ฟังพูดว่า “สิ่งสำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า” ลูกเห็นด้วย 100% แต่หากคริสตชนนำความรักของพระเจ้ามาแบ่งปันมอบให้ซึ่งกันและกันตามที่พระเยซูเจ้าทรงสั่งสอน ก็จะทำให้ความเป็นคริสตชนของเราสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเพิ่มความกระชุ่มกระชวยแก่พี่น้องคริสตชนด้วยกัน โดยเฉพาะ “ลูกแกะใหม่”

พูดถึง “ความสัมพันธ์” กับพระเจ้า จากการสังเกตการณ์ของลูกใน 19 ปี ที่ผ่านมา ลูกขอสรุปกับตัวเองว่า การเป็นคาทอลิกนั้นเป็นไปได้ 4 ประเภท คือ

1. เป็นแต่ชื่อ เพราะเกิดมาพ่อแม่ก็ให้เป็นแล้ว แต่ไม่ไปวัดฟังมิสซา ไม่ทราบและไม่สนใจว่าพระเจ้าอยู่ไหน

2. ไปวัดบ้างหรืออาจจะประจำ แต่พระเจ้าจะศักดิ์สิทธิ์ก็ต่อเมื่อสวดขอแล้วได้

3. ชอบใส่เสื้อที่ปักคำว่า “คาทอลิก” ตัวโตๆ ทั้งหน้าและหลัง เวลาทำอะไร ทุกคนเห็นหมด แต่ยามถอดเสื้อออก คำว่า “คาทอลิก” ก็ติดอยู่กับเสื้อที่ถูกถอดออกนั้น คาทอลิกประเภทนี้เป็นคน **“นับถือศาสนาแต่เพียงเปลือกนอก”** (2 ทิโมธี 3:5)

4. เป็นผู้ที่แสวงหาพระเจ้าด้วยหัวใจและจิตวิญญาณ การเป็นคาทอลิกเช่นนี้ **“ก็เปรียบเสมือนคนมีปัญญาที่สร้างบ้านไว้บนหิน ฝนจะตก น้ำจะไหลเหี่ยว ลมจะพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น บ้านก็ไม่พัง เพราะมีรากฐานอยู่บนหิน”** (มัทธิว 7:25)

เราจะเป็นคาทอลิกประเภทใด เป็นสิทธิและการเลือกของเราแต่เพียงผู้เดียว เพราะพระเจ้าประทานเสรีภาพในการดำรงชีวิตแก่มนุษย์ทุกคนอยู่แล้ว

Professor ท่านนั้นเขียนว่า สำหรับพี่น้องคริสเตียนแล้ว **พระคัมภีร์คือเสาหลักและรากฐานของความจริงและแบ่งเสาหลักของความเชื่อไว้ 2 ประเภท คือ**

1. Sola Fide ความเชื่อเท่านั้นที่ก่อให้เกิดความชอบธรรม ทั้งนี้โดยมีพระวจนะของพระเจ้าในพระคัมภีร์ประกอบชัดเจนดังนี้

“เนื่องจากเราถือว่ามนุษย์ได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อ ไม่ใช่โดยปฏิบัติตามสิ่งที่ธรรมบัญญัติกำหนดไว้” (โรม 3:38)

“ท่านได้รับความรอดพ้นเพราะพระพรทานอาศัยความเชื่อ ความรอดพ้นนี้มิได้มาจากท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า” (เอเฟซัส 2:8)

ศาสตราจารย์ท่านนี้เขียนต่อว่า แต่ในหลักความเชื่อของคาทอลิกนั้น ความเชื่อเท่านั้นไม่เพียงพอ ต้องมี “การปฏิบัติ” และ “ความประพฤติด้วย” ท่านจึงได้ศึกษาต่อและพบว่าในจดหมายของนักบุญเปาโลไม่มีฉบับใดเลยที่เขียนว่า “ความชอบธรรมเกิดขึ้นได้โดยความเชื่อเท่านั้น” นอกจากนั้นยังมีพระวจนะในบทต่อไปนี้ที่ทำให้ท่านต้องค้นคว้าให้ลึกมากขึ้น

“ท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่า มนุษย์จะเป็นผู้ชอบธรรมได้ก็ด้วยการกระทำ มิใช่ด้วยความเชื่อแต่อย่างเดียว” (ยากอบ 2:24) และ

“แม้ข้าพเจ้าจะประกาศพระวาจา เข้าใจธรรมล้ำลึกทุกข้อ และมีความรู้ทุกอย่าง หรือมีความเชื่อพอที่จะเคลื่อนภูเขาได้ ถ้าไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีความสำคัญแต่อย่างใด” (1 โครินธ์ 13:2)

นี่คือจุดเริ่มต้นที่ทำให้ศาสตราจารย์ท่านนี้เริ่มศึกษาหาว่า จริงๆ แล้ว อะไรเป็นอะไรกันแน่ ในบทสวดของลูกฉบับหน้า จะเขียนถึงเสาหลักข้อที่ 2 ของความเชื่อของพี่น้องคริสเตียน **“Sola Scriptura”** (พระวจนะเท่านั้น) ที่มีนักศึกษาคนหนึ่งไปถามท่านว่า “Professor ครับ ในพระคัมภีร์บทไหนที่เขียนถึง Sola Scriptura ครับ” ท่านตอบไปโดยไม่ได้คิดว่า “ถามอะไรโง่ๆ เช่นนั้น” นักศึกษาผู้นั้นจึงตอบอาจารย์ของเขาไปว่า “ถ้าเช่นนั้น ก็ตอบผมแบบโง่ๆ ก็ได้ครับ”

ทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ ขอพระองค์ได้รับการถวายเกียรติจากการเขียนบทสวด 2-3 บทนี้ของลูกเทอมู

อาแมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภัสร์

ก้าวผ่านอีกหนึ่งปี

...เราจะก้าวข้าม
เราจะก้าวไป
...สู่อีกฟากฝั่ง
ยังอยู่ยั่งยืน
...เบื้องหน้าฟ้าสวย
พรจากเบื้องบน
...เราจะมุ่งมัน
สำคัญคือมี

ปล่อยความ ทุกข์ท้อ ทิ้งไว้
พร้อมใจ เข้มแข็ง แกร่งคืบ
ความหวัง ลังสม ชมชื่น
หยิบยื่น โอกาส แก่ตน
อำนวย อวยชัย ใจล้น-
พาพัน ผ่านร้าย กลายดี
หัวใจ ไม่ท้น ท่างหนี
ชีวี ยืนหยัด ศรัทธา

ภัสร์

บริษัท นานตีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL. 0-2675-8230 - 44 # 141 - 146 <http://www.nandeestationery.com>

LIHIT LAB.

DESKTOP STAND

TEFFA
DESKTOP STAND

& SHIKIRI RACK

เชื่อว่าทุกๆ ท่านเคยประสบปัญหา โต๊ะทำงานไม่เป็นระเบียบ ของใช้วางกระจัดกระจายเต็มโต๊ะ ท่านทราบหรือไม่ว่าความยุ่งเหยิงวุ่นวายบนโต๊ะทำงานอาจทำให้ชีวิตของเรายุ่งเหยิงตามไปด้วย วันนี้เรามีตัวช่วย "LIHIT Desktop stand & Shikiri rack" จากประเทศญี่ปุ่น ที่จะทำให้อุปกรณ์ต่างๆ บนโต๊ะทำงานของคุณสามารถวางได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยการแบ่งพื้นที่วางของให้เป็นสัดส่วนชัดเจนและสามารถหยิบใช้ได้ง่าย รวมถึงสามารถเพิ่มพื้นที่ให้กับผู้ที่ไม่มีโต๊ะทำงานแคบหรือมีพื้นที่จำกัด ส่งผลให้การทำงานสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีให้เลือกหลายขนาดหลากหลายสีให้เหมาะกับโต๊ะทำงานของคุณ

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Rafchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000. Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th